

UNIVERSITATEA DIN ORADEA
FACULTATEA DE ȘTIINȚE ECONOMICE

Str. Armatei Române nr. 3-5, 410087 Oradea, Bihor,
Telefon: secretariat: 0259-408276, 0259-408407, decanat: 0259-408109;
Fax: 0259-408409
<http://steconomice.uoradea.ro>
e-mail: steconomice@uoradea.ro

CATEDRA DE AFACERI INTERNAȚIONALE
Specializarea: RELAȚII ECONOMICE INTERNAȚIONALE

SUBIECTE ORIENTATIVE PENTRU LICENȚĂ
Sesiunea iulie 2008

DISCIPLINA – ECONOMIA INTEGRĂRII

1. Bela Balassa, definește conceptul de integrare economică ca:
 - a. proces economic care constă în aplicarea unor măsuri care conduc la eliminarea discriminărilor între entități economice aparținând unor state naționale diferite, presupunând absența oricărei forme de discriminare între economiile naționale respective;
 - b. ajustarea reciprocă a elementelor constitutive ale unui sistem, permițându-i acestuia să formeze un nou echilibru. Sistemul poate să preia caracteristicile elementelor constitutive sau poate să-și formuleze propriile caracteristici, complet autonome;
 - c. un proces de combinare intrasectorială a firmelor industriale realizat prin acorduri, carteluri, conerne, trusturi sau fuziuni.

2. Integrarea economică înseamnă crearea unor ansambluri economice tot mai vaste care să permită:
 - a. lărgirea cadrului diviziunii muncii și a specializării la nivel local, sectorial, de ramură, național, regional sau global și creșterea productivității;
 - b. Libertatea și mobilitatea factorilor de producție, a bunurilor materiale și serviciilor;
 - c. Tratatamentul comercial diferențiat sau discriminatoriu față de originea sau destinația bunurilor, serviciilor și factorilor de producție.
Varianta corectă este: $A=a+b$, $B=b+c$, $C=a+c$, $D=a+b+c$.

3. Integrarea economică poate fi definită ca proces care cuprinde:
 - a. un ansamblu de politici economice comune;
 - b. libertatea de mișcare a bunurilor, serviciilor, capitalurilor și persoanelor;
 - c. armonizarea legislațiilor naționale și instituții comune asupra cărora țările participante transferă unele competențe de natură economică.

Varianta corectă este: $A=a+b$, $B=b+c$, $C=a+c$, $D=a+b+c$.

4. Spre deosebire de globalizare, regionalizarea presupune:
 - a. cauze, evoluție, forme de manifestare și efecte determinate în principal de factori de natură economică nonformală și noninstituțională;
 - b. în primul rând, influențe de natură politică sau de securitate;
 - c. grad înalt de interdependență între factorii de natură politică, economică, culturală, istorică și de securitate care o determină.
5. Cooperarea economică este considerată, în sens general:
 - a. acea formă a integrării prin care două sau mai multe țări convin să înlăture barierele tarifare și netarifare dintre ele, pe baza unui acord preferențial de comerț, dar fiecare țară își menține propriile bariere comerciale în comerțul cu țările nemembre.
 - b. formă primară, preliminară de armonizare a intereselor și de ajutor între doi sau mai mulți participanți la o acțiune economică, care nu presupune un transfer de competențe, iar deciziile partenerilor nu leagă statele între ele decât în limitele stricte ale consimțământului lor.
 - c. totalitatea raporturilor economice dintre state, stabilite în plan bi și multilateral, regional și global, pe toate direcțiile principale ale relațiilor economice internaționale.
6. Uniunea vamală este
 - a. Formată din două sau mai multe țări care își reduc taxele la importul reciproc al tuturor bunurilor, deci practic realizează un schimb de preferințe tarifare între ele, păstrându-și, totodată, tarifele vamale inițiale față de țările nemembre;
 - b. forma de integrare prin care țările membre înlătură toate barierele în comerțul desfășurat între ele și adoptă un tarif vamal extern comun față de terți;
 - c. acea formă a integrării prin care două sau mai multe țări convin să înlăture barierele tarifare și netarifare dintre ele, pe baza unui acord preferențial de comerț, dar fiecare țară își menține propriile bariere comerciale în comerțul cu țările nemembre.
7. Piața comună (sau internă) reprezintă
 - a. o uniune vamală în cadrul căreia liberalizarea mișcării bunurilor și a serviciilor este acompaniată de liberalizarea mișcării fluxurilor de factori între țările member;
 - b. forma de integrare prin care țările membre înlătură toate barierele în comerțul desfășurat între ele și adoptă un tarif vamal extern comun față de terți;
 - c. stadiul ultim al integrării în cadrul căruia unificarea politicilor economice este întregită prin stabilirea unei unități supranaționale ale cărei decizii sunt obligatorii pentru statele membre.
8. Teoria neofuncționalistă bazată pe aportul teoretic al lui Jean Monnet explică integrarea ca

- a. un proces în continuă evoluție, care pornește de la integrarea politicilor economice, ajunge la politica externă și de securitate și în cele din urmă la integrarea politică;
 - b. un process care nu poate avea caracter politic, deoarece identitatea și loialitatea națională nu sunt foarte predispușe la schimbare, iar suveranitatea rezidă în cele din urmă în statele-națiune, chiar dacă acestea decid să o exercite în comun;
 - c. un proces de „contaminare” (spill-over) care are un caracter politic și funcțional. Spill-over-ul funcțional argumentează că interconectarea diferitelor sectoare economice ale economiei moderne va crea presiuni tehnice pentru extinderea numărului de sectoare transferate la nivel supranațional (de la agricultură, comerț la piața unică și politica monetară). Acest proces va primi impulsuri suplimentare datorite existenței instituțiilor supranaționale care vor genera la rândul lor noi dezvoltări instituționale (spill-over-ul politic).
Varianta corectă este: $A=a+b$, $B=b+c$, $C=a+c$, $D=a+b+c$.
9. Interguvernamentalismul, spre deosebire de neofuncționaliști, susțin că, în fapt,
- a. suveranitatea națională aparține în ultimă instanță statului-națiune, chiar dacă acesta alege să o exercite în comun la nivel european ;
 - b. actorii supranaționali vor avea mai puțină importanță decât guvernele naționale atunci când se va decide viitorul statelor-națiune și al Europei;
 - c. integrarea economică atrage după sine pe cea politică.
Varianta corectă este: $A=a+b$, $B=b+c$, $C=a+c$, $D=a+b+c$.
10. Construcția europeană reprezintă o formă deosebit de elaborată a:
- a. Neofuncționalismului
 - b. Interguvernamentalismului
 - c. Guvernanței pe mai multe niveluri.
11. Statele europene care au receptat oferta lansată prin Planul Marshall (1947), conceput inițial sub forma unui ajutor nerambursabil însoțit de evitarea supralicitărilor și a dublei impuneri, acordat tuturor statelor europene au fost:
- a. țările Europei Occidentale;
 - b. Uniunea Sovietică, Bulgaria, România, Ungaria, Cehoslovacia, Polonia, Germania Democrată;
 - c. Franța, R.F.Germania, Italia, Belgia, Olanda și Luxemburg.
12. Etapele construcției europene sunt:
- a. Prima etapă: *obiectivul pieței comune sectoriale* -Tratatul de la Paris (1951); A doua etapă: *obiectivul uniunii vamale* - Tratatul de la Roma (1957); A treia etapă: *obiectivul pieței interne unice* - Tratatul de la Maastricht (1986); A patra etapă: *obiectivul uniunii economice și monetare* - Actul Unic European (1992); A cincea etapă: *obiectivul uniunii politice*; A șasea etapă: *obiectivul extinderii* - Tratatul de la Amsterdam (1997) și Nisa (2000).
 - b. Prima etapă: *obiectivul pieței comune sectoriale* -Tratatul de la Paris (1951); A doua etapă: *obiectivul uniunii vamale* - Tratatul de la Roma (1957); A treia etapă: *obiectivul pieței interne unice* - Actul Unic European (1986); A patra

- etapă: *obiectivul uniunii economice și monetare* - Tratatul de la Maastricht (1992); A cincea etapă: *obiectivul uniunii politice*; A șasea etapă: *obiectivul extinderii* - Tratatul de la Amsterdam (1997) și Nisa (2000).
- c. Prima etapă: *obiectivul pieței comune sectoriale* - Tratatul de la Roma (1951); A doua etapă: *obiectivul uniunii vamale* - Tratatul de la Paris (1957); A treia etapă: *obiectivul pieței interne unice* - Actul Unic European (1986); A patra etapă: *obiectivul uniunii economice și monetare* - Tratatul de la Maastricht (1992); A cincea etapă: *obiectivul uniunii politice*; A șasea etapă: *obiectivul extinderii* - Tratatul de la Nisa (1997) și Amsterdam (2000).
13. Prima etapă a procesului de integrare economică europeană este legată de:
- intensificarea cooperării economice dintre statele europene și de liberalizarea progresivă a schimburilor comerciale și a decontărilor intraregionale;
 - numele lui Jean Monnet - ca "inspirator", de cel al ministrului de externe francez - Robert Schuman și de Franța, Germania (R.F.G.), Italia și Țările Benelux, care au semnat la 18 aprilie 1951 - Tratatul de la Paris, prin care s-a constituit Comunitatea Europeană a Cărbunelui și Oțelului (CECO).
 - Statele Unite care au lansat și pus în aplicare Planul Marshall, conceput inițial sub forma unui ajutor nerambursabil însoțit de evitarea supralicitărilor și a dublei impunerii, acordat tuturor statelor europene.
14. Declarația lui Robert Schuman a fost făcută publică în:
- 9 mai 1950;
 - 18 aprilie 1951;
 - 1-3 iunie 1955.
15. Tratatul de la Paris:
- a fost semnat la 18 aprilie 1951 de către Franța, Germania (R.F.G.), Italia și Țările Benelux;
 - a fost semnat la pe 25 martie 1957 și a condus la instituirea Comunității Economice Europene (C.E.E.) și a Comunității Europene a Energiei Atomice (EURATOM);
 - a fost semnat pe 8 aprilie 1965 și a realizat un cadru instituțional unic pentru cele trei Comunități.
16. Comunitatea Europeană a Cărbunelui și Oțelului (CECO) a avut drept misiune:
- făurirea piețe unice europene;
 - făurirea unei piețe comune sectoriale;
 - făurirea unei piețe comune în domeniul cărbunelui și oțelului.
- Varianta corectă este: $A=a+b$, $B=b+c$, $C=a+c$, $D=a+b+c$.
17. Tratatul de la Roma semnat în 1957 prevedea instituirea:
- Comunității Economice Europene (C.E.E.);
 - Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului (CECO) și a Comunității Europene a Energiei Atomice (EURATOM);

- c. Comunității Economice Europene (C.E.E.) și a Comunității Europene a Energiei Atomice (EURATOM).
18. Tratatul de la Roma semnat în 1957 stabilește o serie de politici concrete pe diferite domenii:
- uniune vamală;
 - politică agricolă, comercială și concurențială comună;
 - politică monetară comună.
- Varianta corectă este: A=a+b, B=b+c, C=a+c, D=a+b+c.
19. Piața „comună” sau „unică” instituită prin Tratatul de la Roma prevedea:
- înțelegeri între întreprinderi și ajutoare de stat (cu excepția celor cu caracter social);
 - elaborarea de politici comune, limitate numai la domeniile comerțului, concurenței, transportului și agriculturii;
 - abolirea, între statele membre, a obstacolelor în calea liberei circulații a mărfurilor, persoanelor, serviciilor și capitalurilor.
- Varianta corectă este: A=a+b, B=b+c, C=a+c, D=a+b+c.
20. Tratatul de la Bruxelles semnat pe 8 aprilie 1965,
- a instituit Comunitatea Economică Europeană (C.E.E.);
 - a condus la formarea Comunității Economice Europene (C.E.E.) și a Comunității Europene a Energiei Atomice (EURATOM);
 - a determinat fuziunea Comunității Economice Europene (C.E.E.), a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului (CECO) și a Comunității Europene a Energiei Atomice (EURATOM).
21. Primele țări în mod oficial candidate la C.E.E., în mai 1967, au fost:
- Marea Britanie, Danemarca, Irlanda;
 - Marea Britanie, Danemarca, Irlanda și Norvegia;
 - Danemarca, Irlanda și Norvegia.
22. Marea Britanie a devenit membră a Uniunii Europene în:
- 1950;
 - 1971;
 - 1973.
23. Danemarca a devenit membră a Uniunii Europene în:
- 1950;
 - 1971;
 - 1973.
24. Irlanda a devenit membră a Uniunii Europene în:
- 1950;
 - 1971;
 - 1973.

25. Tratatul semnat la Bruxelles pe 22 ianuarie 1972 a avut ca rezultat:
- Comunitatea Economică Europeană (C.E.E.);
 - Comunitatea Economică Europeană și-a mărit numărul de membri, prin actele succesive de aderare ale Danemarcei, Irlandei și Marii Britanii;
 - fuziunea Comunității Economice Europene (C.E.E.), a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului (CECO) și a Comunității Europene a Energiei Atomice (EURATOM).
26. După „extinderea spre nord”, țările membre ale C.E.E. erau:
- Franța, Germania (R.F.G.), Italia și Țările Benelux, Marea Britanie, Danemarca, Irlanda și Norvegia;
 - Franța, Germania (R.F.G.), Italia și Țările Benelux, Marea Britanie, Danemarca, Irlanda;
 - Franța, Germania (R.F.G.), Italia și Țările Benelux, Danemarca, Irlanda și Norvegia.
27. “Extinderea spre sud” se referă la:
- aderarea Greciei în 1981, aderarea Spaniei în 1985 și Portugaliei în 1986;
 - aderarea Greciei, Spaniei și Portugaliei în 1986;
 - aderarea Greciei în 1981, aderarea Spaniei și Portugaliei în 1986.
28. Grecia a devenit membră a Uniunii Europene în:
- 1973;
 - 1981;
 - 1986.
29. Spania a devenit membră a Uniunii Europene în:
- 1973;
 - 1981;
 - 1986.
30. Portugalia a devenit membră a Uniunii Europene în:
- 1973;
 - 1981;
 - 1986.
31. „Cartea albă pentru desăvârșirea pieței unice”
- a fost adoptată de Comisia Europeană în iulie 1985,
 - a avut ca scop unificarea pieței europene prin: desființarea tuturor formelor de obstacole, armonizarea reglementărilor, coordonarea legislației și a structurilor fiscale,
 - a propus realizarea până în 1992, a pieței interne unitare a comunității, în care să fie posibilă libera circulație a mărfurilor, serviciilor, capitalurilor și persoanelor. Varianta corectă este: A=a+b, B=b+c, C=a+c, D=a+b+c.

32. Actul Unic European:
- a. a fost adoptat de Comisia Europeană în iulie 1985;
 - b. a fost semnat în februarie 1986 și a intrat în vigoare la 1 iulie 1987;
 - c. are ca obiectiv principal crearea pieței unice.
- Varianta corectă este: A=a+b, B=b+c, C=a+c, D=a+b+c.
33. A patra etapă a procesului integrării începe odată cu semnarea la 7 februarie 1992:
- a. Tratatului de la Roma
 - b. Tratatului de la Maastricht
 - c. Tratatului de la Nisa.
34. Tratatul Uniunii Europene a fost semnat la :
- a. 7 februarie 1992
 - b. 1 noiembrie 1993
 - c. 3 mai 1998.
35. Tratatul de la Maastricht a stabilit ca obiectiv major al procesului de integrare:
- a. consolidarea „Europei cetățeanului” și îmbunătățirea capacității Uniunii de acțiune externă
 - b. crearea uniunii economice și monetare europene (UEM), inclusiv crearea și punerea în circulație a unei monede unice - euro (€)
 - c. crearea pieței unice, respectiv a unui spațiu fără frontiere interioare în care libera circulație a mărfurilor, persoanelor, serviciilor și capitalurilor este asigurată,
36. Printre obiectivele Uniunii Europene enunțate în Tratatul de la Maastricht (articolul 8) sunt:
- a. să promoveze un progres economic și social echilibrat și durabil, grație a trei mijloace sau mai exact a trei obiective intermediare- crearea unui spațiu fără frontiere interioare, întărirea coeziunii economice și sociale și stabilirea unei Uniuni economice și monetare comportând, la un anumit termen, o monedă unică: aceasta fiind dimensiunea economică a Uniunii;
 - b. să afirme identitatea sa pe scena internațională: este vorba de dimensiunea de politică externă, care comportă o politică externă și de securitate comună. Pentru prima dată este menționată importanța perspectivei unei "politici de apărare comune, care ar putea să conducă, când va sosi momentul, la o apărare comună";
 - c. instaurarea unei cetățenii europene: se descoperă, astfel, dimensiunea umană, inovație importantă a Tratatului.
- Varianta corectă este: A=a+b, B=b+c, C=a+c, D=a+b+c.
37. Uniunea Europeană are la bază un ansamblu de trei "piloni":
- a. cele trei comunități europene existente (CECO, CEE, CEEA), care își păstrează personalitatea juridică distinctă;

- b. Comunitatea Europeană (CE), Politica externă și de securitate comună (PESC), Cooperarea în domeniile justiției și afacerilor interne (JAI);
 - c. libera circulație a mărfurilor și serviciilor, libera circulație a persoanelor și libera circulație a capitalurilor.
38. Aderă la Uniunea Europeană în 1994:
- a. Austria,
 - b. Finlanda,
 - c. Suedia.
- Varianta corectă este: A=a+b, B=b+c, C=a+c, D=a+b+c.
39. În 1995 nu făceau parte din Uniunea Europeană:
- a. Danemarca,
 - b. Norvegia,
 - c. Elveția.
- Varianta corectă este: A=a+b, B=b+c, C=a+c, D=a+b+c.
40. Câte state făceau parte din Uniunea Europeană în 1995?
- a. 12;
 - b. 15;
 - c. 25.
41. Austria a devenit membră a Uniunii Europene în:
- a. 1973;
 - b. 1981;
 - c. 1994.
42. Finlanda a devenit membră a Uniunii Europene în:
- a. 1973;
 - b. 1986;
 - c. 1994.
43. Suedia a devenit membră a Uniunii Europene în:
- a. 1973;
 - b. 1981;
 - c. 1994.
44. Integrarea monetară presupune:
- a. armonizarea explicită a politicilor monetare,
 - b. un pool comun de rezerve valutare,
 - c. bancă centrală unică.
- Varianta corectă este: A=a+b, B=b+c, C=a+c, D=a+b+c.
45. Integrarea monetară are ca și componente esențiale:
- a. unificarea ratelor de schimb,
 - b. o monedă unică

c. integrarea piețelor de capital.

Varianta corectă este: $A=a+b$, $B=b+c$, $C=a+c$, $D=a+b+c$.

46. Tratatul de la Maastricht stabilește următoarele aspecte importante pentru instituirea Uniunii Economice și Monetare (UEM):

- a. criteriile de convergență care trebuie îndeplinite de țările care urmează să fie incluse în uniunea monetară;
- b. un calendar precis de realizare a UEM, cuprinzând trei etape, finalizat cu introducerea monedei unice;
- c. un ansamblu de instituții, politici și mecanisme menite să asigure și să susțină o funcționare sănătoasă, stabilă și ascendentă a economiilor țărilor participante la UEM.

Varianta corectă este: $A=a+b$, $B=b+c$, $C=a+c$, $D=a+b+c$.

47. Criteriile de convergență nominală se referă la:

- a. omogenizarea principalelor caracteristici ale economiilor țărilor participante: rata inflației (un grad ridicat de stabilitate a nivelurilor prețurilor), nivelul dobânzilor nominale pe termen lung, evoluția cursurilor de schimb, deficitul bugetar, nivelul datoriei publice;
- b. armonizarea legislațiilor naționale și a regulamentelor băncilor centrale ale țărilor membre ale UE, astfel încât să devină compatibile cu Sistemul European al Băncilor Centrale;
- c. omogenizarea nivelului de trai, egalizarea standardelor de viață în țările membre, realizarea așa-numitei „coeziuni economice și sociale” la nivelul Uniunii.

48. Criteriile de convergență legală se referă la:

- a. omogenizarea principalelor caracteristici ale economiilor țărilor participante: rata inflației (un grad ridicat de stabilitate a nivelurilor prețurilor), nivelul dobânzilor nominale pe termen lung, evoluția cursurilor de schimb, deficitul bugetar, nivelul datoriei publice;
- b. armonizarea legislațiilor naționale și a regulamentelor băncilor centrale ale țărilor membre ale UE, astfel încât să devină compatibile cu Sistemul European al Băncilor Centrale;
- c. omogenizarea nivelului de trai, egalizarea standardelor de viață în țările membre, realizarea așa-numitei „coeziuni economice și sociale” la nivelul Uniunii.

49. Criteriile de convergență reală se referă la:

- a. omogenizarea principalelor caracteristici ale economiilor țărilor participante: rata inflației (un grad ridicat de stabilitate a nivelurilor prețurilor), nivelul dobânzilor nominale pe termen lung, evoluția cursurilor de schimb, deficitul bugetar, nivelul datoriei publice;
- b. armonizarea legislațiilor naționale și a regulamentelor băncilor centrale ale țărilor membre ale UE, astfel încât să devină compatibile cu Sistemul European al Băncilor Centrale;

- c. omogenizarea nivelului de trai, egalizarea standardelor de viață în țările membre, realizarea așa-numitei „coeziuni economice și sociale” la nivelul Uniunii.
50. Conform criteriilor de convergență prevăzute de Tratatul de la Maastricht, stabilitatea prețurilor va reieși dintr-o rată a inflației observată de-a lungul unei perioade de un an care să nu depășească rata medie a celor trei state membre cu inflația cea mai scăzută:
- cu mai mult de 1,5%;
 - cu mai mult de 2%;
 - cu mai mult de 3%.
51. Conform criteriilor de convergență prevăzute de Tratatul de la Maastricht, ratele dobânzilor pe termen lung, nu trebuie să depășească rata medie a dobânzilor nominale pe termen lung a celor trei state membre cu cea mai scăzută inflație
- cu mai mult de 1,5%;
 - cu mai mult de 2%;
 - cu mai mult de 3%.
52. Conform criteriilor de convergență prevăzute de Tratatul de la Maastricht, deficitul public nu trebuie să depășească
- 1,5% din produsul intern brut (PIB) la prețuri de piață;
 - 2% din produsul intern brut (PIB) la prețuri de piață;
 - 3% din produsul intern brut (PIB) la prețuri de piață.
53. Conform criteriilor de convergență prevăzute de Tratatul de la Maastricht, capacitatea de susținere a finanțelor publice se referă la:
- deficitul public, care nu trebuie să depășească 3% din produsul intern brut (PIB) la prețuri de piață;
 - datoria publică, care nu trebuie să depășească 60% din PIB;
 - ratele dobânzilor pe termen lung, care nu trebuie să depășească cu mai mult de 2% rata medie a dobânzilor nominale pe termen lung a celor trei state membre cu cea mai scăzută inflație.
- Varianta corectă este: $A=a+b$, $B=b+c$, $C=a+c$, $D=a+b+c$.
54. Conform criteriilor de convergență prevăzute de Tratatul de la Maastricht, stabilitatea ratelor de schimb, implică respectarea marjelor normale de fluctuație prevăzute prin mecanismul de schimb al Sistemului Monetar European, fără devalorizare din proprie inițiativă a ratei de schimb a monedei proprii în raport cu moneda unui alt stat membru:
- pentru cel puțin un an premergător examinării;
 - pentru cel puțin doi ani premergători examinării;
 - pentru cel puțin trei ani premergători examinării.

55. Etapele realizării Uniunii economice și monetare europene au fost stabilite astfel:
- Etapa consolidării convergenței și a preparativelor tehnice, Etapa coordonării politicilor monetare; Etapa introducerii monedei unice;
 - Etapa coordonării politicilor monetare; Etapa consolidării convergenței și a preparativelor tehnice, Etapa introducerii monedei unice;
 - Etapa introducerii monedei unice; Etapa coordonării politicilor monetare Etapa consolidării convergenței și a preparativelor tehnice.
56. În etapa coordonării politicilor monetare s-a realizat:
- libera circulație a capitalurilor în toate țările membre ale Uniunii Europene;
 - un proiect de statut al Sistemului European al Băncilor Centrale;
 - înființarea Institutului Monetar European.
- Varianta corectă este: A=a+b, B=b+c, C=a+c, D=a+b+c.
57. În etapa consolidării convergenței și a preparativelor tehnice s-a înființat:
- Sistemul European al Băncilor Centrale;
 - Institutul Monetar European;
 - Banca Centrală Europeană.
58. Etapa introducerii monedei unice europene s-a derulat în perioada:
- 1 iulie 1990 - 31 decembrie 1993;
 - 1 ianuarie 1994 - 31 decembrie 1998;
 - 1 ianuarie 1999 - 1 iulie 2002.
59. La 1 ianuarie 1999 au îndeplinit condițiile necesare pentru adoptarea monedei unice:
- 11 state;
 - 13 state;
 - 15 state.
60. Statele care au notificat Consiliul că nu intenționează să participe la zona EURO de la 1 ianuarie 1999 sunt:
- Belgia, Germania, Spania, Franța, Irlanda, Italia, Luxemburg, Olanda, Austria, Portugalia și Finlanda,
 - Grecia și Suedia,
 - Marea Britanie și Danemarca.
61. Statele care nu au îndeplinit criteriile pentru adoptarea monedei unice la 1 ianuarie 1999 sunt:
- Belgia, Germania, Spania, Franța, Irlanda, Italia, Luxemburg, Olanda, Austria, Portugalia și Finlanda,
 - Grecia și Suedia,
 - Marea Britanie și Danemarca.

62. Statele care au îndeplinit condițiile necesare pentru adoptarea monedei unice la 1 ianuarie 1999:
- Belgia, Germania, Spania, Franța, Irlanda, Italia, Luxemburg, Olanda, Austria, Portugalia și Finlanda,
 - Grecia și Suedia,
 - Marea Britanie și Danemarca.
63. Moneda unică europeană a fost introdusă în circulație la:
- 1 ianuarie 1999,
 - 1 ianuarie 2002,
 - 1 martie 2002.
64. EURO fiduciar a fost introdus în circulație la:
- 1 ianuarie 1999,
 - 1 ianuarie 2002,
 - 1 martie 2002.
65. Pot fi apreciate ca avantaje ale monedei unice:
- creșterea transparenței pieței și a prețurilor;
 - scăderea costului tranzacțiilor;
 - dezvoltarea relațiilor comerciale și financiare între membrii UE și între parteneri.
- Varianta corectă este: $A=a+b$, $B=b+c$, $C=a+c$, $D=a+b+c$.
66. Printre contra-argumentele euroscepticilor cu privire la moneda unică se numără:
- Imposibilitatea de a constitui o alternativă reală la hegemonia dolarului;
 - scăderea costului tranzacțiilor;
 - creșterea riscului valutar.
67. Pactul de stabilitate și creștere a fost convenit de către:
- Consiliul European de la Madrid (iunie 1989)
 - Consiliul European de la Luxemburg (iunie 1991)
 - Consiliul European de la Dublin (decembrie 1996).
68. Pactul de stabilitate și creștere stabilește
- regulile de comportament bugetar al statelor membre implicate în cea de-a treia etapă a Uniunii Economice și Monetare,
 - criteriile de convergență pentru trecerea la uniunea monetară, constând în omogenizarea principalelor caracteristici ale economiilor țărilor participante,
 - condițiile pentru realizarea așa-numitei „coeziuni economice și sociale” la nivelul Uniunii.
69. Procedura deficitelor excesive se aplică atunci când o țară înregistrează un deficit al cheltuielilor publice comparativ cu veniturile de peste:
- 1,5% din PIB;

- b. 2% din PIB;
 - c. 3% din PIB.
70. Conform Pactului de stabilitate și creștere, guvernele nu trebuie să permită o datorie publică totală mai mare de
- a. 3% din PIB;
 - b. 60% din PIB;
 - c. 100% din PIB.
71. Dimensiunea politică a Uniunii Europene - uniunea politică - a fost introdusă expres și articulat prin:
- a. Actul Unic European;
 - b. Tratatul de la Maastricht ;
 - c. Declarația lui R. Schuman, din 9 mai 1950.
72. Deși dezbaterile privind viitorul Europei au oscilat între supranaționalism și interguvernamentalism, în realitate, Comunitatea Europeană a evoluat preponderant:
- a. într-o direcție supranațională,
 - b. într-o direcție interguvernamentală;
 - c. înspre o Europă a statelor – națiuni.
73. Fac parte dintre temele Uniunii politice:
- a. legitimitatea democratică,
 - b. eficacitatea instituțiilor,
 - c. acțiunea Comunității în exterior.
- Varianta corectă este: A=a+b, B=b+c, C=a+c, D=a+b+c.
74. Consiliul European din Luxemburg, din 28-29 iunie 1991, a trasat principiile generale ale viitoarei Uniuni politice:
- a. legitimitatea democratică, eficacitatea instituțiilor, acțiunea Comunității în exterior;
 - b. politica externă și de securitate comună, legitimitatea democratică, politica socială, coeziunea economică și socială, aplicarea dreptului comunitar și afacerile interne și judiciare;
 - c. libera circulație a bunurilor, serviciilor, persoanelor și capitalurilor.
75. A șasea etapă a procesului integrării, dată de tendința de extindere a Uniunii Europene este legată de:
- a. Tratatul de la Maastricht (1992);
 - b. Tratatul de la Amsterdam (1997);
 - c. Tratatul de la Nisa (2001).
- Varianta corectă este: A=a+b, B=b+c, C=a+c, D=a+b+c.
76. Tratatul de la Amsterdam (1997) a realizat progrese considerabile în ce privește:
- a. consolidarea „Europei cetățeanului”

- b. îmbunătățirea capacității de acțiune externă a Uniunii,
 - c. reforma cadrului instituțional.
- Varianta corectă este: A=a+b, B=b+c, C=a+c, D=a+b+c.
77. Tratatul de la Amsterdam (1997) a adus schimbări în cadrul Uniunii Europene cu privire la:
- a. flexibilitate;
 - b. extinderea codeciziei;
 - c. reforma instituțională.
- Varianta corectă este: A=a+b, B=b+c, C=a+c, D=a+b+c.
78. Tratatul de la Amsterdam, aplicat de la 1 mai 1999:
- a. a consolidat dimensiunea socială a Uniunii Europene;
 - b. a prevăzut o schiță de reforme necesare în vederea aderării de noi membri la Uniunea Europeană;
 - c. a reușit să soluționeze problemele instituționale necesare pentru a se putea realiza o nouă extindere.
- Varianta corectă este: A=a+b, B=b+c, C=a+c, D=a+b+c.
79. Tratatul de la Nisa a determinat progrese considerabile în ce privește:
- a. consolidarea „Europei cetățeanului”;
 - b. reforma instituțională a Uniunii Europene;
 - c. îmbunătățirea capacității de acțiune externă a Uniunii.
80. Tratatul de la Nisa a adus schimbări în cadrul Uniunii Europene cu privire la:
- a. componența și funcționarea principalelor instituțiilor europene;
 - b. procedura decizională la nivelul Uniunii Europene;
 - c. facilitarea cooperării avansate.
- Varianta corectă este: A=a+b, B=b+c, C=a+c, D=a+b+c.
81. Tratatul de la Nisa, a fost semnat la
- a. 17 iunie 1997;
 - b. 26 februarie 2001;
 - c. 1 februarie 2003.
82. Principalul merit al Tratatului de la Nisa este:
- a. a încheiat schimbările necesare la nivelul Uniunii Europene pentru aderarea de noi state membre;
 - b. a consolidat dimensiunea socială a Uniunii Europene;
 - c. a introdus dimensiunea politică a Uniunii Europene – uniunea politică.
83. Uniunea Europeană are la ora actuală:
- a. 12 state membre;
 - b. 15 state membre;
 - c. 25 state membre.

84. Care țări din Europa Centrală și de Est sunt considerate în prezent state candidate la Uniunea Europeană?
- România, Bulgaria, Croația și Turcia;
 - România și Bulgaria;
 - România, Bulgaria și Turcia.
85. Instituțiile implicate în conducerea Uniunii Europene sunt:
- Parlamentul European, Consiliul Europei, Comisia Europeană, Curtea de Justiție, Curtea de Conturi;
 - Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană, Curtea de Justiție, Curtea de Conturi;
 - Parlamentul European, Consiliul, Comisia, Avocatul Poporului, Curtea de Conturi.
86. Consiliul Uniunii Europene reprezintă:
- guvernele statelor membre;
 - organismul cu drept de a iniția legislație;
 - organismul responsabil de controlul folosirii fondurilor comunitare.
87. Comisia Europeană:
- reprezintă executivul și organismul cu drept de a iniția legislație;
 - asigură compatibilitatea cu dreptul comunitar;
 - este responsabilă de controlul folosirii fondurilor comunitare.
88. Curtea de Justiție:
- este responsabilă de controlul folosirii fondurilor comunitare;
 - asigură compatibilitatea cu dreptul comunitar;
 - reprezintă executivul și organismul cu drept de a iniția legislație.
89. Curtea de Conturi:
- reprezintă executivul și organismul cu drept de a iniția legislație;
 - asigură compatibilitatea cu dreptul comunitar;
 - este responsabilă de controlul folosirii fondurilor comunitare.
90. Parlamentul European este:
- ales de către popoarele statelor membre;
 - organismul cu drept de a iniția legislație;
 - responsabil de controlul folosirii fondurilor comunitare.
91. Organul executiv și, în același timp, organismul cu drept de a iniția legislație la nivelul Uniunii Europene este:
- Comisia Europeană;
 - Consiliul European;
 - Parlamentul European.
92. Instituțiile Uniunii Europene sunt sprijinite de următoarele organisme:

- a. Parlamentul European, Consiliul Europei, Comisia Europeană, Curtea de Justiție, Curtea de Conturi;
 - b. Comitetul Economic și Social și Comitetul Regiunilor; Curtea de Justiție și Curtea de Conturi; Banca Europeană de Investiții și Banca Centrală Europeană
 - c. Comitetul Economic și Social și Comitetul Regiunilor; Avocatul Poporului în Uniunea Europeană; Banca Europeană de Investiții și Banca Centrală Europeană.
93. Se ocupă de plângerile cetățenilor cu privire la administrația la nivel european:
- a. Parlamentul European;
 - b. Avocatul Poporului în Uniunea Europeană;
 - c. Curtea de Justiție.
94. Banca Europeană de Investiții reprezintă:
- a. instituția financiară a UE;
 - b. instituția răspunzătoare de politica monetară în zona euro;
 - c. instituția responsabilă de controlul folosirii fondurilor comunitare.
95. Banca Centrală Europeană este:
- a. instituția financiară a UE;
 - b. instituția răspunzătoare de politica monetară în zona euro;
 - c. instituția responsabilă de controlul folosirii fondurilor comunitare.
96. Consiliul European este format din:
- a. șefii de stat sau de guverne din țările membre și din președintele Comisiei Executive;
 - b. reprezentanții la nivel ministerial ai țărilor membre;
 - c. reprezentanți permanenți la nivelul organelor comunitare cu statut de funcționari internaționali și rang de ambasadori.
97. Parlamentul European:
- a. nu poate adopta legi, dar este în măsură să blocheze o serie de propuneri executive;
 - b. este organismul cu drept de a iniția legislație la nivelul Uniunii Europene;
 - c. este cel mai înalt for decizional pentru Uniunea Europeană.
98. Sediul Parlamentului European se află la:
- a. Strasbourg;
 - b. Bruxelles;
 - c. Frankfurt.
99. Sediul Comisiei Europene se află la:
- a. Strasbourg;
 - b. Bruxelles;
 - c. Frankfurt.

100. Sediul Consiliul Europei se află la:
- Strasbourg;
 - Bruxelles;
 - Frankfurt.
101. Dintre avantajele pentru Uniunea Europeană ale integrării țărilor din Europa Centrală și de Est pot fi reținute ca esențiale:
- spațiul vast;
 - populația numeroasă și calificată;
 - resursele naturale conjugate cu poziții geopolitice importante.
- Varianta corectă este: A=a+b, B=b+c, C=a+c, D=a+b+c.
102. Condițiile și premisele lărgirii spre Est sunt diferite față de cele ale extinderilor anterioare datorită unor particularități ca:
- număr foarte mare de state candidate;
 - inexistența unei economii de piață mature și lipsa de experiență în funcționarea unui sistem politic democratic și în participarea la grupări integraționiste;
 - interval redus de timp pentru aderare.
- Varianta corectă este: A=a+b, B=b+c, C=a+c, D=a+b+c.
103. “Metoda de extindere” rezultată din experiența celor trei valuri succesive de extindere ale UE implică următoarea succesiune de etape standard:
- depunerea unei cereri de aderare, elaborarea unui Aviz al Comisiei, derularea negocierilor de aderare, încheierea documentelor finale de aderare la UE;
 - acceptarea acquis-ului comunitar în întregime, elaborarea unui Aviz al Comisiei, derularea negocierilor de aderare, încheierea documentelor finale de aderare la UE;
 - depunerea unei cereri de aderare, acceptarea acquis-ului comunitar în întregime, elaborarea unui Aviz al Comisiei, încheierea documentelor finale de aderare la UE.
104. Pregătirea procesului de extindere spre Europa Centrală și de Est solicită din partea Uniunii Europene eforturi și acțiuni suplimentare față de extinderile precedente:
- introducerea unui set de criterii - criteriile de la Copenhaga, care trebuie îndeplinite de statele membre pentru a putea deveni membre cu drepturi depline ale UE și monitorizarea îndeplinirii acestora;
 - eforturi financiare suplimentare pentru susținerea procesului de tranziție și a programelor de preaderare a candidaților;
 - redefiniri de natură instituțională și administrativă.
- Varianta corectă este: A=a+b, B=b+c, C=a+c, D=a+b+c.
105. Primul pas concret în sfera relațiilor CEE - Europa Centrală și de Est îl reprezintă:
- semnarea Acordurilor Europene de asociere;
 - depunerea cererilor de aderare;

- c. semnarea Acordurilor comerciale și de cooperare.
106. Programul PHARE a fost lansat în:
- 1988;
 - 1989;
 - 1995.
107. Acordurile Europene de asociere au fost concepute pentru:
- eliminarea progresivă a restricțiilor cantitative;
 - a crea zone comerciale libere pentru bunurile industriale cu excepția cărbunelui, oțelului și textilelor;
 - aplicarea tratamentului țării celei mai favorizate.
108. România a semnat Acordul European de asociere la:
- 1 februarie 1993;
 - 1 martie 1993;
 - 1 martie 1995.
109. Primul semnal oficial al UE în sensul acceptării candidaturii la aderare a statelor asociate este dat de concluziile:
- Consiliului European de la Birmingham din 1992;
 - Consiliului European de la Copenhaga din 1993;
 - Consiliului European de la Essen 1994.
110. România a depus cererea de aderare la U.E. în:
- 31 martie 1994;
 - 5 aprilie 1994;
 - 22 iunie 1995.
111. Între 1994 și 1996, au depus cereri de aderare la U.E. următoarele țări din Europa Centrală și de Est:
- Turcia , Cipru, Malta;
 - Ungaria, Polonia, România, Slovacia, Letonia, Estonia, Lituania, Bulgaria, Republica Cehă, Slovenia;
 - Polonia, Ungaria, Slovenia, Republica Cehă, Republica Slovacă, Malta, Cipru, Estonia, Letonia, Lituania.
112. Turcia și-a depus cererea de aderare la U.E.:
- înaintea țărilor din Europa Centrală și de Est, la 14 aprilie 1987;
 - după țările din Europa Centrală și de Est, la 10 iunie 1996;
 - este stat fondator.
113. Cipru și-a depus cererea de aderare la U.E.:
- înaintea țărilor din Europa Centrală și de Est, la 3 iulie 1990;
 - după țările din Europa Centrală și de Est, la 10 iunie 1996;
 - este stat fondator.

114. Malta și-a depus cererea de aderare la U.E.:
- înaintea țărilor din Europa Centrală și de Est, la 16 iulie 1990;
 - după țările din Europa Centrală și de Est, la 10 iunie 1996;
 - este stat fondator.
115. Într-o formulare generală, condițiile economice și politice stabilite de Consiliul European la Copenhaga sunt:
- “instituții stabile care garantează democrația, primatul legii, drepturile omului, respectarea minorităților și protecția lor, existența unei economii de piață viabile, precum și capacitatea de a face față presiunii concurențiale și forțelor pieței în interiorul Uniunii. Aderarea presupune și capacitatea țării candidate de a-și asuma obligațiile și, mai ales, de a subscrie la obiectivele uniunii politice, economice și monetare. Capacitatea Uniunii de a asimila noi membri, menținând în același timp elanul integrării europene, constituie de asemenea un element important care răspunde interesului general, atât al Uniunii, cât și al țărilor candidate”;
 - “acceptarea naturii federale a Uniunii și a tuturor regulilor și principiilor acesteia. Statele asociate care doresc să devină membre trebuie să aibă instituții democratice dezvoltate în condițiile statului de drept și al garantării drepturilor omului, precum și structuri ale economiei de piață, să fie dispuse și capabile să-și asume realizările CE, inclusiv Uniunea Economică și Monetară și Carta Socială de la Maastricht și să recunoască necondiționat scopul uniunii politice”;
 - “Această Uniune reprezintă hotărârea noastră comună de a pune capăt secolelor de conflict și să depășim fostele divizări ale continentului nostru. Această Uniune reprezintă voința noastră de a construi un nou viitor, bazat pe cooperare, respectul diversităților și înțelegere reciprocă. Uniunea noastră reprezintă un proiect colectiv: un proiect de a ne împărtăși viitorul ca o comunitate de valori.”
116. Fac parte dintre condițiile cunoscute ca și criteriile de la Copenhaga:
- instituții stabile, care să garanteze democrația, statul de drept, drepturile omului;
 - economie de piață funcțională, capabilă să facă față forțelor concurențiale și presiunii din Piața Internă a Uniunii Europene;
 - capacitate de asumare a obligațiilor de membru, adică de a adopta cadrul legislativ și instituțional al Comunității, numit și *acquis comunitar* și de a subscrie obiectivelor uniunii politice, economice și monetare.
- Varianta corectă este: $A=a+b$, $B=b+c$, $C=a+c$, $D=a+b+c$.
117. În practica Uniunii Europene și în literatura de specialitate, criteriile de la Copenhaga sunt
- criteriul politic, criteriul economic, criteriul legislativ și criteriul administrativ (al *acquis-ului*);
 - criteriul politic, criteriul economic, criteriul legislativ (al *acquis-ului*) și criteriul administrativ;

- c. criteriul politic, criteriul economic și criteriul administrativ.
118. Care din condițiile de mai jos nu fac parte dintre criteriile de Copenhaga?
- instituții stabile care garantează democrația, primatul legii, drepturile omului, respectarea minorităților și protecția lor;
 - existența unei economii de piață viabile, precum și capacitatea de a face față presiunii concurențiale și forțelor pieței în interiorul Uniunii;
 - PIB-ul pe cap de locuitor nu trebuie să fie mai mic de 60% din media la nivelul UE.
119. În practica Uniunii Europene și în literatura de specialitate, în cadrul criteriilor de la Copenhaga, criteriul politic se referă la:
- existența unor instituții politice stabile, care să garanteze democrația, statul de drept, respectarea drepturilor omului și protecția minorităților;
 - capacitatea statului candidat de a implementa legislația UE cunoscută și ca „acquis” comunitar;
 - capacitatea statului candidat și de a-și asuma obligațiile de stat membru al UE.
120. În practica Uniunii Europene și în literatura de specialitate, în cadrul criteriilor de la Copenhaga, criteriul administrativ se referă la:
- existența unor instituții politice stabile, care să garanteze democrația, statul de drept, respectarea drepturilor omului și protecția minorităților;
 - capacitatea statului candidat de a implementa legislația UE cunoscută și ca „acquis” comunitar;
 - capacitatea statului candidat și de a-și asuma obligațiile de stat membru al UE.
121. În practica Uniunii Europene și în literatura de specialitate, în cadrul criteriilor de la Copenhaga, criteriul „acquis”-ului comunitar se referă la:
- existența unor instituții politice stabile, care să garanteze democrația, statul de drept, respectarea drepturilor omului și protecția minorităților;
 - capacitatea statului candidat de a implementa legislația UE;
 - capacitatea statului candidat și de a-și asuma obligațiile de stat membru al UE.
122. În practica Uniunii Europene și în literatura de specialitate, în cadrul criteriilor de la Copenhaga, criteriul economic se referă la:
- existența unor instituții politice stabile, care să garanteze economia de piață funcțională;
 - existența unei economii de piață funcționale, capabilă să facă față presiunilor concurențiale de pe Piața Unică a UE;
 - capacitatea statului candidat și de a-și asuma obligațiile economice de stat membru al UE.
123. “Strategia de pregătire a țărilor din Europa Centrală și de Est pentru aderarea la UE” a fost adoptată de către:
- Consiliului European de la Birmingham (1992);
 - Consiliului European de la Copenhaga (1993);

- c. Consiliul European de la Essen (1994).
124. Fac parte dintre elementele de bază ale strategiei de pre-aderare:
- punerea în aplicare a acordurilor europene și realizarea unui "dialog structurat" cu toate statele central și est-europene;
 - sprijin acordat de UE, în principal prin ajutoare nerambursabile, în cadrul programului PHARE, în procesul de pre-aderare;
 - armonizarea legislației privind piața internă.
- Varianta corectă este: $A=a+b$, $B=b+c$, $C=a+c$, $D=a+b+c$.
125. Strategia de pre-aderare concepută la nivelul UE se compune în special din:
- Acordurile europene,
 - Parteneriatele pentru Aderare și Programele Naționale pentru Adoptarea acquis-ului,
 - Asistența de pre-aderare.
- Varianta corectă este: $A=a+b$, $B=b+c$, $C=a+c$, $D=a+b+c$.
126. Care din afirmațiile de mai jos sunt adevărate cu privire la Cartea Albă?
- își propune să ajute țările asociate să se descurce în labirintul legilor, structurilor și condițiilor economice esențiale pentru funcționarea pieții interne;
 - la fel ca și Acordul European, Cartea Albă are forță juridică.
 - prezintă legislația relevantă pentru piața internă, împărțită pe 23 de capitole, propunând pentru fiecare din aceste domenii o succesiune logică de abordare a exercițiului de armonizare legislativă.
- Varianta corectă este: $A=a+b$, $B=b+c$, $C=a+c$, $D=a+b+c$.
127. Consiliul European de la Madrid (1995) a solicitat Comisiei Europene, pe baza „principiului oportunităților egale” care va governa aderarea statelor candidate la Uniunea Europeană:
- acceptarea candidaturii la aderare a statelor asociate U.E.;
 - un set de condiții economice și politice în vederea aderării;
 - pregătirea unui Raport anual și a unui Aviz asupra cererilor de aderare.
128. La Madrid se introduce un criteriu suplimentar față de criteriile de la Copenhaga, care la ora actuală este teoretic asimilat criteriilor de la Copenhaga:
- existența unei administrații naționale capabilă să gestioneze calitatea de membru al UE;
 - existența unor instituții politice stabile, care să garanteze democrația, statul de drept, respectarea drepturilor omului și protecția minorităților;
 - capacitatea statului candidat de a implementa legislația UE cunoscută și ca „acquis” comunitar.
129. Comisia Europeană a publicat Agenda 2000 în:
- 1995;
 - 1996;

- c. 1997.
130. Agenda 2000 formulează ca direcții de acțiune pentru UE:
- consolidarea și reformarea politicilor comunitare pentru a face față procesului de lărgire concomitent cu creșterea economică durabilă, un nivel mai ridicat de ocupare a mâinii de lucru și un nivel de trai mai bun pentru cetățenii Europei;
 - negocierea lărgirii UE și pregătirea susținută a țărilor candidate pentru momentul aderării;
 - finanțarea procesului de lărgire, intensificarea pregătirilor și elaborarea politicilor interne ale UE.
- Varianta corectă este: $A=a+b$, $B=b+c$, $C=a+c$, $D=a+b+c$.
131. În Agenda 2000, Comisia recomandă începerea negocierilor de aderare cu următoarele state candidate:
- Polonia, Ungaria, Cehia, Slovenia, Estonia, Cipru;
 - România, Slovacia, Letonia, Lituania și Bulgaria;
 - Slovacia, Letonia, Lituania, Polonia, Ungaria, Cehia, Slovenia, Estonia, Cipru, Malta.
132. Procesul de lărgire a Uniunii Europene a fost lansat oficial:
- de către Consiliul European de la Luxemburg (1997);
 - la 30 martie 1998, la Bruxelles;
 - la 16 aprilie 2003, prin semnarea Tratatului de extindere, la Atena.
133. Care din enunțurile de mai jos sunt corecte în legătură cu Strategia consolidată de preaderare:
- a fost lansată la 30 martie 1998, la Bruxelles;
 - nu implică sprijin financiar din partea UE pentru toate statele candidate;
 - elementul-cheie al Strategiei consolidate de pre-aderare este constituit de Parteneriatele de Aderare.
- Varianta corectă este: $A=a+b$, $B=b+c$, $C=a+c$, $D=a+b+c$.
134. Parteneriatele de Aderare enunță:
- domeniile prioritare de acțiune viitoare pe termen scurt și mediu pentru o mai bună pregătire a aderării;
 - mijloacele financiare și tehnice pentru a sprijini statul candidat;
 - data aderării.
- Varianta corectă este: $A=a+b$, $B=b+c$, $C=a+c$, $D=a+b+c$.
135. Cu ocazia Consiliului European de la Luxemburg (1997):
- se stabilește pentru prima oară un calendar al aderării,
 - se avansează pentru prima oară o dată aproximativă a aderării (nu mai devreme de 2004);
 - se produce o diferențiere a țărilor candidate în funcție de progresele realizate de candidați.
- Varianta corectă este: $A=a+b$, $B=b+c$, $C=a+c$, $D=a+b+c$.

136. Conform concluziilor Consiliului European de la Luxemburg (1997), grupul de țări cunoscute sub denumirea de “țările din primul val” , care au înregistrat progresele cele mai evidente și cu care se demarează negocierile de aderare, este format din:
- Polonia, Ungaria, Cehia, Slovenia, Estonia, Cipru;
 - Polonia, Ungaria, Cehia, Slovenia, Estonia, Cipru, Malta, Slovacia, Letonia, Lituania;
 - România, Slovacia, Letonia, Lituania și Bulgaria.
137. Conform concluziilor Consiliului European de la Luxemburg (1997), grupul de țări cunoscute sub denumirea de “țările din al doilea val”, ale căror progrese pe linia îndeplinirii criteriilor de aderare sunt considerate modeste, este format din:
- Polonia, Ungaria, Cehia, Slovenia, Estonia, Cipru;
 - România și Bulgaria;
 - România, Slovacia, Letonia, Lituania și Bulgaria.
138. Concluziile Consiliului European de la Viena (1998) evidențiază că progresele realizate de fiecare din cele 12 țări candidate la aderare în îndeplinirea criteriilor de la Copenhaga și Madrid vor fi examinate anual, începând din 1998, în cadrul unor
- Rapoarte periodice pe care Comisia Europeană le redactează către Consiliul UE, bază pentru deciziile de continuare a negocierilor;
 - Parteneriate pentru aderare, ca expresie a Strategiei consolidate de preaderare.
 - Programe Naționale de Aderare, examinate de Comisia Europeană în baza Rapoartelor ("Progres Reports") înaintate de Comisie.
139. Care din afirmațiile de mai jos în legătură cu negocierile de aderare ale țărilor candidate sunt adevărate:
- se desfășoară pentru 31 de capitole (30 de capitole corespund legislației comunitare);
 - închiderea unui capitol înseamnă că negocierile au fost finalizate definitiv;
 - durează, de regulă, câțiva ani, până când întreg pachetul de domenii supuse negocierilor a fost epuizat.
- Varianta corectă este: A=a+b, B=b+c, C=a+c, D=a+b+c.
140. Care din afirmațiile de mai jos în legătură cu documentele de poziție sunt adevărate:
- fiecare stat candidat elaborează și prezintă Comisiei Europene documente de poziție pentru capitolele în curs de negociere, prin care își face cunoscut punctul de vedere privind modul în care înțelege să negocieze domeniul respectiv, perioadele tranzitorii pe care le solicită pentru armonizarea deplină a cadrului legislativ sau alte elemente considerate importante pentru interesele sale în sectorul respectiv de activitate;

- b. Comisia Europeană pregătește propriile documente de poziție, pe care le înaintează Consiliului, iar acesta din urmă dă Comisiei un mandat de negociere;
- c. toate statele membre stabilesc, prin intermediul Consiliului, o poziție comună față de documentul de poziție respectiv și față de oportunitatea închiderii capitolelor aflate în negociere.
- Varianta corectă este: $A=a+b$, $B=b+c$, $C=a+c$, $D=a+b+c$.
141. Care din afirmațiile de mai jos în legătură cu Tratatul de aderare al țărilor candidate la U.E. sunt adevărate:
- a. se încheie atunci când întreg pachetul de domenii supuse negocierilor a fost epuizat, reunind rezultatele negocierilor de aderare;
- b. sunt supuse ratificării în Parlamentul European, procedurile de ratificare întinzându-se pe o perioadă între 1,5-2 ani;
- c. odată ratificate, apartenența țărilor respective la Uniunea Europeană devine efectivă.
- Varianta corectă este: $A=a+b$, $B=b+c$, $C=a+c$, $D=a+b+c$.
142. Deciziile Consiliului European de la Helsinki (1999) se referă la:
- a. oprirea procesului de lărgire a Uniunii Europene până la finalizarea restructurării instituționale;
- b. crearea forței de reacție rapidă sub umbrela NATO;
- c. restructurarea instituțională în vederea lărgirii Uniunii Europene prin acceptarea noilor membri.
143. Consiliul European de la Helsinki (1999) a decis să invite la negocieri, începând cu februarie 2000, în vederea dobândirii statutului de membru cu drepturi depline, următoarele țări:
- a. Polonia, Cehia, Ungaria, Slovenia, Estonia, Cipru;
- b. Malta, Turcia, Bulgaria, România, Slovacia, Lituania și Letonia;
- c. Letonia, Lituania, Estonia, Turcia, Bulgaria, România.
144. În urma Summit-ului de la Helsinki, Uniunea Europeană a hotărât invitarea la negocieri a:
- a. Letoniei, Lituaniei, Estoniei - republice baltice, odată cu acceptarea cărora Uniunea Europeană se va învecina direct cu Rusia;
- b. Bulgariei, României și a Slovaciei, țări din Europa Centrală și de Est cu un nivel dezvoltare economică mai modest;
- c. Turciei, țară musulmană, a cărei candidatură fusese respinsă în mod categoric până în acest moment.
- Varianta corectă este: $A=a+b$, $B=b+c$, $C=a+c$, $D=a+b+c$.
145. Consiliul European de la Copenhaga, reunit în 11-12 decembrie 2002 sub denumirea "De la Copenhaga la Copenhaga", stabilește:
- a. cele zece state care vor intra în UE în primul val (Polonia, Ungaria, Slovenia, Republica Cehă, Republica Slovacă, Malta, Cipru, Estonia, Letonia, Lituania);

- b. "road-map-ul" pentru cele două state rămase pentru al doilea val (România și Bulgaria), care nu îndeplinesc criteriile economice și se preconizează că vor adera în 2007.
- c. finalizarea negocierilor cu Turcia până în 2007.
Varianta corectă este: $A=a+b$, $B=b+c$, $C=a+c$, $D=a+b+c$.
146. Tratatul de aderare la U.E. pentru 10 state ale Europei Centrale și de Est a fost semnat la:
- 11-12 decembrie 2002, la Copenhaga;
 - 16 aprilie 2003, la Atena
 - 1 mai 2004, la Nisa.
147. Țările care au intrat oficial în U.E. la 1 mai 2004 sunt:
- Polonia, Ungaria, Slovenia, Republica Cehă, Slovacia, Malta, Cipru, Estonia, Letonia, Lituania;
 - Polonia, Ungaria, Slovenia, Republica Cehă, Slovacia, Malta, Cipru, Estonia, Letonia, Lituania, Turcia;
 - Polonia, Ungaria, Slovenia, Republica Cehă, Cipru, Estonia.
148. Care din afirmațiile de mai jos cu privire la România sunt corecte?
- a semnat Acordul European de asociere la 1 februarie 1993;
 - a depus cererea de aderare la UE la 22 iunie 1995 însoțită de „Strategia Națională de Pregătire a Aderării României la Uniunea Europeană” (Strategia de la Snagov);
 - face parte din al doilea "val" de țări candidate la U.E. care se preconizează că vor adera la 1 ianuarie 2007.
- Varianta corectă este: $A=a+b$, $B=b+c$, $C=a+c$, $D=a+b+c$.
149. Negocierilor de aderare cu România au fost lansate oficial la:
- 15 februarie 2000;
 - 10-11 decembrie 1999;
 - 13 noiembrie 2002.
150. Roadmap-ul pentru România, adoptat de Comisia Europeană la 13 noiembrie 2002:
- trasează liniile generale ale strategiei viitoare de pre-aderare, reconfirmând angajamentul UE de a sprijini mai substanțial eforturile României de a deveni membră UE în anul 2007;
 - cuprinde patru secțiuni: Introducere, Capacitatea administrativă și judiciară, Reforma economică, Capitolele de acquis comunitar;
 - preia angajamentele cheie din documentele de poziție și cele asumate în cursul negocierilor, întărind importanța respectării acestora pentru avansarea în procesul de negociere și închiderea provizorie a capitolelor aflate încă în negociere.
- Varianta corectă este: $A=a+b$, $B=b+c$, $C=a+c$, $D=a+b+c$.

DISCIPLINA – RELAȚII ECONOMICE INTERNAȚIONALE

1. Negocierea comercială internațională poate fi definită ca:
 - a. proces de cooperare între doi sau mai mulți parteneri din țări diferite care urmăresc semnarea unui contract
 - b. proces de comunicare între doi sau mai mulți parteneri din țări diferite, care urmăresc realizarea unei înțelegeri reciproc acceptate care să se materializeze în semnarea unui contract
 - c. proces de comunicare între doi sau mai mulți parteneri din țări diferite, care urmăresc realizarea unei înțelegeri unilateral acceptate care să se materializeze în semnarea unui contract.

2. Negocierea internațională poate fi definită:
 - a. ca un proces de comunicare între doi sau mai mulți parteneri din firme naționale diferite
 - b. ca un ansamblu de procese de analiză și tratative între parteneri din țări diferite cu scopul realizării unor înțelegeri comerciale
 - c. ca un proces de atenuare a divergențelor la nivel de organizații naționale.

3. Principalele scopuri ale negocierilor comerciale sunt:
 - a. încheierea de înțelegeri, acorduri, contracte
 - b. lărgirea sau extensia unor acorduri și tratate comerciale anterioare
 - c. finalizarea unor contracte de export – import
 - d. modificarea unor înțelegeri

Varianta corectă este $A = b + c$, $B = a + b$, $C = a + c + b$, $D = a + b + c + d$

4. Fazele negocierii sunt:
 - a. post – negocierea
 - b. prenegocierea
 - c. negocierea propriu – zisă
 - d. proto – negocierea
 - e. finalizarea negocierilor.

Varianta corectă este $A = b + c + e$, $B = a + b$, $C = a + c + b$, $D = a + b + c + d$

5. Proto – negocierea presupune:
 - a. desfășurarea unor activități înainte de începerea negocierilor dintre părți
 - b. desfășurarea unor activități specifice în perioada dintre momentul semnării contractului și momentul punerii în aplicare al acestuia
 - c. desfășurarea pe perioada contractului a unor activități de armonizare a intereselor și a punctelor de vedere ale părților

6. Prima etapă în pregătirea negocierilor, indiferent de forma de manifestare a acestora, este:
- delimitarea cât mai exactă a obiectivelor proprii și raportarea acestora la obiectivele partenerilor
 - întocmirea unor studii pe baza cărora să poată fi făcută o analiză a contextului în care se desfășoară tratativele
 - anticiparea desfășurării negocierilor și elaborarea planului de negociere (documentelor de negociere)
7. Documentele scrise aferente negocierii sunt:
- planul de negociere
 - dosarele negocierii
 - calendarul negocierii
- Varianta corectă este $A = b + c$, $B = a + b$, $C = a + c + b$
8. Oferta de mărfuri facultativă presupune:
- exportatorul se obligă să păstreze marfa pentru clientul căruia i-a ofert-o pe un termen de opțiune
 - importatorul se obligă să cumpere marfa
 - din punct de vedere juridic părțile nu au nici o obligație
 - exportatorul poate oferi aceeași partidă de mărfuri mai multor clienți
- Varianta corectă este $A = b + c$, $B = a + b$, $C = c + d$
9. Cererea de ofertă reprezintă:
- propunerea pentru încheierea unei operații de export
 - manifestarea de voință a unei firme de a vinde o marfă
 - manifestarea de voință a unei firme de a cumpăra o marfă
10. Factorii determinanți ai succesului negocierii sunt:
- comunicarea, argumentația, compromisul și concesia, obiecțiile partenerilor
 - strategiile negocierii
 - tacticile de negociere.
11. Strategia de negociere reprezintă:
- schimbarea persoanelor aflate la nivele decizionale diferite
 - rezultatul combinării unor metode și tehnici de negociere
 - ansamblul obiectivelor urmărite, căile, modalitățile posibile de atingere acestora și resursele disponibile pentru realizarea lor.
12. Principalele elemente ale unui contract de export – import sunt:
- părțile contractante, obiectul, prețul și condiția de livrare, condiții de plată, termen de livrare
 - obiectul, prețul și condiția de livrare, termenul de plată
 - părțile contractante, prețul, condiția de livrare, condiții de plată, condiții de livrare, valabilitatea contractului.

13. Finalizarea contractului, ca etapă în realizarea oricărui contract comercial:
- se materializează prin semnarea actului contractual rezultat din negocierile purtate
 - presupune realizarea obligațiilor contractuale ale părților implicate
 - presupune realizarea proiectelor de contract pe baza cărora se vor desfășura negocierile
14. În contractele de export – import pentru mărfurile fungibile este necesară:
- descrierea caracteristicilor tehnologice ale produsului
 - stipularea tipului de marfă conform uzanțelor comerciale
 - prezentarea unor prospecte, cataloage, mostre cu principalele caracteristici tehnice ale produsului
15. În contractele de vânzare – cumpărare internațională mărfurile nefungibile pot fi prezentate prin:
- descrierea caracteristicilor tehnologice ale produsului
 - stipularea tipului de marfă conform uzanțelor comerciale
 - prezentarea unor prospecte, cataloage, mostre cu principalele caracteristici tehnice ale produsului.
- Varianta corectă este $A = b + c$, $B = a + b$, $C = a + c + b$, $D = a + c$
16. Într-un contract de export – import clauza referitoare la cantitatea mărfii presupune:
- exprimarea cantității prin folosirea unor unități de măsură
 - precizarea locului unde se determină cantitatea
 - precizarea toleranței admise pentru situația în care determinarea cantității nu se poate face cu precizie
- Varianta corectă este $A = b + c$, $B = a + b$, $C = a + c + b$
17. Determinarea cantității într-un contract de export –import se face:
- numai la punctul de încărcare
 - numai la punctul de destinație
 - numai în punctul de frontieră
 - într-un punct oarecare convenit de părți
18. Determinarea calității mărfii pe baza vizionării constituie metoda prin care:
- importatorul a văzut marfa înaintea încheierii contractului, declarându-se de acord cu calitatea ei
 - importatorul pune la dispoziția vânzătorului o mostră
 - încheierea contractului este condiționată de acceptarea calității de către cumpărător.
19. Dacă încheierea contractului este condiționată de acceptarea calității de către cumpărător, care trebuie să se pronunțe într-un anumit timp asupra mărfii, atunci acționează:

- a. “clauza văzut și plăcut”
 - b. “clauza după încercare”
 - c. “clauza văzut”
20. Noțiunea de „mostră sondă” desemnează:
- a. mostra trimisă partenerului înainte de semnarea contractului
 - b. un eșantion extras din lotul de marfă care urmează să fie trimis importatorului
 - c. mostra depusă la o organizație de comerț specializată
21. Clauza “comerțului cu secară” (rye terms) presupune că:
- a. importatorul acceptă marfa așa cum este, cu sau fără vizionare
 - b. importatorul nu va accepta marfa decât dacă aceasta sosește la destinatar intactă, fără degradări calitative
 - c. importatorul acceptă marfa chiar dacă sosește la destinație cu unele deprecieri calitative
22. Condiția „așa cum este” (tel quel) presupune obligația cumpărătorului:
- a. de a plăti întreaga cantitate de marfă, indiferent de starea în care se află
 - b. de a plăti numai marfa care corespunde calitativ
 - c. de a plăti marfa care corespunde calitativ la prețul convenit în contract, iar pentru marfa deteriorată va beneficia de reduceri
23. În stabilirea prețului ambalajului, clauza bruto per netto înseamnă că:
- a. vânzătorul nu pretinde un preț pentru ambalaj, costul acestuia fiind cuprins în prețul mărfii
 - b. vânzătorul calculează separat prețul ambalajului
 - c. ambalajul este calculat la prețul unitar al mărfii
24. În cazul în care părțile semnatare ale unui contract convin asupra returnării ambalajului, în contract se va stipula:
- a. termenul de restituire și suportarea cheltuielilor aferente
 - b. prețul ambalajului și modalitatea de plată a acestuia
 - c. modalitatea în care se face returnarea.
25. Prețul determinat într-o operațiune de export – import poate fi:
- a. numai un preț fix
 - b. un preț fix și unul mobil
 - c. determinabil
26. Prețul determinabil:
- a. se folosește în contractele pe termen lung și se va stabili la nivelul prețurilor mondiale existente la finalizarea lucrării sau la livrarea produsului
 - b. este stabilit în momentul încheierii contractului
 - c. poate fi fix sau mobil.

27. Aplicarea clauzei de indexare este condiționată de:
- găsirea unui etalon din punct de vedere al prețului convenabil pentru ambele părți
 - certificarea acestui etalon de către o organizație de comerț
 - prețul materiilor prime de pe piața mondială.
28. În cazul contractelor buy-back, aplicarea clauzei de consolidare a prețurilor presupune:
- indexarea prețului de contract
 - plata contractului se va face printr-o cantitate bine determinată de marfă
 - luarea în considerare a unui preț etalon de pe piața mondială.
29. Clauza de revizuire a prețului presupune:
- adaptarea prețului de contract la noile condiții prin renegocierea acestuia
 - indexarea prețului cu un anumit procent
 - alinieră automată a prețului produsului la prețul mondial.
30. Într-un contract de export – import termenul de plată poate fi:
- anticipat
 - la vedere
 - la termen
 - prompt.
- Varianta corectă este $A = b + c$, $B = a + b$, $C = a + c + b$, $D = a + c + d$
31. Termenul de plată prompt presupune:
- garanții acordate de cumpărător prin plata unui avans din care exportatorul va putea să-și recupereze eventualele prejudicii
 - plăți eșalonate și efectuate în perioada de execuție a unui obiectiv complex
 - plata se realizează după efectuarea livrărilor sau prestarea serviciilor.
32. Ca modalitate de exploatare a navelor, navigația tramp:
- este legată de o anumită zonă geografică de navigație
 - satisface nevoile unui singur armator
 - fiecare cursă are la bază un contract negociat între armator și navlositor
- Varianta corectă este $A = b + c$, $B = a + b$, $C = a + c$
33. Navigația de linie este:
- navigație neregulată
 - se realizează pe o anumită rută conform unui grafic prestabilit
 - este obligată să aștepte în port o marfă care nu este gata de expediere.
34. Navigația de linie funcționează după principiul:
- „marfa așteaptă nava”
 - „nava așteaptă marfa”
 - marfa este încredințată armatorului.

35. În situația în care, în navigația de linie, nava nu poate descărca marfa în portul stabilit:
- marfa va fi adusă ulterior la locul stabilit, cheltuielile fiind suportate de către armator
 - marfa va fi adusă ulterior la locul stabilit, cheltuielile fiind suportate de către căpitanul navei
 - marfa va fi adusă ulterior la locul stabilit, cheltuielile fiind suportate de către cumpărător.
36. Prețul navlului în cazul navigației de linie:
- nu este negociabil
 - nu este prevăzut în tariful respectivei linii de navigație
 - este prevăzut în tariful respectivei linii de navigație.
- Varianta corectă este $A = b + c$, $B = a + b$, $C = a + c$
37. Navlosirea constă în:
- totalitatea operațiunilor și acțiunilor specifice care au ca obiect negocierea și încheierea contractului de transport maritim
 - armatorul se obligă să pună la dispoziția navlositorului nava, iar navlositorul se obligă să plătească chiria (navlu)
 - armatorul se obligă să pună la dispoziția navlositorului nava, iar armatorul se obligă să plătească chiria (navlu)
- Varianta corectă este $A = b + c$, $B = a + b$, $C = a + c$
38. Armatorul, ca parte implicată în contractul de transport maritim este:
- proprietarul navei
 - cărașul maritim
 - utilizatorul navei
 - beneficiarul transportului.
- Varianta corectă este $A = b + c$, $B = a + b$, $C = a + c$
39. Navlositorul, ca parte implicată în transportul maritim este:
- proprietarul navei
 - cărașul maritim
 - utilizatorul navei
 - beneficiarul transportului.
- Varianta corectă este $A = b + c$, $B = a + b$, $C = a + c$, $D = c + d$
40. Contractul de transport maritim îmbracă formele:
- charter-party și conosament
 - navlu
 - conosament și navlu.
41. Time Charter Party este:

- a. un contract care are ca obiect închirierea navei și a serviciilor echipajului pe o perioadă determinată de timp
- b. oferă siguranță și stabilitate părților contractante
- c. varianta a contractului de transport prin care navlositorul obține posesia și controlul complet al navei pe o perioadă determinată de timp, contra unei sume de bani.

Varianta corectă este $A = b + c$, $B = a + b$, $C = a + c$

42. Voyage Charter Party / contractul pe călătorie este:

- a. contractul încheiat între armator și navlositor, prin care primul se obligă să transporte cu nava și echipajul său o cantitate de marfă la o anumită destinație contra unui preț numit navlu
- b. contractul prin care armatorul închiriază nava și echipajul pe o anumită perioadă de timp
- c. un contract folosit în transportul feroviar.

43. Variantele contractului pe călătorie sunt:

- a. single voyage charter, round trip voyage charter, consecutive voyage charter
- b. single voyage charter, round trip voyage charter
- c. simplu, circular, consecutiv.

44. În cadrul contractului time charter party:

- a. armatorul păstrează posesia și controlul navei, comandantul și echipajul fiind la ordinele armatorului
- b. navlositorul obține posesia și controlul complet al navei
- c. cheltuielile legate de navă și echipaj sunt în sarcina armatorului, care păstrează în întregime controlul asupra navei.

45. În cadrul contractului charter by demise:

- a. armatorul păstrează posesia și controlul navei, comandantul și echipajul fiind la ordinele armatorului
- b. navlositorul obține posesia și controlul complet al navei
- c. cheltuielile legate de navă și echipaj sunt în sarcina armatorului, care păstrează în întregime controlul asupra navei.

46. Stalia reprezintă:

- a. timpul acordat de armator navlositorului pentru operațiunile de încărcare – descărcare
- b. suma de bani plătită de armator navlositorului pentru timpul economisit
- c. suma de bani acordată ca despăgubire de către armator navlositorului pentru reținerea navei

47. Stalia ireversibilă este:

- a. timpul acordat global pentru operațiunile de încărcare – descărcare
- b. timpul acordat separat pentru încărcarea și descărcarea navei

- c. suma de bani acordată ca despăgubire de către armator navlositorului pentru reținerea navei

48. Stalia reversibilă este:

- a. timpul pentru încărcarea navei
- b. timpul acordat global pentru încărcarea și descărcarea navei
- c. dotarea navei

49. Contrastalia este:

- a. diferența de timp față de staliile stabilite în contract
- b. suma de bani acordată ca despăgubire de către navlositor armatorului pentru reținerea navei dincolo de timpul alocat în contract
- c. suma de bani plătită de armator pentru timpul de stalii economisit.

Varianta corectă este $A = b + c$, $B = a + b$, $C = a + c$

50. Principalele avantaje ale transportului fluvial sunt:

- a. capacitate mare de transport
- b. cheltuieli mici pe unitatea de marfă transportată
- c. viteza mare de deplasare.

Varianta corectă este $A = b + c$, $B = a + b$, $C = a + c$

51. Navlu mort este:

- a. cantitatea încărcată pe puntea vasului
- b. suma plătită pentru transportul unei cantități de marfă lipsă
- c. suma plătită pe unitatea de măsură a mărfii.

52. Prețul transportului feroviar cuprinde:

- a. tariful de transport pe parcurs intern
- b. tariful de transport plus toate taxele care intervin pe parcursul transportului, calculate în conformitate cu reglementările țării tranzitate
- c. tariful de transport plus toate taxele care intervin pe parcursul transportului, calculate în conformitate cu reglementările țării destinație.

53. Conosamentul poate fi definit ca:

- a. documentul de transport specific transportului feroviar
- b. documentul de transport specific transportului maritim
- c. documentul de transport specific transportului aerian.

54. Conosamentul este:

- a. documentul care atestă că marfa a fost încărcată în mijlocul de transport aerian
- b. un titlu de proprietate
- c. un document de credit folosit pentru încasarea contravalorii mărfurilor expediate

Varianta corectă este $A = b + c$, $B = a + b$, $C = a + c$

55. Conosamentul murdar este:
- conosamentul eliberat în cazul transporturilor directe efectuate cu aceeași navă din portul de încărcare până în cel de destinație
 - conosamentul care nu are stipulat numele proprietarului mărfii
 - conosamentul în care apar mențiuni referitoare la cantitate, calitate, etc și care nu sunt conforme cu contractul.
56. Scrisoarea de trăsură fluvială:
- este documentul care atestă încheierea unui contract de transport fluvial
 - nu este o hârtie de valoare
 - poate fi transmisă prin gir sau andosare.
- Varianta corectă este $A = b + c$, $B = a + b$, $C = a + c$
57. Scrisoarea de trasură rutieră CMR:
- se mai numește carnet TIR
 - se întocmește pentru fiecare camion în parte
 - este o hârtie de valoare și poate fi transmisă prin gir sau andosare.
58. Transportul mărfurilor sub carnetul TIR înseamnă:
- suportarea cheltuielilor de transport de către cumpărător
 - dovada încheierii unui contract de transport
 - trecerea mărfurilor exportate prin toate punctele de frontieră fără efectuarea controalelor vamale
 - recunoașterea plombei vamale în punctul de frontieră al țărilor care au aderat la Convenția TIR.
59. Scrisoarea de transport feroviar / CIM se poate întocmi:
- pentru fiecare vagon
 - pentru întreaga cantitate care este încărcată pentru un singur expeditor
 - pentru întreaga garnitură de tren.
- Varianta corectă este $A = b + c$, $B = a + b$, $C = a + c$
60. În transportul maritim avaria comună apare:
- când marfa este distrusă în totalitate
 - când se recurge la anumite măsuri de distrugere a mărfii pentru a salva nava sau echipajul
 - când marfa este distrusă într-o oarecare măsură.
61. Avaria comună apare atunci când:
- bunurile sunt distruse doar într-o anumită măsură
 - bunul este abandonat din necesitatea de a salva nava și echipajul
 - bunul este confiscat.
62. Acreditivul bancar reprezintă:

- a. o modalitate de plată simplă și operativă care nu oferă garanții
- b. modalitate de plată prin care banca emitentă se angajează față de exportator să efectueze plata
- c. angajamentul asumat de o bancă, la ordinul și în contul clientului sau de a plăti către o altă persoană o sumă de bani contra documentelor emise de exportator și care fac dovada livrării mărfii.

63. Domicilierea acreditivului indică:

- a. locul în care urmează să se predea marfa cumpărată
- b. locul unde urmează să se plătească documentele prin care vânzătorul atestă că a livrat marfa
- c. banca la care urmează să se predea documentele de către vânzător.

64. Valabilitatea acreditivului se exprimă prin:

- a. termenul limită de utilizare a acreditivului
- b. termenul de valabilitate, termenul de livrare și termenul de prezentare a documentelor la bancă
- c. termenul de predare a documentelor la banca cumpărătorului.

65. Valoarea acreditivului trebuie să coincidă cu:

- a. datele contractuale
- b. datele din factura emisă pentru cumpărător
- c. cu o valoare minimă indicată de cumpărător.

66. Stingerea plății în acreditiv se face:

- a. cu plata la vedere
- b. cu plata amânată
- c. cu plata condiționată
- d. cu plată prin acceptare
- e. cu plata prin negociere.

Varianta corectă este $A = b + c$, $B = a + b + d + e$, $C = a + c + e$

67. Operațiunile desfășurate în cazul unui acreditiv sunt:

- a. deschiderea acreditivului la ordinul importatorului, expedierea mărfii, prezentarea de către exportator la bancă a documentelor care atestă expedierea mărfii, decontarea operațiunii de export
- b. expedierea mărfurilor, deschiderea acreditivului la ordinul importatorului, prezentarea de către exportator la bancă a documentelor care atestă expedierea mărfii, decontarea operațiunii de export
- c. expedierea mărfii, prezentarea de către exportator la bancă a documentelor care atestă expedierea mărfii, decontarea operațiunii de export.

68. În cazul acreditivului, banca în care este domiciliat acreditivul este obligată:

- a. să plătească orice factură prezentată de către exportator
- b. să plătească numai facturile ale căror date corespund cu datele din contract

- c. să plătească numai facturile ale căror date corespund cu datele din acreditiv.
69. Acreditivul poate fi plătit:
- a. numai la banca exportatorului
 - b. numai la banca importatorului
 - c. numai la o terță bancă numită de exportator și importator de comun acord
 - d. numai la banca în care este domiciliat acreditivul.
70. După momentul efectuării plății, acreditivul este:
- a. irevocabil sau revocabil
 - b. cu plată la vedere, la termen, prin negociere sau prin acceptare
 - c. parțial sau plătit în tranșe.
71. Acreditivul documentar revocabil este:
- a. acreditivul în care suma nu este stabilită în prealabil
 - b. acreditivul în care suma poate fi schimbată de către bancă la ordinul importatorului fără ca vânzătorul să fie anunțat în prealabil
 - c. acreditivul în care suma nu poate fi revocată de către importator fără ca vânzătorul să fie anunțat în prealabil.
72. Acreditivul documentar irevocabil este:
- a. acreditivul în care suma nu poate fi revocată de către importator fără ca vânzătorul să fie anunțat în prealabil
 - b. acreditivul care odată constituit nu poate fi modificat sau anulat de către banca emitentă fără acordul ambelor părți
 - c. acreditivul în care suma poate fi anulată sau revocată de o terță persoană numită de către importator.
73. Acreditivul cu plată la termen implică:
- a. plata va fi făcută de către banca emitentă la un anumit termen de la depunerea documentelor care să ateste că marfa a fost exportată
 - b. plata va fi făcută de către importator la un anumit termen prevăzut în contract
 - c. plata acreditivului va fi făcută la un anumit termen convenit între părți, termen stabilit în contract.
74. Acreditivul în care beneficiarul său inițial poate să-și substituie unul sau mai mulți beneficiari, numiți beneficiari secundari este:
- a. acreditiv cu plata diferită
 - b. acreditiv cu plata prin negociere
 - c. acreditiv parțial
 - d. acreditiv transferabil.
75. Acreditivul plătit în tranșe este utilizat:

- a. atunci când exportatorul nu are toți banii necesari pentru a plăti marfa importată
- b. atunci când exportatorul acordă un credit furnizor cumpărătorului
- c. atunci când contractul prevede livrarea în tranșe a mărfurilor exportate.

76. Acreditivul cu clauza roșie:

- a. se utilizează pentru livrarea eșalonată a mărfii
- b. este deschis numai pentru valoarea unei singure tranșe
- c. presupune autorizarea băncii ordonatoare de către cumpărător de a efectua o plată în avans către vânzător, înaintea livrării mărfii

77. Acreditivul back to back este:

- a. acreditivul utilizat în cazul unui contract cu livrări în tranșe, deschis numai pentru valoarea unei singure tranșe, urmând ca banca să-l reîncarce automat
- b. acreditivul în care suma poate fi anulată sau revocată de o terță persoană numită de către importator
- c. acreditivul de import deschis pe baza unui acreditiv de export.

78. Acreditivul back to back este avantajos pentru:

- a. firmele care intermediază vânzarea – cumpărarea de produse între firme din țări diferite
- b. pentru producătorii care exportă și care își achiziționează materiile prime din străinătate
- c. pentru bănci.

Varianta corectă este $A = b + c$, $B = a + b$, $C = a + c$

79. Acreditivul back-to-back este:

- a. acreditiv de import deschis pe baza unui acreditiv de export
- b. folosit de firmele care intermediază cumpărarea-vânzarea de mărfuri între furnizori și cumpărători străini care fac operații de reexport
- c. specifică operațiilor în contrapartidă prin care se leagă efectuarea unui import de un export din țara importatoare în țara exportatoare.

80. Incasso documentar:

- a. începe să funcționeze după livrarea mărfii
- b. începe să funcționeze înaintea livrării mărfii
- c. oferă mai multe garanții decât acreditivul documentar pentru vânzător.

81. Incaso-ul documentar este o modalitate de plată care oferă garanții de respectare a contractului:

- a. numai importatorului
- b. numai exportatorului
- c. ambelor părți.

82. Principala deosebire dintre acreditivul documentar și incasso-ul documentar apare din:
- titulatura oferită
 - numărul participanților la operațiunea de export – import
 - garanțiile oferite partenerilor
 - numărul băncilor implicate.
83. Principalul dezavantaj al incasso-ului documentar este dat de:
- termenul mare de derulare a operațiunii de decontare
 - garanțiile inexistente pentru exportator că își va încasa banii
 - existența unor cambii trase asupra exportatorului.
84. Mecanismul de funcționare a incasso-ului documentar presupune parcurgerea următoarelor etape:
- deschiderea la ordinul importatorului a unui cont bancar cu suma aferentă lotului de marfă expedit, expedierea mărfii, prezentarea de către exportator la bancă a documentelor care atestă expedierea mărfii, decontarea operațiunii de export
 - expedierea mărfurilor, prezentarea de către exportator la bancă a documentelor care atestă expedierea mărfurilor, anunțarea importatorului, efectuarea decontărilor dintre băncii la ordinul importatorului
 - expedierea mărfurilor, deschiderea acreditivului la ordinul importatorului, prezentarea de către exportator la bancă a documentelor care atestă expedierea mărfii, decontarea operațiunii de export.
85. Scrisoarea de garanție bancară este:
- o condiție de garantare prin bunuri imobiliare și terenuri care se găsesc în patrimoniul debitorului
 - înscris prin care o bancă se angajează irevocabil să plătească în locul debitorului principal în cazul în care acesta nu va putea stinge obligația de plată către beneficiar la data convenită
 - modalitate de garantare prin care bunurile se înstrăinează și se transmit creditorului până când acesta își recuperează suma acordată cu împrumut debitorului
86. Scrisoarea de credit comercial reprezintă:
- modalitate de plată prin care banca se angajează irevocabil față de exportator să efectueze plata cu respectarea condițiilor din scrisoare
 - document emis de banca importatorului, la cererea clientului său și adresată exportatorului pe care-l autorizează să tragă cambii la vedere asupra sa
 - este întotdeauna domiciliată în străinătate
- Varianta corectă este $A = b + c$, $B = a + b$, $C = a + c$
87. În funcție de scopul care stă la baza realizării sale, reexportul se clasifică astfel:
- reexport realizat pentru obținerea unui beneficiu

- b. reexport destinat completării importului pe baza exportului
 - c. reexport pentru depistarea unor piețe.
88. După mecanismul prin care se desfășoară, reexportul se clasifică:
- a. reexport intern și reexport extern
 - b. reexport direct și reexport indirect
 - c. reexport simplu și reexport dublu
89. În cadrul reexportului, profitul se obține:
- a. din diferența de prețuri de pe piața națională
 - b. din diferența dintre prețul cu care se cumpără marfa de pe o anumită piață externă (prețul de import) și prețul cu care se vinde marfa pe o altă piață (prețul de export)
 - c. din diferența dintre prețul cu care se cumpără marfa de pe o anumită piață (prețul de import) și prețul cu care se vinde marfa pe aceeași piață (prețul de export).
90. Reexportul realizat pentru promovarea relațiilor comerciale reciproce se caracterizează prin:
- a. producătorul mărfi și cumpărătorul nu se cunosc, legătura este făcută de reexportator
 - b. apare în situația în care unul dintre parteneri are nevoie de mărfurile celuilalt, însă nu are mijloace de plată
 - c. apare mai ales în cadrul operațiilor în contrapartidă.
91. Reexportul destinat completării exportului pe baza importului din punct de vedere vamal este cunoscut sub denumirea de:
- a. operațiune de lohn
 - b. operațiune de compensație
 - c. operațiune de perfecționare activă
 - d. operațiune de drawbck.
92. Reexportul în lanț sau multiplu presupune:
- a. existența a două acte de vânzare-cumpărare
 - b. asocierea mai multor parteneri
 - c. obligativitatea reexportatorului de a aduce produsul în propria țară.
- Varianta corectă este $A = b + c$, $B = a + b$, $C = a + c$
93. Riscurile pe care le presupune operația de reexport sunt:
- a. pierderi din fluctuațiile valutare ce pot să apară
 - b. nerespectarea obligațiilor contractuale de către unul dintre parteneri
 - c. imposibilitatea negocierii prețurilor.
- Varianta corectă este $A = a + c$, $B = a + b + c$, $C = a + b$
94. Modalități de acoperirea a riscurilor sunt:

- a. valorificarea la export a unor produse naționale care au încorporate în ele diverse produse de import
 - b. verificarea bonității partenerilor
 - c. utilizarea unor clauze de indexare a prețurilor la cele două contracte.
- Varianta corectă este $A = b + a$, $B = a + c$, $C = a + b + c$, $D = b + c$

95. Lohn-ul mai este numit și:

- a. operațiune buy-back
- b. manoperă la comandă
- c. comerț cu manoperă.

96. Tranzacția efectuată între două firme din țări diferite, în care una execută un produs după modelele partenerului, încorporând în produsul finit numai manoperă poartă denumirea de:

- a. operațiune de perfecționare pasivă
- b. operațiune de perfecționare activă
- c. operațiune de lohn

Varianta corectă este $A = b + c$, $B = a + b$, $C = a + c$

97. Operația de lohn se diferențiază de operațiunile clasice de export-import prin:

- a. faptul că obiectul tranzacției îl constituie prelucrarea materiilor prime
- b. operatorii de lohn urmăresc obținerea de profit
- c. necesitatea lansării comenzii.

98. Dintre avantajele executantului/exportatorului din contractul de lohn amintim:

- a. creșterea cifrei de afaceri
- b. utilizarea surplusului de materii prime
- c. creșterea competitivității întreprinderii.

Varianta corectă este $A = b + c$, $B = a + c$, $C = a + c + b$

99. Dintre riscurile la care este supus executantul în contractul de lohn amintim:

- a. riscul de a pierde afaceri economice importante
- b. riscul ca ordonatorul să renunțe la tranzacție
- c. întârzierile ce pot apărea în transportul materiilor prime și materialelor.

Varianta corectă este $A = b + c$, $B = a + b + c$, $C = a + c$

100. Situațiile favorabile apariției unor afaceri de lohn într-o anumită țară sunt:

- a. modernizarea tehnologiilor exportatorului
- b. existența unor diferențe mari în nivelul de salarizare practicat în diferite țări
- c. exportatorul are surplus de capacitate.

Varianta corectă este $A = b + c$, $B = a + b$, $C = a + c$

101. Operațiunea de lohn s-a extins pe plan mondial datorită:

- a. diferenței dintre prețurile mondiale la produse finite
- b. diferenței dintre nivelurile de salarizare din diferite țări

c. diferenței dintre costul manoperei din diferite țări.

Varianta corectă este $A = b + c$, $B = a + b$, $C = a + c$, $D = a + b + c$

102. Pentru executant, operațiunea de lohn are efecte pozitive dacă este practică:
- pe perioade scurte de timp
 - pe perioade lungi de timp
 - pe o perioadă nedeterminată.
103. Practicarea lohn-ului pe o perioadă lungă de timp poate avea efecte negative pentru:
- executant
 - ordonator
 - ambele părți.
104. Operațiunea de swap poate fi definită:
- tranzacția efectuată între două firme din țări diferite, în care una execută un produs după modelele partenerului, încorporând în produsul finit numai manoperă
 - angajamentul dintre doi exportatori de mărfuri similare, situați la distanță unul de altul, în baza căruia una din părți livrează bunuri unui terț situat pe o piață apropiată, cealaltă parte (titularul obligației de livrare către terțul respectiv) livrând în schimb marfa sa unei alte firme situate pe o piață apropiată
 - angajamentul dintre doi exportatori de mărfuri similare, situați la distanță unul de altul, în baza căruia una din părți livrează bunuri unui terț situat pe o piață apropiată, cealaltă parte (titularul obligației de livrare către terțul respectiv) plătiind prețul transportului aferent.
105. Condiția de bază pentru reușita operațiilor de swap este:
- asigurarea omogenității calitative a celor două mărfuri
 - existența diferențelor calitative între cele două produse
 - economisirea costului transportului.
106. Funcțiile de bază ale brevetului sunt:
- de transfer a dreptului de proprietate asupra invenției
 - de comercializare a bunurilor realizate pe baza invenției
 - de informare asupra stadiului atins în cercetarea științifică și tehnică.
- Varianta corectă este $A = b + c$, $B = a + b$, $C = a + b + c$
107. Modalitățile de comercializare a brevetului sunt:
- cesiunea brevetului
 - licențierea brevetului de invenție
 - valorificarea indirectă a brevetului de invenție.
- Varianta corectă este $A = b + c$, $B = a + b$, $C = a + b + c$

108. Abuzurile ce pot apărea în derularea operației de cesiune a brevetului sunt:
- plata unei redevențe royalty
 - achiziționări legate și licențe grupate
 - stabilirea unui preț minim.
109. Licențierea brevetului de invenții presupune:
- plata unei redevențe, unui procent din prețul întregii producții la care s-a folosit brevetul în cauză
 - transmiterea dreptului de folosință a brevetului pe o perioadă limitată sau nelimitată
 - transmiterea documentelor, procedeeleor, experienței, etc care asigură utilizarea în bune condiții a brevetului.
- Varianta corectă este $A = b + c$, $B = a + b + c$, $C = a + c$
110. Licențierea simplă a unui brevet, invenție presupune:
- dreptul de folosință a invenției este transmis exclusiv licențiatului
 - dreptul de folosință este transmis concomitent și altor licențiați, în condiții identice sau diferite
 - transmiterea reciprocă a dreptului de exploatare a unor invenții brevetate.
111. Licențierea legată a unui brevet, invenție presupune:
- dreptul de folosință a invenției este transmis exclusiv licențiatului
 - dreptul de folosință este transmis concomitent și altor licențiați, în condiții identice sau diferite
 - transmiterea reciprocă a dreptului de exploatare a unor invenții brevetate.
112. După gradul de interferență contractele de know-how pot fi:
- know-how pur, combinat sau complementar
 - know-how succesiv, la termen, pe perioadă determinată
 - know-how simplu, complet sau multiplu.
113. Operațiile de consulting-engineering sunt:
- analizele prelabile între parteneri
 - crearea de proceduri și tehnologii noi și punerea lor în aplicare
 - întocmirea caietelor de sarcini pentru licitațiile internaționale.
- Varianta corectă este $A = b + c$, $B = a + b$, $C = a + c$
114. Coproducția organică presupune:
- firmele implicate produc în mod independent componente, subansamble, piese pe care și le livrează reciproc cu scopul asamblării produsului finit
 - firmele implicate ajung la o înțelegere privind partajarea gamei de produse, fiecare cooperant fabricând un anume nomenclator
 - firmele implicate își acordă reciproc asistență de specialitate.
115. Coproducția organică se caracterizează prin:
- diviziunea de tip intramura

- b. implicarea a două țări, fiecare producând subansamble pentru produsul finit
 - c. implicarea unor organisme specializate
116. Dintre avantajele coproducției amintim:
- a. autonomia cooperanților
 - b. fluxul informațional foarte bun
 - c. calitatea superioară a produselor realizate
- Varianta corectă este $A = b + c$, $B = a + b$, $C = a + c$
117. Forma de cooperare în care participanții dețin poziții diferite, unul este ordonator, iar celălalt este subproducător poartă denumirea de:
- a. coproducție organică
 - b. program comun de producție
 - c. subproducție
118. Ca și formă a subproducției amintim sunt:
- a. subproducția organică
 - b. subproducția de capacitate
 - c. subproducția complementară.
119. Subproducția de capacitate este determinată de:
- a. lipsa de specializare a ordonatorului
 - b. capacităților de producție insuficiente ale ordonatorului
 - c. acordurile guvernamentale care preved acest lucru.
120. Avantajele subproducției de capacitate pentru ordonator sunt:
- a. poate satisface mai rapid cererea e pe piața externă
 - b. are garanția vânzării bunurilor produse
 - c. este scutit de investiții noi și riscurile ce le însoțesc.
- Varianta corectă este $A = b + c$, $B = a + b$, $C = a + c$
121. Realizarea de către subproducători, în urma unei specializări mai accentuate a unor componente ce vor fi integrate în produsul finit la ordonator este:
- a. coproducție
 - b. subproducție de specialitate
 - c. producție la comandă.
122. Riscurile unei producții la comandă, ca formă de cooperare sunt:
- a. neparticiparea executantului la acte de comerț pe piețe externe
 - b. angajarea parțială a capacităților de producție ale executantului
 - c. reducerea competitivității produselor proprii pentru executant.
- Varianta corectă este $A = b + c$, $B = a + b + c$, $C = a + c$

123. Elementele de diferențiere în luarea deciziei pentru finanțare pentru mediul internațional față de cel intern sunt:
- deosebirile în ceea ce privește mecanismele și instituțiile de finanțare
 - utilizarea a două sau mai multe monede naționale
 - utilizarea de surse proprii și surse atrase.
- Varianta corectă este $A = b + c$, $B = a + b$, $C = a + c$
124. Formele creditului de export sunt:
- avans în valută
 - creditul consorțial
 - avansul bancar prin cesiunea de creanțe.
- Varianta corectă este $A = b + c$, $B = a + b$, $C = a + c$
125. Creditul de accept poate îmbrăca următoarele variante:
- în favoarea exportatorului
 - în favoarea importatorului
 - este o formă a creditului de export.
- Varianta corectă este $A = a + b + c$, $B = a + b$, $C = a + c$
126. Tehnicile de finanțare pe termen mediu și lung au următoarele forme:
- creditul de accept
 - creditul furnizor
 - cofinanțarea.
- Varianta corectă este $A = b + c$, $B = a + b$, $C = a + c$
127. Avansul bancar prin cesiunea de creanțe presupune:
- acordarea de către o bancă a unui împrumut în valută firmei exportatoare în baza creanței acesteia față de clientul său din străinătate, creanță valorificată în monedă națională
 - acordarea de către o bancă a unui avans exportatorilor pentru reîntregirea fondurilor avansate de aceștia în livrările de mărfuri pe credit pe termen scurt, prin cesionarea creanțelor deținute asupra importatorilor străini
 - credit acordat de către o bancă unui exportator pe baza unor documente care atestă existența mărfii pregătite pentru export.
128. În cazul creditului furnizor asigurarea creditului, și implicit prima de asigurare este suportată:
- de exportator
 - de importator
 - de ambele părți.
129. Creditul furnizor reprezintă:
- credit bancar acordat exportatorului în situația în care acesta va acorda partenerului său de contract o amânare pentru plata mărfii livrate
 - o finanțare directă a importatorului de către o bancă din țara sa

- c. o finanțare directă a importatorului de către o bancă din țara exportatorului .
130. În cadrul creditului cumpărător obligațiile privind mobilizarea fondurilor revin:
- exportatorului
 - băncii de intermediere
 - importatorului.
131. Cofinanțarea presupune:
- existența unei grupări fără personalitate juridică formată dintr-o bancă principală și câteva bănci participante din diferite țări
 - existența a două împrumuturi separate, unul cu Banca Mondială și altul cu o altă bancă comercială
 - existența unei convenții de credit între importator și banca exportatorului.
132. Forfetarea reprezintă:
- formă de mobilizare a creditelor pe termen scurt prin vânzarea unui titlu de credit unei bănci înainte de scadență
 - formă de finanțare a unor proiecte economice de anvergură
 - transmiterea creanțelor rezultate dintr-o operațiune de export-import efectuată pe credit unei instituții specializate care le plătește imediat urmând a recupera contravaloarea la scadență de la importator.
133. Scontarea se caracterizează prin:
- este o tehnică specială de finanțare
 - preluarea riscului de neplată de către bancă
 - vânzarea unei cambii unei bănci înainte de scadență.
- Varianta corectă este $A = b + c$, $B = a + b$, $C = a + c$
134. Diferențele dintre scontare și forfetare sunt:
- costul scontării este mai ridicat decât al forfetării
 - instituția de forfetare preia inclusiv riscul de neplată
 - în operația de scontare, beneficiarul va încasa valoarea cambiei diminuată cu taxa de scont.
- Varianta corectă este $A = b + c$, $B = a + b$, $C = a + c$
135. Factoring-ul poate fi definit astfel:
- o tehnică prin care un organism specializat se însarcinează cu încasarea unor drepturi de creanță
 - o convenție între un factor și un aderent prin care factorul transferă creanțele sale
 - o convenție între un factor și un aderent prin care aderentul transferă creanțele sale.
- Varianta corectă este $A = b + c$, $B = a + b$, $C = a + c$

136. În cadrul operației de factoring, aderentul este:
- importatorul
 - exportatorul
 - casa bancară specializată.
137. Funcțiile pe care le îndeplinește un factor sunt:
- creditare pe termen scurt
 - finanțarea exportatorului prin avansarea unor sume înainte de termen
 - creditare pe termen lung.
- Varianta corectă este $A = b + c$, $B = a + b$, $C = a + c$
138. Operațiunea prin care o instituție specializată preia în proprietate creanțele unui exportator prin plata contravalorii facturii, contra unei comision și a unor dobânzi se numește:
- forfetare
 - scontare
 - leasing
 - factoring.
139. Factoringul se deosebește de celelalte operațiuni de finanțare prin:
- societatea de factoring preia creanțele și riscurile contra unui comision și a unor dobânzi
 - societatea de factoring preia numai creanțele contra unui comision și a unor dobânzi
 - societatea de factoring oferă exportatorilor anumite credite până la încasarea contravalorii facturilor.
140. Caracteristicile leasing-ului sunt:
- afacerea se încheie pe un timp nedeterminat
 - utilizatorul plătește o taxă
 - este o formă specială de finanțare a investițiilor.
- Varianta corectă este $A = b + c$, $B = a + b$, $C = a + c$
141. Operațiunea de finanțare totală sau parțială prin care o societate de leasing pune la dispoziția unor beneficiari anumite bunuri mobile sau imobile contra unei taxe de leasing este:
- operațiune de leasing
 - operațiune de factoring
 - operațiune de scontare.
142. Principalele obligații ale utilizatorului, în operația de leasing, sunt:
- să nu aducă modificări bunului
 - să plătească rata de leasing
 - să asigure piesele de schimb necesare.
- Varianta corectă este $A = b + c$, $B = a + b$, $C = a + c$

143. Principalele deosebiri care apar între leasing și închiriere sunt:
- în cazul leasingului, la sfârșitul perioadei de leasing utilizatorul poate deveni proprietarul bunului contra unei valori reziduale
 - în timp ce chiria clasică reprezintă plata dreptului de folosință, rata de leasing va include cote părți din valoarea bunurilor închiriate
 - în timp ce chiria clasică reprezintă plata dreptului de folosință, rata de leasing va presupune și vânzarea unor cambii către societățile de leasing.
- Varianta corectă este $A = b + c$, $B = a + b$, $C = a + c$
144. În funcție de poziția furnizorului în contractul de leasing, avem următoarele tipuri de leasing:
- leasing brut și leasing net
 - leasing direct și leasing indirect
 - leasing funcțional și leasing financiar.
145. În funcție de conținutul ratelor de leasing se cunosc mai multe tipuri de leasing
- leasing brut și leasing net
 - leasing direct și leasing indirect
 - leasing funcțional și leasing financiar.
146. În funcție de particularitățile tehnicilor de leasing se disting mai multe tipuri de leasing:
- a. leasing brut și leasing net
 - b. leasing direct și leasing indirect
 - c. leasing funcțional și leasing financiar
 - d. lease-back, time sharing, leasing hire și renting.
147. Leasingul care presupune că proprietarul bunului, aflat în criză de disponibilități financiare, își vinde produsul unei societăți de leasing și apoi îl închiriază printr-un contract de leasing este:
- leasing financiar
 - leasing funcțional
 - lease-back.
148. Operațiunea prin care se închiriază bunuri mai multor firme beneficiare pe perioade diferite în decursul unui an se numește:
- leasing funcțional
 - lease-back
 - time-sharing.
149. Afacerea comercială prin care o firmă acordă altei firme dreptul de a utiliza marca sa comercială, pe o anumită perioadă de timp și într-un anumit spațiu, contra unei sume fixe sau procent din cifra de afaceri se numește:
- leasing
 - factoring

c. franchising.

150. Leasingul time-sharing presupune:

- a. închirierea de bunuri pe perioade scurte și foarte scurte de timp, cuprinzând închirieri cu ziua sau cu ora
- b. vinderea produsului unei societăți de leasing și apoi închirierea lui printr-un contract de leasing
- c. închirierea aceluiași bun mai multor firme beneficiare pe perioade diferite în decursul unui an.

DISCIPLINA – COMERȚ INTERNAȚIONAL ȘI POLITICI COMERCIALE

1. Este corectă doar următoarea afirmație: **a**
 - a. politica comercială urmărește promovarea cu prioritate a intereselor economiei naționale și limitării influențelor nedorite pe care economia și circuitul economic mondial le pot produce asupra țării respective.
 - b. politica comercială cuprinde totalitatea reglementărilor utilizate de un stat (reglementări administrative, bugetare, financiar-bancare, valutare și de alta natură) prin care se urmărește doar protejarea economiei naționale ca urmare a influențelor nedorite pe care economia și circuitul economic mondial le pot produce asupra țării respective.
 - c. Reglementările de politică comercială vizează numai exporturile și importurile urmărind promovarea cu prioritate a intereselor naționale.
 - d. Politica comercială nu este atribut al suveranității de stat.

2. Funcțiile principale ale politicii comerciale sunt: **b**
 - a. de promovare, de protejare și de asigurare a stabilității economiei mondiale.
 - b. de promovare, de protejare și de impulsioneare a fluxurilor comerciale avantajoase.
 - c. de creșterea semnificativă a competitivității interne a bunurilor și serviciilor autohtone.
 - d. de îmbunătățire a raportului de schimb prin diminuarea puterii de cumpărare a exporturilor.

3. Nu este corectă următoarea afirmație: **c**
 - a. funcția de promovare a politicii comerciale asigură impulsionearea acelor fluxuri comerciale (pe grupe de mărfuri sau țări) care sunt avantajoase pentru țara respectivă.
 - b. funcția de protejare a politicii comerciale folosește pârghiile prin care se diminuează sau chiar se elimină complet legăturile economice externe neavantajoase.
 - c. funcția de protejare a politicii comerciale asigură impulsionearea acelor fluxuri comerciale (pe grupe de mărfuri sau țări) care sunt avantajoase pentru țara respectivă.
 - d. funcția de promovare este caracteristică politicii comerciale.

4. Printre obiectivele pe termen scurt ale politicii comerciale, pe care un stat le poate urmări, nu regăsim: **c**
 - a. îmbunătățirea structurii schimburilor comerciale.
 - b. modificarea orientării geografice a schimburilor comerciale externe.
 - c. asigurarea unei contribuții cât mai importante a comerțului exterior la creșterea economică.
 - d. sporirea încasărilor la Bugetul de stat sau echilibrarea Balanței comerciale (la finele unui an financiar).

5. Printre obiectivele pe termen lung ale politicii comerciale, pe care un stat le poate urmări, regăsim: **a**

- a. asigurarea unei contribuții cât mai importante a comerțului exterior și a cooperării economice internaționale, la creșterea economică.
- b. o accelerare sau o încetinire a ritmului creșterii economice din țara respectivă.
- c. îmbunătățirea raportului de schimb a cursului monedei naționale.
- d. modificarea orientării geografice a schimburilor comerciale externe.

6. În elaborarea politicii comerciale - statele suverane, ca subiecți ai relațiilor economice internaționale: **a**

- a. adoptă, în mod autonom, reglementări proprii, care trebuie să răspundă obiectivelor naționale de ordin strategic sau imediat.
- b. nu se ține cont de starea generală și tendințele ce se manifestă în relațiile economice internaționale.
- c. adoptă automat uzanțele și principiile statuate în comerțul internațional.
- d. țin cont de toate acordurile sau înțelegerile existente la nivel bi- sau multilateral.

7. Perioada contemporană a comerțului internațional, îndeosebi ultimele două decenii, se caracterizează prin: **d**

- a. instituirea unor norme independente după care trebuie să se conducă statele în relațiile lor economice externe.
- b. constituirea (sau intensificarea activității) unor organisme sau organizații cu vocație primordial națională, care să satisfacă nevoile statului suveran.
- c. tendința de unilateralizare a politicilor comerciale.
- d. tendința, tot mai pronunțată, de instituționalizare a reglementărilor de politică comercială.

8. Reglementările de politică comercială contemporane au unele elemente comune, și anume: **c**

- a. ca regulă, măsurile care urmăresc stimularea exporturilor sunt pasive, în timp ce restricțiile asupra importurilor au un caracter activ.
- b. existența similitudinii între reglementările referitoare la produsele manufacturate și cele cu privire la produsele de baza (acestea din urmă, îndeosebi cele de proveniență agricolă beneficiind de o protecție mai ridicată).
- c. problemele de echilibru valutar-financiar (și altele) se soluționează prin reglementări diferite, într-un fel pentru exporturi și în alt fel pentru importuri.
- d. reglementările vizează o sferă foarte restrânsă de probleme, aceluiași obiectiv fiindu-i consacrate mai multe instrumente (cu acțiune directă sau indirectă).

9. Este corectă doar următoarea afirmație: **b**

- a. autarhia este tipul contemporan de politică comercială.
- b. autarhia înseamnă substituirea importurilor ca urmare a izolării economice.

- c. autarhia are ca punct de pornire teoria lui David Ricardo asupra avantajelor comparative ce pot fi obținute în condițiile absenței totale a restricțiilor din calea schimburilor internaționale.
 - d. autarhia vizează, în primul rând, produsele manufacturate provenind din țările în curs de dezvoltare sau recent industrializate și urmărește protejarea industriilor naționale din țările dezvoltate.
10. Nu este corectă următoarea afirmație: **c**
- a. Doctrina protecționistă contemporană se fundamentează pe intervenția statului în relațiile economice externe, în scopul de a suplini (sau chiar substitui) mecanismele de piață ce acționează în comerțul internațional.
 - b. Doctrina protecționistă contemporană nu vizează produsele nemanufacturate provenind din țările în curs de dezvoltare sau recent industrializate și urmărește protejarea industriilor naționale din țările dezvoltate.
 - c. Consecința generală a liberului schimb din perioada postbelică a fost (și nici nu putea fi alta) diminuarea decalajelor economice dintre state.
 - d. Procesul de liberalizare se înfăptuiește pe calea “pașilor mărunți”, prin ajustări ale schimburilor comerciale la noile interese sau raporturi de forțe.
11. În sprijinul ideii de liberalizare se aduce unul dintre următoarele argumente principale: **a**
- a. îmbunătățirea gradului de satisfacere a nevoilor de consum intern.
 - b. restrângerea artificială a schimburilor în condiții de discriminare a partenerilor.
 - c. nu aduce avantaje decât pe termen scurt, fiind deci contraproductivă.
 - d. vizează, în primul rând, produsele manufacturate provenind din țările în curs de dezvoltare sau recent industrializate și urmărește protejarea industriilor naționale din țările dezvoltate.
12. Înfiptuirea politicii comerciale se bazează: **d**
- a. pe reglementările adoptate în cadrul multilateral în domeniu.
 - b. pe anumite modificări în orientarea geografică a schimburilor comerciale externe.
 - c. pe redefinirea echilibrelor balanței comerciale și de plăți externe.
 - d. pe utilizarea, într-o cât mai strânsă corelație, a unui sistem de pârghii și instrumente, dintre cele mai diverse.
13. Instrumentele de politică comercială sunt: **a**
- a. mijloace prin care statul reglementează comportamentul agenților economici angajați în afaceri economice internaționale.
 - b. adoptate în regim bilateral, indiferent dacă aceste fluxuri comerciale se derulează prin firme de stat, mixte sau cu capital privat.
 - c. totalitatea taxelor vamale aplicate asupra bunurilor care fac obiectul exporturilor sau importurilor.
 - d. mijloacele care asigură protecția oferită de taxele vamale și variază invers proporțional cu prețurile practicate asupra produselor la care se aplică.

14. Este corectă doar următoarea afirmație: **d**
- politica vamală se referă la creșterea competitivității producției indigene.
 - politica comercială este componenta de bază a politicii vamale a unui stat.
 - Politica comercială cuprinde totalitatea reglementărilor legale cu privire la formalitățile vamale, procedura de vămuire și sistemul de taxe vamale, aplicabile produselor care fac obiectul producției indigene.
 - politica vamală este componenta de bază a politicii comerciale a unui stat și cuprinde totalitatea reglementărilor legale cu privire la formalitățile vamale, procedura de vămuire și sistemul de taxe vamale, aplicabile produselor care fac obiectul activității de comerț exterior.
15. Nu este corectă următoarea afirmație: **c**
- taxele vamale reprezintă cea mai veche modalitate de control a statului asupra relațiilor economice externe.
 - aplicarea de taxe vamale echivalează cu o intervenție indirectă a statului în afacerile pe care agenții economici indigeni le au cu parteneri din alte țări.
 - taxele vamale se folosesc pe scară restrânsă în sistemul reglementărilor de politică comercială contemporane deoarece relațiile de tip marfă-bani nu reacționează la asemenea pârghii.
 - importanța taxelor vamale se desprinde din rolul pe care îl au în procesul schimbului de mărfuri pe piața mondială.
16. Nu este corectă următoarea afirmație: **c**
- taxele vamale reprezintă una din principalele modalități de influențare a schimburilor comerciale internaționale.
 - taxele vamale reprezintă un instrument simplu de politică comercială, prin care se asigură venituri (importante) pentru bugetul de stat.
 - taxele vamale nu produc repercusiuni asupra raportului de schimb, a competitivității.
 - taxele vamale determină redistribuirea veniturilor între ramuri, subramuri, clase sociale, influențează nivelul costurilor, structura și echilibrul (sau dezechilibrul) balanței comerciale și de plăți externe.
17. Taxele vamale sunt: **d**
- instrumente de politică comercială de forma impozitelor directe, ce se aplică asupra mărfurilor care trec (într-un sens sau altul) frontiera vamală a unui stat, având menirea de a promova - cu prioritate - interesele producției și consumului intern.
 - instrumente de politică industrială de forma impozitelor indirecte, ce se aplică asupra mărfurilor care trec (într-un sens sau altul) frontiera vamală a unui stat, având menirea de a promova - cu prioritate - interesele producției și consumului intern.
 - instrumente de politică economică de forma impozitelor directe, ce se aplică asupra mărfurilor care trec (într-un sens sau altul) frontiera vamală a unui stat,

având menirea de a promova - cu prioritate - interesele producției și consumului intern.

- d. instrumente de politică comercială de forma impozitelor indirecte, ce se aplică asupra mărfurilor care trec (într-un sens sau altul) frontiera vamală a unui stat, având menirea de a promova - cu prioritate - interesele producției și consumului intern.

18. Este corectă doar următoarea afirmație: **a**

- a. taxele vamale îndeplinesc o funcție de negociere între state.
- b. taxele vamale reprezintă un instrument ineficient de formare a prețurilor (interne sau externe) și de orientare a comerțului.
- c. toate instrumentele de politică comercială se elaborează în funcție de regimul vamal al fiecărui partener.
- d. taxele vamale nu sunt importante în procesul de formare a uniunilor vamale sau al integrării economice.

19. Este corectă doar următoarea afirmație: **c**

- a. taxa de prelevare se calculează ca diferență între prețul prag și prețul indicativ.
- b. scopul principal al perceperii de taxe vamale de import este creșterea competitivității externe a producției indigene.
- c. taxele vamale de import se aplică asupra mărfurilor de import, obligația de plată (a taxelor) revenind (în mod obișnuit) firmelor importatoare.
- d. taxele vamale au și o funcție valutară, datorită influențării cursului de schimb a monedei de plată din contractul extern.

20. Nu este corectă următoarea afirmație: **b**

- a. depozitele valutare prealabile la import sunt bariere care limitează indirect importurile prin mecanismul prețurilor.
- b. regimul de draw-back este o măsură de stimulare a exporturilor de natură bugetară.
- c. taxele valutare de export se utilizează pentru evitarea unor acuzații de dumping.
- d. protecția oferită de taxele vamale specifice variază invers proporțional cu prețurile practicate la produsele vizate.

21. După modul de fixare, taxele vamale pot fi de următoarele tipuri: **d**

- a. ad-valorem, specifice sau mixte.
- b. de import, de export sau de tranzit.
- c. protecționiste, preferențiale sau de retorsiune.
- d. autonome, convenționale, autonomo-convenționale sau asimilate.

22. După modul de percepere, taxele vamale pot fi: **c**

- a. ad-valorem, specifice sau de tranzit.
- b. ad-valorem, convenționale sau mixte.
- c. ad-valorem, specifice sau mixte.
- d. autonome, convenționale, autonomo-convenționale sau asimilate.

23. După obiectul impunerii fiscale, taxele vamale pot fi: **b**
- protecționiste, preferențiale sau de retorsiune.
 - de import, de export sau de tranzit.
 - de import, de export sau mixte.
 - de import, de export sau asimilate.

24. Pentru formula: **c**

$$\text{Grpn} = \frac{\text{Pc.imp} + \text{Tv}}{\text{Pc.int(aut.)}} \times 100$$

este corectă doar următoarea afirmație:

- Pc.imp este prețul de cumpărare din import.
- P.int (aut) este prețul internațional autonom.
- Grpn reprezintă gradul de protecție (nominală)
- Tv reprezintă taxa pe valoare.

25. Pentru formula: **d**

$$\text{Grpe} = \frac{(\text{TfxVf} - \text{TmxVm})}{\text{Vf} - \text{Vm}} \times 100$$

este corectă doar următoarea afirmație:

- Tf este taxa vamală finală.
- Vf este prețul final.
- Grpe este gradul de protecție al exporturilor.
- Grpe este gradul de protecție efectivă.

26. Nivelul impunerii vamale este - ca regulă: **a**

- direct proporțional cu gradul de prelucrare al produselor.
- direct proporțional cu prețul de import al produselor.
- direct proporțional cu cuantumul taxelor vamale aplicate.
- Invers proporțional cu gradul de prelucrare al produselor.

27. Gradul de protecție efectivă exprimă: **c**

- gradul pentru reducerea - voită - a prețului de ofertă, cu scopul asigurării menținerii competitivității produselor proprii pe piața respectivă.
- gradul pentru reducerea - voită - a prețului de ofertă, ca urmare a presiunilor făcute de importator.
- protecția asupra valorii adăugate, și arată orientarea generală pe care sistemul taxelor vamale de import o asigură comerțului și producției indigene.
- protecția asupra valorii adăugate, și arată orientarea generală pe care sistemul taxelor vamale de export o asigură comerțului și producției autohtone.

28. Principalii factori care influențează nivelul protecției efective sunt: **a**

- a. nivelul protecției nominale, dispersia tarifară și ponderea manoperei în prețul produsului finit.
 - b. nivelul taxelor vamale, dispersia tarifară și ponderea manoperei în prețul produsului finit.
 - c. nivelul protecției nominale, rata marginală de dumping și ponderea manoperei în prețul produsului finit.
 - d. nivelul protecției nominale, dispersia tarifară și ponderea costului materiilor prime în prețul produsului finit.
29. Taxele vamale ad-valorem se percep: **b**
- a. în sumă fixă pe unitate fizică de marfă.
 - b. asupra valorii în vamă a produselor și se stabilesc în cote procentuale.
 - c. pe mai multe niveluri (maxime, minime și intermediare).
 - d. prin preluarea regimului vamal de la un alt stat.
30. Taxele vamale de export nu se practică pentru: **d**
- a. asigurarea aprovizionării pieței interne cu produse deficitare.
 - b. prevenirea unor acuzații de dumping la adresa firmelor exportatoare.
 - c. stimularea prelucrării la intern a unor produse de bază.
 - d. eliminarea posibilității folosirii unor practici comerciale neloiale.
31. Nu este corectă următoarea afirmație: **c**
- a. taxele vamale convenționale se stabilesc în baza negocierilor bi- sau multilaterale cu partenerii comerciali.
 - b. taxele vamale preferențiale sunt o derogare de la clauza națiunii celei mai favorizate.
 - c. taxele vamale specifice sunt invers proporționale cu prețurile bunurilor.
 - d. taxa vamală specifică determină o încărcare vamală diferită a mărfurilor.
32. Este corectă doar următoarea afirmație: **c**
- a. taxele antidumping se pot stabili la orice nivel.
 - b. taxele vamale specifice sunt invers proporționale cu prețurile bunurilor.
 - c. taxele vamale convenționale se stabilesc în baza negocierilor bi- sau multilaterale cu partenerii comerciali.
 - d. taxele vamale preferențiale sunt o încălcare a clauzei națiunii celei mai favorizate.
33. Este corectă doar următoarea afirmație: **c**
- a. taxele vamale asimilate sunt utilizate pe scară largă în comerțul internațional contemporan.
 - b. taxele vamale asimilate sunt rezultatul aplicării simultane a taxelor autonome și a celor preferențiale.
 - c. taxele vamale asimilate nu mai au în prezent decât valoare istorică.
 - d. taxele vamale asimilate sunt identice cu taxele vamale autonomo-preferențiale.

34. În baza criteriului valorii adăugate: **a**
- țara de origine a unei mărfi devine aceea în care bunul respectiv a încorporat cea mai mare parte din valoarea adăugată, sau în care a suferit o transformare substanțială.
 - țara exportatoare este una și aceeași cu “țara de origine” a produsului.
 - țara de origine a unei mărfi devine aceea din care bunul respectiv a fost exportat, sau în care a suferit ultima transformare.
 - țara re-exportatoare este una și aceeași cu “țara de origine” a produsului.
35. Taxele vamale preferențiale: **d**
- sunt componente ale regimului comercial sancțional.
 - au niveluri foarte ridicate.
 - urmăresc diminuarea capacității concurențiale a mărfurilor de import în raport cu produsele indigene.
 - au - în raport cu celelalte taxe vamale - un nivel mai redus.
36. Taxele antidumping: **a**
- se percep asupra produselor de import în scopul de a anihila efectele dumpingului comercial practicat de unii exportatori.
 - se percep asupra produselor de export în scopul de a anihila efectele dumpingului comercial practicat de unii exportatori.
 - se percep asupra produselor de import în scopul de a anihila efectele dumpingului comercial practicat de unii importatori.
 - se percep asupra produselor de export în scopul de a anihila efectele dumpingului comercial practicat de unii importatori.
37. Taxele vamale de retorsiune: **b**
- se aplică numai la acele produse la care strategia de penetrare pe piața internațională este avantajul comparativ.
 - sunt identice cu taxele vamale de retroversiune.
 - sunt excepție de la prevederile clauzei națiunii celei mai favorizate.
 - au niveluri foarte reduse atunci când se dorește obținerea efectului prohibitiv sau suficient de ridicat pentru a anihila avantajele pe care unii parteneri doresc să și le creeze prin practici neloiale.
38. Dumpingul: **c**
- constă în folosirea unui preț de export mai mare decât cel normal.
 - constă în folosirea unui preț de import mai scăzut decât cel normal.
 - constă în folosirea unui preț de export mai scăzut decât cel normal.
 - constă în folosirea unui preț de import mai mare decât cel normal.
39. Taxele compensatorii: **b**
- se percep asupra mărfurilor de export care au beneficiat - în țara de origine - de subvenții.
 - se percep asupra mărfurilor de import care au beneficiat - în țara de origine - de subvenții.

- c. se percep asupra mărfurilor de import care nu au beneficiat - în țara de origine - de subvenții.
 - d. se percep asupra mărfurilor de export care nu au beneficiat - în țara de origine - de subvenții.
40. Efectele pozitive ale utilizării taxelor vamale sunt: **d**
- a. protecția vamală, reducerea exporturilor și stimularea producției indigene, adoptarea de măsuri cu caracter sancțional față de acei parteneri comerciali care promovează o politică nediscriminatorie sau care instituie (în mod unilateral și nejustificat) măsuri protecționiste.
 - b. protecția vamală, reducerea importurilor și stimularea producției indigene, adoptarea de măsuri cu caracter sancțional față de acei parteneri comerciali care promovează o politică nediscriminatorie sau care instituie (în mod unilateral și nejustificat) măsuri protecționiste.
 - c. protecția vamală, creșterea importurilor și stimularea producției indigene, adoptarea de măsuri cu caracter sancțional față de acei parteneri comerciali care promovează o politică discriminatorie sau care instituie (în mod unilateral și nejustificat) măsuri protecționiste.
 - d. protecția vamală, reducerea importurilor și stimularea producției indigene, adoptarea de măsuri cu caracter sancțional față de acei parteneri comerciali care promovează o politică discriminatorie sau care instituie (în mod unilateral și nejustificat) măsuri protecționiste.
41. Restrângerea teritoriului vamal este: **a**
- a. exceptarea, de la regimul vamal în vigoare, a unei părți din statutul național.
 - b. excluderea, de la regimul vamal în vigoare, a unei părți din zona de liber schimb.
 - c. exceptarea, de la regimul vamal în vigoare, a unei părți din zona de comerț liber.
 - d. extinderea regimului vamal în vigoare existent în statul respectiv asupra unei părți din statutul național vecin.
42. Forme de restrângere a teritoriului vamal sunt: **b**
- a. zonele de comerț liber, zonele portuare, zonele libere industriale de export, zonele libere comerciale, porturile libere.
 - b. zonele libere, zonele portuare, zonele libere industriale de export, zonele libere comerciale, porturile franco.
 - c. antrepozitele vamale, zonele de liber-schimb, zonele portuare, zonele libere industriale de export, zonele libere comerciale, porturile franco.
 - d. zonele de comerț liber, zonele portuare, zonele libere industriale de export, zonele libere comerciale, antrepozitele vamale și porturile franco.
43. Este adevărată doar următoarea afirmație: **c**
- a. în zonele libere se percep taxe vamale.
 - b. în porturile franco se percep taxe vamale.
 - c. în zonele de liber-schimb se percep taxe vamale.

- d. în zonele economice speciale se percep taxe vamale.
44. Este adevărată doar următoarea afirmație: **b**
- mărfurile străine introduse în zonele de comerț liber sunt scutite de plata taxelor vamale, până la precizarea ulterioară a destinației lor.
 - mărfurile străine introduse în antrepozitele vamale sunt scutite de plata taxelor vamale, până la precizarea ulterioară a destinației lor.
 - mărfurile străine introduse în zonele libere nu sunt scutite de plata taxelor vamale până când nu este precizată destinația lor.
 - mărfurile străine introduse în porturile franco nu sunt scutite de plata taxelor vamale până când nu este precizată destinația lor.
45. La ieșirea din antrepozitul vamal, mărfurile respective: **a**
- sunt supuse impunerii vamale corespunzătoare uniunii vamale sau statului național respectiv, sau pot fi dirijate către alte zone.
 - nu sunt supuse impunerii vamale corespunzătoare uniunii vamale sau statului național respectiv și pot fi dirijate către alte zone.
 - sunt scutite de taxele vamale de import, uneori și de tranzit.
 - nu sunt scutite de taxele vamale de import, uneori și de tranzit.
46. În zonele libere, mărfurile respective astfel importate: **b**
- pot fi introduse într-un proces de producție în zona liberă în care au fost depozitate, iar în aceste condiții, se face plata taxelor vamale de import.
 - pot fi introduse într-un proces de producție în zona liberă în care au fost depozitate, iar în aceste condiții, rămân scutite de plata taxelor vamale de import.
 - trebuie supuse impunerii vamale comune a statelor naționale membre ale zonei respective, deoarece aceste state membre au o politică vamală comună față de terți.
 - trebuie supuse impunerii vamale conforme cu prevederile statului național membru al zonei respective, fără a ține cont de celelalte state membre, deoarece are o politică vamală proprie față de terți.
47. În zonele economice speciale: **a**
- pot fi create firme comerciale de import – export și firme industriale, care să transforme produsele importate în alte produse, care ulterior pot fi exportate fără perceperea taxelor vamale sau altor restricții, dar absolut cu respectarea legislației în vigoare în acele state.
 - pot fi create doar firme industriale, care să transforme produsele importate în alte produse, care ulterior pot fi exportate fără perceperea taxelor vamale sau altor restricții, dar absolut cu respectarea legislației în vigoare în acele state.
 - pot fi create firme comerciale de import – export și firme industriale, care să transforme produsele importate în alte produse, care ulterior pot fi exportate doar cu perceperea taxelor vamale sau altor restricții, dar absolut cu respectarea legislației în vigoare în acele state.

- d. pot fi create doar firme comerciale de import – export, care să re-exporte produsele importate în alte țări decât în statul național respectiv, cu perceperea taxelor vamale sau altor restricții, dar absolut cu respectarea legislației în vigoare în acele state.

48. Antrepozitele reale: **d**

- a. sunt identice cu cele nominale, doar că nu asigură toate condițiile pentru păstrarea produselor respective.
- b. păstrează mărfurile care nu sunt perisabile, nu necesită condiții speciale, iar taxele de antrepozitare pentru acestea sunt mai mici.
- c. sunt, efectiv, construcții amenajate special în vederea depozitării și păstrării, în condiții corespunzătoare, a mărfurilor, pentru o perioadă nelimitată de timp, dar cu plata taxelor de antrepozit.
- d. sunt, efectiv, construcții amenajate special în vederea depozitării și păstrării, în condiții corespunzătoare, a mărfurilor, pentru o perioadă limitată de timp, fără a se plăti taxe vamale de import și cu plata taxelor de antrepozit.

49. Deturnarea de comerț este fenomenul care apare: **c**

- a. după înlocuirea unor fluxuri mai puțin eficiente, din interiorul unei uniuni vamale, cu fluxuri mai eficiente, din afara uniunii vamale.
- b. numai când țările care s-au constituit într-o uniune vamală aveau înainte de aceasta taxe vamale foarte scăzute, iar după instituirea uniunii vamale au pus în aplicare un tarif vamal comun, cu un nivel al impunerii vamale mai ridicat.
- c. prin înlocuirea surselor mai eficiente, din punct de vedere al costurilor de producție, de furnizare a mărfurilor din afara uniunii vamale, cu surse interne, din cadrul uniunii vamale, mai puțin avantajoase.
- d. prin înlocuirea surselor mai eficiente, din punct de vedere al costurilor de producție, de furnizare a mărfurilor din interiorul uniunii vamale, cu surse externe, din afara uniunii vamale, mai puțin avantajoase.

50. Crearea externă de comerț este fenomenul care apare: **a**

- a. după înlocuirea unor fluxuri mai puțin eficiente, din interiorul unei uniuni vamale, cu fluxuri mai eficiente, din afara uniunii vamale.
- b. numai când țările care s-au constituit într-o uniune vamală aveau înainte de aceasta taxe vamale foarte scăzute, iar după instituirea uniunii vamale au pus în aplicare un tarif vamal comun, cu un nivel al impunerii vamale mai ridicat.
- c. după înlocuirea unor fluxuri mai puțin eficiente, din afara unei uniuni vamale, cu fluxuri mai eficiente, din interiorul uniunii vamale.
- d. prin înlocuirea surselor mai eficiente, din punct de vedere al costurilor de producție, de furnizare a mărfurilor din interiorul uniunii vamale, cu surse externe, din afara uniunii vamale, mai puțin avantajoase.

51. Printre caracteristicile principale ale Sistemului armonizat de descriere și codificare a mărfurilor nu regăsim următoarea afirmație: **d**

- a. facilitează negocierile internaționale.

- b. folosește drept criteriu gradul de prelucrare combinat cu cel al originii mărfurilor.
 - c. permite simplificarea și standardizarea documentelor comerciale.
 - d. la sistem au aderat toate țările lumii datorită caracterului său obligatoriu.
52. Este corectă doar afirmația: **d**
- a. taxele vamale de import sunt impozite directe.
 - b. zona liberă este o formă de extindere a teritoriului vamal.
 - c. mărfurile se clasifică în tariful vamal în funcție de origine și proveniență.
 - d. ajustările fiscale la frontieră pot constitui piedici importante în calea unor fluxuri comerciale.
53. Este corectă doar afirmația: **d**
- a. taxele vamale de export sunt impozite directe.
 - b. zona de comerț liber este o formă de restrângere a teritoriului vamal.
 - c. taxele vamale protecționiste urmăresc în principal obținerea de venituri bugetare.
 - d. ajustările fiscale la frontieră se mai numesc și măsuri paratarifare.
54. Urmărind evoluția importului unui produs X rugăm indicați situațiile corecte în care se poate recurge la adoptarea unei măsuri de salvagardare: **e**
- a. dacă importurile au crescut brusc în valoare absolută;
 - b. dacă importurile au crescut brusc raportat la volumul producției;
 - c. dacă importurile crescute amenință cu crearea unui prejudiciu grav pentru producătorul național;
 - d. dacă creșterea bruscă a importurilor se datorează prețurilor scăzute practicate de exportator;
 - e. dacă creșterea bruscă a importurilor a antrenat amenințarea cu prejudiciul grav pentru producătorii naționali.
55. Este corectă doar următoarea afirmație: **d**
- a. taxele vamale preferențiale sunt o încălcare a clauzei națiunii celei mai favorizate.
 - b. taxele vamale autonome se stabilesc în baza negocierilor bi sau multilaterale cu partenerii comerciali.
 - c. taxa vamală specifică determină o încărcare vamală constantă a mărfurilor.
 - d. taxele antidumping se pot stabili la nivelul cel mai mic dintre marja de dumping și prejudiciul produs.
 - e. taxele vamale specifice sunt invers proporționale cu valoarea bunurilor asupra cărora se aplică.
56. Reducerea lineară a taxelor vamale: **b**
- a. sau “produs cu produs” se utilizează mai cu seamă la negocierile bilaterale, și doar pentru un grup restrâns de mărfuri.

- b. se aplică eşalonat în timp, și, cu toate că determină o reducere a “poverii fiscale”, nu conduc la diminuarea marilor diferențe, care încă mai există între țări, în privința gradului de protecție tarifară.
- c. pot crea unele avantaje reale pentru parteneri, fără a se anihila complet eficacitatea taxelor vamale la produsele respective.
- d. urmărește nu numai diminuarea nivelului general al taxelor vamale, ci și o reducere a dispersiei dintre mărimile acestora.

57. Reducerea armonizată a taxelor vamale: **a**

a. a fost avansată în cadrul Rundei Tokyo de negocieri GATT, și se bazează pe folosirea următoarei relații :

$$Z = \frac{(AxX)}{A + X}$$

b. a fost avansată în cadrul Rundei Uruguay de negocieri GATT, și se bazează pe folosirea următoarei relații :

$$Z = \frac{(AxX)}{A + X}$$

- c. determină obținerea unei reduceri mult mai neimportante la taxele mari, și mult mai mari la taxele mici.
- d. determină creșterea la un nivel acceptabil a eficacității întregului regim vamal.

58. Printre măsurile de stimulare a exporturilor de natură fiscală regăsim: **d**

- a. prime directe, subvenții directe, subvenții indirecte.
- b. creditul furnizor, creditul cumpărător și scutirea completă de la plata impozitului pe profit.
- c. primele valutare, dumpingul valutar, deprecierea monedei naționale.
- d. reducerea bazei de impozitare, sistemul drawback.
- e. primele acordate de la bugetul de stat firmelor exportatoare care au realizat (sau care vor realiza) un volum important de exporturi pe o anumită piață, sau care exportă produse din ramuri de mare importanță pentru economia națională.

59. Printre măsurile de stimulare a exporturilor de natură bugetară regăsim: **a**

- a. prime de export, subvenții directe, subvenții indirecte.
- b. creditul furnizor, creditul cumpărător și liniile de credit.
- c. primele valutare, dumpingul valutar, deprecierea monedei naționale.
- d. reducerea bazei de impozitare, sistemul drawback.
- e. creditele de export și asigurarea și garantarea creditelor externe.

60. Printre stimulentele de natură financiar-bancară a exporturilor regăsim: **e**

- a. prime de export, subvenții directe, subvenții indirecte.
- b. creditul furnizor, creditul cumpărător și liniile de credit.

- c. primele în valută și deprecierea monedei naționale.
 - d. reducerea bazei de impozitare, sistemul drawback.
 - e. creditele de export și asigurarea și garantarea creditelor externe.
61. Printre măsurile de stimulare valutară a exporturilor regăsim: **a**
- a. primele în valută și deprecierea monedei naționale.
 - b. reducerea bazei de impozitare, sistemul drawback.
 - c. creditele de export și asigurarea și garantarea creditelor externe.
 - d. prime de export, subvenții directe, subvenții indirecte.
 - e. negocierea și încheierea de acorduri comerciale internaționale.
62. Clauza țărilor cu regim comercial normal: **b**
- a. nu vizează ansamblul măsurilor de politică comercială.
 - b. este aceeași cu clauza națiunii celei mai favorizate.
 - c. promovează principiul posibilităților egale.
 - d. este imposibil de atins în situațiile în care acordurile comerciale se încheie între state cu niveluri de dezvoltare diferite.
63. Clauza tratamentului național: **c**
- a. vizează ansamblul măsurilor de politică comercială.
 - b. este aceeași cu clauza națiunii celei mai favorizate.
 - c. promovează principiul posibilităților egale.
 - d. este posibil de atins în situațiile în care acordurile comerciale se încheie între state cu niveluri de dezvoltare diferite.
64. Clauza regimului național: **d**
- a. nu vizează ansamblul măsurilor de politică comercială.
 - b. este aceeași cu clauza națiunii celei mai favorizate.
 - c. promovează principiul posibilităților inegale.
 - d. este imposibil de atins în situațiile în care acordurile comerciale se încheie între state cu niveluri de dezvoltare diferite.
65. Forma necondiționată a clauzei națiunii celei mai favorizate: **a**
- a. este bazată pe principiul egalității de tratament și asigură acordarea în mod automat și fără compensații, a tuturor avantajelor și privilegiilor - prevăzute în "schema " clauzei regimului comercial normal a fiecărui stat - și acordate deja altor parteneri de acorduri comerciale.
 - b. este bazată pe principiul egalității de tratament și asigură acordarea în mod automat, cu compensații, a tuturor avantajelor și privilegiilor - prevăzute în "schema " clauzei regimului comercial normal a fiecărui stat - și acordate deja altor parteneri de acorduri comerciale.
 - c. este bazată pe principiul egalității de tratament și asigură acordarea în mod automat și fără compensații, a tuturor avantajelor și privilegiilor - prevăzute în "schema " clauzei regimului național a fiecărui stat - și acordate deja altor parteneri de acorduri comerciale.

- d. este bazată pe principiul egalității de tratament, dar nu asigură acordarea în mod automat și fără compensații, a tuturor avantajelor și privilegiilor - prevăzute în “schema “ clauzei regimului comercial normal a fiecărui stat - și acordate deja altor parteneri de acorduri comerciale.

66. Forma condiționată a clauzei națiunii celei mai favorizate: **b**

- a. este bazată pe principiul egalității de tratament și asigură acordarea în mod automat și fără compensații, a tuturor avantajelor și privilegiilor - prevăzute în “schema “ clauzei regimului comercial normal a fiecărui stat - și acordate deja altor parteneri de acorduri comerciale.
- b. este bazată pe principiul compensației și presupune obligația părților contractante de a extinde asupra partenerilor numai acele avantaje și privilegii care au fost acordate fără compensații terților.
- c. este bazată pe principiul egalității de tratament și presupune obligația părților contractante de a extinde asupra partenerilor numai acele avantaje și privilegii care au fost acordate fără compensații terților.
- d. este bazată pe principiul compensației și asigură acordarea în mod automat și fără compensații, a tuturor avantajelor și privilegiilor - prevăzute în “schema “ clauzei regimului comercial normal a fiecărui stat - și acordate deja altor parteneri de acorduri comerciale.

67. În conformitate cu principiul nediscriminării, ca principiu fundamental al relațiilor dintre statele membre GATT, fiecare parte contractantă: **b**

- a. se obligă să acorde persoanelor fizice și juridice din țara parteneră, ce exercită fapte de comerț sau alte activități economice pe teritoriul celui alt stat, aceleași drepturi și obligații în domeniul economic cu ale cetățenilor țării respective.
- b. se obligă să acorde celorlalte părți, în mod necondiționat, tratamentul cel mai avantajos consimțit oricărei alte țări, în domeniul taxelor vamale, precum și al reglementărilor și formalităților privind acestea.
- c. se obligă să acorde celorlalte părți, în mod condiționat, tratamentul cel mai avantajos consimțit oricărei alte țări, în domeniul taxelor vamale, precum și al reglementărilor și formalităților privind acestea.
- d. promovează principiul posibilităților egale, deoarece, cel puțin formal, se asigură părților posibilitatea de a beneficia în mod reciproc (pe teritoriul celui alt stat) de aceleași drepturi și obligații ca și rezidenții.

68. Alături de clauze, acordurile comerciale pot stabili - prin prevederi particulare fiecărei înțelegeri - măsuri de amplificare a avantajelor de care vor beneficia părțile semnatare, cum ar fi: **c**

- a. preferințe tarifare și netarifare acordate prin alte clauze.
- b. operațiuni legate - fluxuri comerciale necondiționate.
- c. stabilirea unor condiții mai avantajoase de garantare și asigurare a creditelor și a unor modalități de plată mai operative și mai puțin costisitoare.
- d. contingentele tarifare.

69. La nivel macroeconomic: **a**
- se urmărește stimularea globală a exporturilor, orientarea lor în plan geografic și structural.
 - măsurile ce se folosesc nu pot fi considerate decât componente indirecte ale politicii comerciale.
 - se urmărește creșterea nivelului tehnic și calitativ al producției pentru export din fiecare firmă.
 - se urmărește diminuarea măsurilor (clauzelor) de protecție împotriva riscurilor, inclusiv de creditare (creditul comercial), cu ajutorul cărora relațiile comerciale devin mai operative și mai eficiente.
70. Este corectă următoarea afirmație: **c**
- primele de export se folosesc pentru a rentabiliza activitatea unor firme.
 - sistemul drawback este o măsură de stimulare a exporturilor de natură bugetară.
 - creditul furnizor se asigură și cel cumpărător se garantează.
 - primele valutare sunt măsuri financiar-bancare de stimulare a exporturilor.
 - creditele cumpărător sunt acordate de către o bancă din țara exportatorului.
71. Nu este corectă următoarea afirmație: **c**
- primele de export se folosesc pentru a spori încasările valutare ale unei țări.
 - sistemul drawback este o măsură de stimulare a exporturilor de natură fiscală.
 - creditul furnizor se garantează și cel cumpărător se asigură.
 - primele valutare sunt măsuri valutare de stimulare a exporturilor.
 - creditele cumpărător sunt acordate de către exportatori direct importatorilor.
72. Printre măsurile de promovare a exporturilor regăsim: **e**
- prime directe de export, subvenții directe, subvenții indirecte.
 - creditul furnizor, creditul cumpărător și liniile de credit.
 - primele valutare, dumpingul valutar, deprecierea monedei naționale.
 - creditele de export și asigurarea și garantarea creditelor externe.
 - negocierea și încheierea de acorduri comerciale internaționale, târguri sau expoziții internaționale, organizarea de agenții și reprezentanțe comerciale în străinătate.
73. Printre măsurile de promovare a exporturilor nu regăsim: **a**
- creditele de export și asigurarea și garantarea creditelor externe.
 - negocierea și încheierea de acorduri comerciale internaționale.
 - organizarea de târguri sau expoziții internaționale.
 - organizarea de agenții și reprezentanțe comerciale în străinătate.
 - asigurarea unei publicități externe cât mai eficiente.
74. Subvențiile directe de export: **b**

- a. sunt măsuri de stimulare fiscală.
- b. sunt măsuri de stimulare bugetară.
- c. se realizează pe seama unor cheltuieli făcute de la bugetul de stat pentru crearea și funcționarea unor structuri instituționale specifice promovării produselor naționale pe piața externă.
- d. nu urmăresc rentabilizarea exporturilor.

75. Subvențiile indirecte de export: **c**

- a. sunt măsuri de stimulare fiscală.
- b. sunt măsuri de stimulare valutară.
- c. se realizează pe seama unor cheltuieli făcute de la bugetul de stat pentru crearea și funcționarea unor structuri instituționale specifice promovării produselor naționale pe piața externă.
- d. nu urmăresc rentabilizarea exporturilor.

76. Nu este corectă una dintre următoarele afirmații: **b**

- a. subvențiile de export sunt măsuri de stimulare a exporturilor de natură bugetară.
- b. acordurile pentru comercializarea ordonată limitează indirect importurile prin mecanismul prețurilor.
- c. deciziile din cadrul GATT s-au adoptat ca principiu prin consens general în urma negocierilor multilaterale.
- d. clauza regimului național se mai numește și principiul șanselor (posibilităților) egale.
- e. funcțiile taxelor vamale sunt: fiscală, protecționistă și de negociere.

77. Sistemul prelevărilor variabile la importuri se practică de către statele membre ale Uniunii Europene și vizează: **b**

- a. importurile de produse agricole (din UE) care intră sub incidența politicii agricole comunitare.
- b. importurile de produse agricole (din afara UE) care intră sub incidența politicii agricole comunitare.
- c. importurile de produse (din afara UE) care intră sub incidența politicii agricole comunitare.
- d. importurile de produse neagricole (din afara UE) care intră sub incidența politicii agricole comunitare.
- e. importurile de produse (din UE) care intră sub incidența politicii agricole comunitare.

78. Taxele de prelevare: **a**

- a. au un mecanism similar taxelor antidumping sau compensatorii.
- b. se stabilesc ca diferență între prețul comunitar și prețul mondial.
- c. sunt instrumente de politică comercială ce se utilizează cu scopul de a limita în mod direct - în primul rând în plan cantitativ - importurile de mărfuri.

- d. nu vor fi regăsite în reglementările importatorilor, deoarece se adoptă din inițiativa exportatorilor.
- e. se bazează pe obligația importatorului de a nu încălca aceste limite de preț, indiferent cât de mare este diferența dintre acestea și prețurile mondiale sau cele de pe piață internă.

79. În cadrul politicii agricole a UE prelevările variabile la import se calculează ca diferență: **b**

- a. între prețul comunitar și prețul mondial.
- b. între prețul mondial și prețul comunitar.
- c. între prețul mondial de import și prețul comunitar de export.
- d. între media prețurilor comunitare de export și media prețurilor mondiale de export.
- e. nu se calculează ca diferență, ci ca sumă dintre prețul de bază și prețul prag, din care se scad cheltuielile pe parcurs extern.

80. Dispersia tarifară reprezintă: **c**

- a. un număr foarte mare de taxe vamale autonome și preferențiale aplicate de un singur stat în relațiile comerciale pe care le are cu terți parteneri;
- b. un număr mult mai mare de taxe vamale aplicate de către un stat la produsele finite comparativ cu semifabricatele și materiile prime;
- c. diferența între nivelul taxelor vamale pe grupe de produse în funcție de gradul lor de prelucrare;
- d. diferența între tarifele aplicate de un stat în relațiile sale cu țările membre UE, GATT, SGP, SGPC, P 16, AELS etc.

81. Protecția efectivă a tarifelor vamale vizează: **b**

- a. valoarea întregului produs supus impunerii vamale și este exprimată de taxele vamale înscrise în tarifele vamale oficiale ale statelor.
- b. sporul de valoare nou creată și încorporată în produsul supus impunerii vamale.
- c. protejarea economiei naționale de produse concurente provenite din import.

82. Prețul prag reprezintă: **c**

- a. un preț garantat producătorilor de instituțiile comunitare, către care aceștia își pot valorifica excedentul de producție.
- b. nivelul de preț la care trebuie să se realizeze toate operațiunile comerciale cu produsele agricole la care se promovează politica de piață, în condiții normale, în interiorul Uniunii Europene.
- c. limita minimă de preț sub care nu sunt admise importuri în U.E.
- d. restituirea impozitelor indirecte plătite de exportator pentru mărfurile destinate pieței externe și aplicarea de impuneri fiscale suplimentare în țara importatoare.

83. Este corectă următoarea afirmație: **a**

- a. prețul prag reprezintă limita minimă de preț sub care nu sunt admise importuri în U.E.; acesta se calculează pornindu-se de la prețul orientativ, din care se scad

- cheltuielile de transport pe parcurs intern până la zona (centrul) cu cel mai mare deficit la produsul respectiv.
- b. taxa de prelevare se stabilește ca diferență între prețul de intervenție și prețul de ofertă (mondial), și se plătește de importator la FEOGA.
 - c. prețul orientativ de bază (indicativ) este nivelul de preț la care trebuie să se realizeze toate operațiunile comerciale cu produsele la care se promovează politica de piață, în condiții normale, în interiorul Uniunii Europene.
 - d. prețul prag reprezintă limita maximă de preț sub care nu sunt admise importuri în U.E.
84. Zonele de liber schimb sunt: **a**
- a. o formă de extindere a teritoriului vamal al unui stat numai în ceea ce privește schimburile comerciale reciproce nu și cu terții.
 - b. o formă de restrângere a teritoriului vamal al unui stat, în aceste zone nepercepându-se taxe vamale de import.
 - c. caracteristice Chinei, sub numele de zone economice speciale.
85. Crearea de uniuni vamale și zone de liber schimb este admisă: **b**
- a. de AELS, ca o derogare/ excepție de la clauza națiunii celei mai favorizate.
 - b. de GATT, ca o derogare/ excepție de la clauza națiunii celei mai favorizate.
 - c. de SGP, ca o derogare de la clauza națiunii celei mai favorizate.
 - e. de toate organizațiile economice internaționale, fără nici o specificație și fără nici o clauză de derogare.
86. Taxa antidumping instituită se calculează: **c**
- a. la nivelul marjei de dumping;
 - b. la nivelul prejudiciului;
 - c. la cel mai scăzut nivel dintre cele două.
87. Uniunile vamale sunt considerate „complete“ dacă: **c**
- a. în relațiile cu terții aplică o politică comercială comună și, în primul rând, un tarif vamal comun.
 - b. desființează toate barierele tarifare și netarifare în relațiile comerciale reciproce pentru toate produsele sau numai pentru o parte din acestea.
 - c. vizează toate produsele care se schimbă reciproc și cu terții.
 - d. vizează toate produsele care se schimbă cu terții.
88. Potrivit manualului FMI, Balanța de plăți externe este: **a**
- a. documentul statistic care rezumă într-o formă sistematică tranzacțiile unei economii cu restul lumii de-a lungul unei perioade de timp.
 - b. este o parte componentă a Balanței comerciale, iar soldul ei va fi pozitiv (excedent) sau negativ (deficit) în funcție de diferența dintre valoarea importurilor și valoarea exporturilor unei țări.
 - c. este un program guvernamental realizat în scopul planificării cheltuielilor bugetare pe următorul exercițiu financiar, reprezentat de obicei, de anul calendaristic.

89. Investiția directă într-o firmă/ întreprindere presupune: **a**
- un plasament financiar al unui nerezident în scopul de a putea influența luarea deciziilor în întreprinderea respectivă.
 - un plasament financiar al unui nerezident care însă, nu poate influența luarea deciziilor în întreprinderea respectivă.
 - creditele comerciale pe termen scurt și lung, inclusiv împrumuturile acordate de FMI și folosirea creditelor obținute de la FMI, depozitele bancare la vedere și la termen și alte depozite de plătit sau de primit.
90. Poziția Investițională Internațională (PII) este: **c**
- un alt tablou sintetic important, care derivă din Balanța comercială.
 - un alt tablou sintetic important, care derivă din Balanța creanțelor și angajamentelor externe.
 - un alt tablou sintetic important, care derivă din Balanța de plăți externe.
91. Este falsă numai următoarea afirmație: **d**
- România a participat în calitate de observator la GATT încă din anul 1957.
 - din iulie 1966 a fost stabilită o legătură cu caracter tehnic între Centrul de comerț internațional al GATT și Camera de Comerț și Industrie a României.
 - țara noastră a devenit membră cu drepturi depline la 15 octombrie 1971
 - încă de la intrarea sa în GATT în 1971, România a obținut, pe cale multilaterală, clauza națiunii celei mai favorizate din partea tuturor țărilor membre GATT la acea dată.
 - admiterea României în GATT ca parte contractantă implică și eliminarea treptată a restricțiilor cantitative discriminatorii la exportul de produse românești în țările membre.
92. Este corectă următoarea afirmație: **e**
- subvențiile de export sunt măsuri de stimulare a exporturilor de natură fiscală.
 - acordurile pentru comercializarea ordonată limitează indirect importurile prin mecanismul prețurilor.
 - deciziile din cadrul GATT s-au adoptat ca principiu prin majoritate calificată.
 - clauza regimului comercial normal în forma condiționată se mai numește și principiul compensației.
 - funcțiile taxelor vamale sunt: fiscală, protecționistă și de negociere.
93. În conformitate cu prevederile codului antidumping, un preț se consideră a fi sub valoarea normală, putându-se declanșa astfel măsurile de retorsiune atunci când: **b**
- se situează sub nivelul prețurilor cu ridicata din țara importatoare.
 - se situează sub nivelul prețurilor practicate de exportator pe o piață terță reprezentativă pentru el.
 - este inferior prețurilor practicate de concurenții terți pe aceeași piață.

- d. este semnificativ mai mic decât prețurile de referință practicate pe piața internațională a produsului respectiv.
- e. se situează sub nivelul costurilor materiale de producție din țara importatoare.

94. În conformitate cu prevederile codului antidumping, un preț se consideră a fi sub valoarea normală, putându-se declanșa astfel măsurile de retorsiune atunci când: **e**

- a. se situează sub nivelul prețurilor cu ridicata din țara importatoare.
- b. este inferior prețurilor practicate de concurenții terți pe aceeași piață.
- c. este semnificativ mai mic decât prețurile de referință practicate pe piața internațională a produsului respectiv.
- d. se situează sub nivelul costurilor materiale de producție din țara importatoare.
- e. este inferior celui practicat de exportator pe piața sa internă.

95. În conformitate cu prevederile codului antidumping, un preț se consideră a fi sub valoarea normală, putându-se declanșa astfel măsurile de retorsiune atunci când: **d**

- a. se situează sub nivelul prețurilor cu ridicata din țara importatoare.
- b. este inferior prețurilor practicate de concurenții terți pe aceeași piață.
- c. este semnificativ mai mic decât prețurile de referință practicate pe piața internațională a produsului respectiv.
- d. se situează sub costurile de producție, plus o marjă rezonabilă de profit.
- e. se situează sub nivelul costurilor materiale de producție din țara importatoare.

96. Printre formele de restrângere a teritoriului vamal nu regăsim: **a**

- a. zonele de comerț liber.
- b. zonele libere.
- c. porturile franco.
- d. antrepozitele vamale.
- e. zonele economice speciale.

97. Printre formele de extindere a teritoriului vamal regăsim: **b**

- a. antrepozitele vamale nominale.
- b. zonele de liber schimb.
- c. zonele libere.
- d. regimul de prelucrare sub control vamal.
- e. zonele economice speciale.

98. Nu sunt considerate restricții cantitative: **d**

- a. licențele de import.
- b. contingentele de import.
- c. limitările voluntare la import.
- d. prelevările variabile.

- e. acordurile privind comercializarea ordonată a produselor.
99. Sunt considerate restricții cantitative la import: **d**
- a. depozitele valutare prelabile la import.
 - b. contingentele tarifare.
 - c. reglementările sanitare și fitosanitare.
 - d. acordurile privind comercializarea ordonată a produselor.
 - e. subvențiile directe.
100. Dumpingul valutar reprezintă: **c**
- a. inflația din țara exportatoare.
 - b. inflația din țara importatoare mai accentuată decât cea din țara exportatoare.
 - c. deprecierea monedei țării exportatoare mai accentuată decât inflația internă.
101. Limitările voluntare la export sunt: **b**
- a. măsuri tarifare.
 - b. măsuri netarifare.
 - c. măsuri promoționale.
102. Documentul cerut de importator exportatorului pentru a-i servi la realizarea unor formalități prelabile importului este: **b**
- a. declarația vamală.
 - b. factura proforma.
 - c. factura externă.
103. Transformarea prețului de import din valuta străină în moneda românească se face la: **a**
- a. cursul comercial al Băncii Centrale, comunicat în acest sens.
 - b. cursul agreat de FMI.
 - c. un curs corectat cu rata inflației.
 - d. un curs mediu lunar.
104. Mărfurile care fac obiectul comerțului exterior românesc sunt clasificate: **a**
- a. potrivit Nomenclatorului Combinat (NC), care stă la baza tarifului vamal.
 - b. potrivit Clasificării tip pentru comerț internațional, elaborată de Comisia de statistică a ONU în 1950 (și revizuită în 1975).
 - c. potrivit unor criterii proprii de clasificare.
 - d. potrivit tarifului vamal simplu.
105. Datele valorice pentru mărfurile care fac obiectul comerțului exterior românesc: **e**
- a. se stabilesc în funcție de forma de proprietate a agenților economici care realizează activitatea de comerț exterior.

- b. se exprimă în prețuri interne efective CIF pentru exporturi și FOB pentru importuri.
 - c. se referă la operațiunile derulate de intermediarii de comerț exterior cu capital privat și producătorii privați care desfășoară în mod direct activitate de comerț exterior.
 - d. sunt exprimate în general în tone, iar pentru unele mărfuri, în unități de măsură specifice (bucăți, m.c., kWh. etc.).
 - e. se exprimă în prețuri externe efective FOB pentru exporturi și CIF pentru importuri.
106. NS evaluează importurile CIF în prețuri FOB pe baza: **a**
- a. unui coeficient de transformare CIF/FOB de 1,0834, stabilit în urma unei cercetări efectuate la principalele societăți comerciale de profil.
 - b. unui coeficient de transformare FOB/CIF de 1,0834, stabilit în urma unei cercetări efectuate la principalele societăți comerciale de profil.
 - c. unui coeficient de transformare CIF/FOB de 1,0834, stabilit în urma unei cercetări efectuate la principalele societăți comerciale de profil exportatoare.
 - d. unui coeficient de transformare FOB/CIF de 1,0834, stabilit în urma unei cercetări efectuate la principalele societăți comerciale de profil importatoare.
107. Indicii valorici ai exporturilor și importurilor românești: **b**
- a. se determină pe baza datelor exprimate în USD.
 - b. se determină pe baza datelor exprimate în Euro.
 - c. reprezintă prețul la frontiera țării importatoare, care cuprinde atât elementele componente ale prețului FOB cât și costul asigurării și transportului internațional.
 - d. reprezintă prețul la frontiera țării importatoare, care cuprinde atât elementele componente ale prețului CIP cât și costul asigurării și transportului internațional.
108. Prețul FOB reprezintă: **c**
- a. prețul la frontiera țării importatoare, care include valoarea mărfii, toate cheltuielile de transport până la punctul de îmbarcare, precum și toate taxele pe care marfa trebuie să le suporte pentru a fi încărcată la bord.
 - b. prețul la frontiera țării exportatoare, care include valoarea mărfii, precum și toate taxele pe care marfa trebuie să le suporte pentru a fi încărcată la bord, dar exclude toate cheltuielile de transport până la punctul de îmbarcare.
 - c. prețul la frontiera țării exportatoare, care include valoarea mărfii, toate cheltuielile de transport până la punctul de îmbarcare, precum și toate taxele pe care marfa trebuie să le suporte pentru a fi încărcată la bord.
 - d. prețul la frontiera țării importatoare, care cuprinde atât elementele componente ale prețului CIP cât și costul asigurării și transportului internațional.
109. Prețul CIF reprezintă: **d**

- a. prețul la frontiera țării importatoare, care include valoarea mărfii, toate cheltuielile de transport până la punctul de îmbarcare, precum și toate taxele pe care marfa trebuie să le suporte pentru a fi încărcată la bord.
 - b. prețul la frontiera țării exportatoare, care include valoarea mărfii, precum și toate taxele pe care marfa trebuie să le suporte pentru a fi încărcată la bord, dar exclude toate cheltuielile de transport până la punctul de îmbarcare.
 - c. prețul la frontiera țării importatoare, care include valoarea mărfii, toate cheltuielile de transport până la punctul de îmbarcare, precum și toate taxele pe care marfa trebuie să le suporte pentru a fi încărcată la bord.
 - d. prețul la frontiera țării importatoare, care cuprinde atât elementele componente ale prețului FOB cât și costul asigurării și transportului internațional.
110. Este adevărată doar următoarea afirmație: **a**
- a. în exporturi și importuri nu sunt cuprinse mărfurile în tranzit, mărfurile temporar admise scoase în / din țară (cu excepția celor pentru prelucrare), mărfurile achiziționate de organizații internaționale pentru utilizări proprii în România și mărfurile pentru reparații.
 - b. valoarea mărfurilor exportate și importate se stabilește pe baza prețurilor efective FOB la import și a prețurilor efective CIF la export.
 - c. exporturile și importurile pe forme de proprietate se stabilesc în funcție de forma de organizare managerială a agenților economici care realizează activitatea de comerț exterior.
 - d. comerțul exterior cu fiecare țară parteneră se determină pe baza principiului "țara de destinație" (la import) și "țara de origine" (la export).
111. Nu este adevărată următoarea afirmație: **a**
- a. comerțul exterior cu fiecare țară parteneră se determină pe baza principiului "țara de destinație" (la import) și "țara de origine" (la export).
 - b. în exporturi și importuri nu sunt cuprinse mărfurile în tranzit, mărfurile temporar admise scoase în / din țară (cu excepția celor pentru prelucrare), mărfurile achiziționate de organizații internaționale pentru utilizări proprii în România și mărfurile pentru reparații.
 - c. grupările pe țări utilizate în comerțul exterior sunt cele din Buletinul lunar de statistică al O.N.U.
 - d. se consideră "țara de destinație" țara în care mărfurile vor fi consumate.
112. Este adevărată doar următoarea afirmație: **c**
- a. din CEFTA fac parte: Estonia, Rep. Cehă, Ungaria, România, Polonia, Slovacia, Slovenia, Bulgaria, Letonia, Lituania.
 - b. din CSI fac parte: Armenia, Azerbaidjan, Belarus, Georgia (Gruzia), Kazahstan, Kirghizstan, Moldova, F. Rusa, Tadjikistan, Turkmenistan, Ucraina, Uzbekistan, Estonia, Letonia, Lituania.
 - c. din AELS fac parte: Islanda, Norvegia, Elveția, Liechtenstein.
 - d. din SEE fac parte: Islanda, Norvegia, Elveția, Liechtenstein, Rep. Cehă, Ungaria, România, Polonia, Slovacia, Slovenia, Bulgaria, Austria, Belgia,

Danemarca, Finlanda, Franța, Germania, Grecia, Irlanda, Italia, Luxembourg, Olanda, Portugalia, Spania, Suedia, Marea Britanie, Estonia, Letonia, Lituania, Malta, Cipru.

113. Nu este adevărată următoarea afirmație: **a**

- a. din SEE fac parte: Islanda, Norvegia, Elveția, Liechtenstein, Rep. Cehă, Ungaria, Bulgaria, Polonia, Slovacia, Slovenia, Austria, Belgia, Danemarca, Finlanda, Franța, Germania, Grecia, Irlanda, Italia, Luxembourg, Olanda, Portugalia, Spania, Suedia, Marea Britanie, Estonia, Letonia, Lituania, Malta, Cipru.
- b. din SEE fac parte: Islanda, Norvegia, Elveția, Liechtenstein, Rep. Cehă, Ungaria, Polonia, Slovacia, Slovenia, Austria, Belgia, Danemarca, Finlanda, Franța, Germania, Grecia, Irlanda, Italia, Luxembourg, Olanda, Portugalia, Spania, Suedia, Marea Britanie, Estonia, Letonia, Lituania, Malta, Cipru.
- c. din Organizația țărilor Exportatoare de Petrol (OPEC) fac parte: Algeria, Arabia Saudită, Ecuador, Emiratele Arabe Unite, Gabon, Indonezia, Irak, Iran, Kuweit, Libia, Nigeria, Qatar, Venezuela.
- d. din Asociația Central Europeană a Liberului Schimb fac parte: Rep. Cehă, Ungaria, România, Polonia, Slovacia, Slovenia, Bulgaria.

114. România are încheiate acorduri de comerț liber cu: **a**

- a. Turcia, Rep. Moldova, Israel, Lituania, Letonia, Estonia, Slovenia și Macedonia.
- b. numai cu Turcia, Rep. Moldova, Israel, Lituania, Slovenia și Macedonia.
- c. numai cu Turcia, Rep. Moldova, Israel, Letonia, Estonia și Macedonia.
- d. numai cu Turcia, Rep. Moldova și Israel.

115. Este adevărată doar următoarea afirmație: **b**

- a. Cadrul juridic al relațiilor comerciale dintre România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, a fost stabilit prin Acordul Interimar, care a intrat în vigoare la 1 mai 1992.
- b. începând cu 1 februarie 1995, baza juridică a relațiilor economice de cooperare între România și UE este reprezentată de Acordul European de Asociere a României la Uniunea Europeană, acord ce conține și prevederile privind comerțul și aspectele legate de comerț ce au fost puse în aplicare prin Acordul Interimar.
- c. pe baza principiului asimetriei concesiilor, începând cu 1 ianuarie 1996, taxele vamale aplicate la importul produselor industriale în Uniunea Europeană, originare din România au fost complet abolite.
- d. în domeniul comerțului cu produse agricole, România și Uniunea Europeană și-au acordat inițial concesiile tarifare nelimitate pe o bază reciprocă.

116. Este adevărată doar următoarea afirmație: **a**

- a. România este membră CEFTA din 1 iulie 1998 și a semnat, la data de 12 aprilie 1997, aderarea la acest Acord.
- b. Acordul de comerț liber dintre România și Republica Turcia a fost semnat la data de 29 aprilie 1997 și a intrat în vigoare la data de 1 iulie 1998.
- c. Acordul de comerț liber încheiat între România și Republica Moldova a fost semnat la data de 15 februarie 1994 și a intrat în vigoare la data de 17 noiembrie 1995.
- d. Acordul de comerț liber dintre România și statele Asociației Europene a Liberului Schimb a fost semnat la data de 10 decembrie 1993 și a intrat în vigoare concomitent cu Acordul Interimar aferent Acordului de Asociere a României la Uniunea Europeană.

117. Este adevărată doar următoarea afirmație: **c**

- a. concesiile tarifare acordate exporturilor românești sunt: taxe vamale convenționale și contingente tarifare.
- b. taxele vamale preferențiale sunt taxe vamale mai ridicate în comparație cu taxa vamală convențională aplicată de către țara importatoare, pe baza Clauzei țărilor cu regim comercial normal.
- c. în cadrul preferințelor vamale acordate de Uniunea Europeană unor produse agricole de bază sau produse agricole transformate originare din România, taxa vamală este zero, dar importul trebuie să respecte Aranjamentul privind prețul minim de import.
- d. în cazurile în care concesiia tarifară acordată de Uniunea Europeană reprezintă o taxă minimă stabilită pe baza Clauzei țărilor cu regim comercial normal (CRN), taxa vamală minimă aplicabilă este egală cu taxa vamală maximă CRN înmulțită cu procentul indicat în coloana respectivă.

118. Componenta agricolă normală: **b**

- a. are valoare specifică (adică este exprimată în Lei/100 kg) și este indicată explicit în Tariful Vamal Comun al României.
- b. are valoare specifică (adică este exprimată în Euro/100 kg) și este indicată explicit în Tariful Vamal Comun al Uniunii Europene.
- c. este utilizată în cazul unor produse agroalimentare pentru care Uniunea Europeană aplică preferențial pentru exporturile românești o taxă vamală de 10%.
- d. are următoarea semnificație: importurile realizate în limita unor plafoane cantitative (contingente) beneficiază de o taxă vamală redusă (mergând până la taxa vamală zero) față de taxa vamală de bază.

119. Introducerea taxelor vamale de import produce următoarele efecte: **d**

- a. importurile se realizează la prețuri mai mici decât prețul de echilibru determinat de raportul dintre cererea și oferta internă.
- b. prețul de echilibru crește, importurile se reduc, iar producția internă crește.
- c. consumul total scade și se constată sporirea veniturilor bugetului de stat prin aplicarea taxelor vamale de import.

- d. se modifică competitivitatea producției și are efecte asupra balanței comerciale și de plăți.

120. Crearea externă de comerț, ca efect al extinderii teritoriului vamal, reprezintă: **b**

- a. distorsionarea fluxurilor comerciale ca urmare a escaladării semnificative a protecționismului comercial netarifar.
- b. înlocuirea unor surse de furnizare mai puțin avantajoase din interiorul uniunii vamale cu altele mai avantajoase din afara grupării.
- c. un efect al diversificării tipurilor de măsuri comerciale, îndeosebi a celor cu natură dublă în ceea ce privește protecționismul comercial.
- d. înlocuirea unor surse de furnizare mai avantajoase din cadrul uniunii cu altele mai puțin avantajoase din afara acesteia.

121. Nu este corectă una dintre următoarele afirmații: **a**

- a. sistemul drawback este o măsură de stimulare a exporturilor de natură valutară.
- b. limitările voluntare la export sunt restricții cantitative la import.
- c. subvențiile și primele directe sunt măsuri de stimulare de natură bugetară.
- d. deprecierea monedei naționale stimulează exporturile când se face într-un ritm superior celui în care se erodează puterea de cumpărare la intern.

122. În condițiile în care prețul de tranzacție al unui produs în condiția de livrare FOB este de 900 USD, cheltuielile de încărcare sunt 30 USD, cheltuielile de transport pe parcurs extern sunt de 80 USD, cheltuielile de asigurare sunt de 20 USD, cursul folosit pentru evaluarea vamală este de 33.000 lei/USD, taxa vamală de import este de 10%, acciza este de 50%, TVA este de 20%, pentru a obține liberul de vamă declarantul vamal (importatorul) va trebui să plătească: **c**

- a. 33.400.000 lei
- b. 31.327.000 lei
- c. 32.637.000 lei
- d. 32.540.000 lei
- e. 36.300.000 lei.

123. În condițiile în care prețul de tranzacție al unui produs în condiția de livrare FAS este de 870 USD, cheltuielile de încărcare sunt 30 USD, cheltuielile de transport pe parcurs extern sunt de 80 USD, cheltuielile de asigurare sunt de 20 USD, cursul folosit pentru evaluarea vamală este de 33.000 lei/ USD, taxa vamală de import este de 10%, acciza este de 50%, TVA este de 20%, pentru a obține liberul de vamă declarantul vamal (importatorul) va trebui să plătească: **b**

- a. 33.417.320 lei
- b. 31.657.890 lei
- c. 32.340.012 lei
- d. 32.637.000 lei
- e. 31.420.128 lei.

124. În condițiile în care prețul de tranzacție al unui produs în condiția de livrare DES este de 1000 USD, cheltuielile de transport pe parcurs extern sunt de 35 USD, cheltuielile de

asigurare sunt de 15 USD, coeficientul de evaluare vamală este de 33.500 lei/ USD, taxa vamală de import este de 15%, acciza este de 40%, TVA este de 19%, pentru a obține liberul de vamă, declarantul vamal (importatorul) va trebui să plătească: **b**

- a. 28.170.750 lei
- b. 29.413.620 lei
- c. 31.146.551 lei
- d. 28.320.550 lei
- e. 26.440.870 lei.

125. În condițiile în care prețul de tranzacție al unui produs în condiția de livrare FOB este de 900 USD, cheltuielile de transport pe parcurs extern sunt de 65 USD, cheltuielile de asigurare sunt de 35 USD, cursul valutar din ziua vămuirii este de 33.700 lei/ USD, coeficientul de evaluare vamală este de 33.500 lei/USD, taxa vamală de import este de 15%, acciza este de 40%, TVA este de 19%, pentru a obține liberul de vamă, declarantul vamal (importatorul) va trebui să plătească: **c**

- a. 28.170.751 lei
- b. 29.413.621 lei
- c. 31.146.551 lei
- d. 28.320.550 lei
- e. 26.440.870 lei.

126. În condițiile în care prețul unui produs finit este de 1000 unități monetare, ponderea manoperei încorporate în produsul respectiv este de 35%, taxa vamală nominală percepută la produsul finit este de 15%, dispersia tarifară este de 10 puncte procentuale, rata protecției efective va fi de: **a**

- a. 33,6%
- b. 35,4%
- c. 38,5%
- d. 36,2%
- e. 32,4%

127. În condițiile în care prețul unui produs finit este de 1000 unități monetare, ponderea manoperei încorporate în produsul respectiv este de 65%, taxa vamală nominală percepută la produsul finit este de 15%, dispersia tarifară este de 10 puncte procentuale, gradul de protecție efectivă va fi de: **b**

- a. 23,5%
- b. 20,4%
- c. 28,5%
- d. 26,2%
- e. 22,4%

128. Nu este adevărată una dintre următoarele afirmații: **c**

- a. creditul furnizor se asigură, iar cel cumpărător se garantează.
- b. taxele vamale preferențiale sunt derogare de la clauza națiunii celei mai favorizate.
- c. porturile franco și zonele de comerț liber sunt forme de extindere a teritoriului vamal.

d. ajustările fiscale la frontieră se mai numesc bariere paratarifare.

129. Doar afirmația de mai jos nu este adevărată: **d**

- a. acordurile de comercializare ordonată a produselor reprezintă o restricție cantitativă la import.
- b. organul executiv al OMC este Consiliul General.
- c. este sub valoarea normală un preț inferior celui practicat de exportatorul vizat pe o piață terță, reprezentativă pentru el.
- d. taxele vamale specifice variază direct proporțional cu prețurile produselor.
- e. Conferința Ministerială este organul suprem din cadrul OMC.

130. Este corectă doar următoarea afirmație: **d**

- a. dispersia tarifară este diferența dintre taxele vamale din două tarife vamale diferite.
- b. OMC este o organizație internațională din Sistemul Organizației Națiunilor Unite.
- c. comerțul cu servicii a făcut obiectul negocierilor la ultimele două runde GATT.
- d. Acordul privind achizițiile guvernamentale este un acord plurilateral.
- e. disparitatea tarifară este diferența dintre taxele vamale ale aceluiași tarif vamal.

131. Doar afirmația de mai jos nu este adevărată: **c**

- a. OMC este o organizație internațională independentă, care colaborează cu celelalte organizații din Sistemul Organizației Națiunilor Unite.
- b. disparitatea tarifară este diferența dintre taxele vamale din două tarife vamale diferite.
- c. comerțul cu servicii a făcut obiectul negocierilor la ultimele două runde GATT.
- d. dispersia tarifară este diferența dintre taxele vamale ale aceluiași tarif vamal în funcție de gradul de prelucrare.
- e. Acordul privind achizițiile guvernamentale este un acord plurilateral.

132. Prețul de tranzacție al unui produs suspectat a face obiectul unei practici de dumping este de 800 USD/tonă; costurile de producție ale exportatorului vizat sunt de 860 USD /tonă; prețul practicat de exportator pe piața sa internă este de 988 USD /tonă. Conform codului antidumping, marja maximă de dumping va putea fi de: **e**

- a. 120 USD.
- b. 160 USD.
- c. 168 USD.
- d. 110 USD.
- e. 188 USD.

133. Prețul de tranzacție al unui produs suspectat a face obiectul unei practici de dumping este de 800 USD/tonă; costurile de producție ale exportatorului vizat sunt de 860 USD /tonă; prețul practicat de exportator pe o terță piață reprezentativă pentru el este de 968 USD /tonă. Conform codului antidumping, marja maximă de dumping va putea fi de: **c**

- a. 120 USD.
- b. 60 USD.
- c. 168 USD.
- d. 110 USD.

e. 160 USD.

134. Nu este corectă una dintre următoarele afirmații: **a**

- a. clauza națiunii celei mai favorizate necondiționată are la bază principiul compensației.
- b. deciziile în cadrul GATT s-au adoptat prin consens general.
- c. limitările voluntare la export sunt restricții cantitative la import.
- d. după scopul impunerii, taxele vamale sunt protecționiste, preferențiale și de retorsiune.
- e. nediscriminarea presupune aplicarea concomitentă a clauzei națiunii celei mai favorizate și a clauzei tratamentului național.

135. Este corectă doar următoarea afirmație: **c**

- a. deciziile în cadrul GATT s-au adoptat prin majoritate calificată.
- b. clauza națiunii celei mai favorizate necondiționată are la bază principiul compensației.
- c. nediscriminarea presupune aplicarea concomitentă a clauzei națiunii celei mai favorizate și a clauzei tratamentului național.
- d. după scopul impunerii, taxele vamale sunt protecționiste, ad-valorem și fiscale.
- e. taxele vamale preferențiale sunt aplicate în regimul clauzei națiunii celei mai favorizate.

136. În condițiile în care valoarea unui produs finit este de 200 unități monetare, valoarea materiilor prime încorporate este de 100 unități monetare, taxa vamală la materiile prime este de 5%, iar dispersia tarifară este de 15 puncte procentuale, gradul de protecție efectivă este de: **a**

- a. 35%.
- b. 45%.
- c. 40%.
- d. 38%.
- e. 42%.

137. Este corectă doar următoarea afirmație: **b**

- a. BPE reprezintă un tablou contabil, în care sunt înregistrate sistematic ansamblul fluxurilor reale care apar între rezidenții unei economii naționale și nerezidenți, pe parcursul unui exercițiu financiar, de regulă un an.
- b. BPE reprezintă un tablou statistic, în formă contabilă, în care sunt înregistrate sistematic ansamblul fluxurilor reale, financiare și monetare care apar între rezidenții unei economii naționale și restul lumii, pe parcursul unui exercițiu financiar, de regulă un an.
- c. în categoria rezidenților din definiția BPE sunt incluse ambasaderele, consulatele și instituțiile internaționale care funcționează în statul respectiv, deoarece spațiile în care acestea funcționează se consideră teritorii ale țărilor în care își desfășoară activitatea, iar cheltuielile și veniturile înregistrate de acestea în țara unde funcționează se vor înscrie în BPE a țării respective.

- d. BPE este alcătuită pe un interval de timp viitor, proiecțiile viitoare referindu-se în principal la contul curent și la investițiile nete în economie.
- e. pentru întocmirea unei BPE trebuie știut că fiecare operațiune se înregistrează separat, pe baza principiului contabilității în partidă simplă.

138. Nu este corectă una dintre următoarele afirmații: **a**

- a. BPE reprezintă un tablou contabil, în care sunt înregistrate sistematic ansamblul fluxurilor reale care apar între rezidenții unei economii naționale și nerezidenți, pe parcursul unui exercițiu financiar, de regulă un an.
- b. BPE reprezintă un tablou statistic, în formă contabilă, în care sunt înregistrate sistematic ansamblul fluxurilor reale, financiare și monetare care apar între rezidenții unei economii naționale și restul lumii, pe parcursul unui exercițiu financiar, de regulă un an.
- c. în categoria rezidenților din definiția BPE nu sunt incluse ambasadatele, consulatele și instituțiile internaționale care funcționează în statul respectiv, deoarece spațiile în care acestea funcționează se consideră teritorii ale țărilor pe care le reprezintă, iar cheltuielile și veniturile înregistrate de acestea în țara unde ele funcționează se vor înscrie în BPE a țărilor cărora le aparțin.
- d. Balanța de plăți program este alcătuită pe un interval de timp viitor, proiecțiile viitoare referindu-se în principal la contul curent și la investițiile nete în economie.
- e. pentru întocmirea unei BPE trebuie știut că aceeași operațiune se înregistrează dublu, pe baza principiului contabilității în partidă dublă.

139. În condițiile în care prețul unui produs finit este de 1200 unități monetare, ponderea manoperei încorporate în produsul respectiv este de 40%, taxa vamală nominală percepută la materia primă este de 7%, dispersia tarifară este de 13 puncte procentuale, rata protecției efective va fi de: **b**

- a. 28,66%
- b. 39,50%
- c. 30,54%
- d. 28,33%
- e. 28,54%

140. În condițiile în care prețul de tranzacție al unui produs în condiția de livrare FAS este de 880 Euro, cheltuielile de transport pe parcurs intern în țara exportatorului sunt 10 Euro, cheltuielile de încărcare sunt 20 Euro, cheltuielile de transport pe parcurs extern sunt de 80 Euro, cheltuielile de asigurare sunt de 20 Euro, cursul folosit pentru evaluarea vamală este de 41000 lei/Euro, taxa vamală de import este de 20%, taxa parafiscală (acciza) este de 30%, TVA este de 20%, pentru a obține liberul de vamă, declarantul vamal (importatorul) va trebui să plătească: **b**

- a. 36.711.482 lei
- b. 35.711.082 lei
- c. 37.542.200 lei
- d. 36.432.518 lei
- e. 34.653.000 lei

141. Este corectă doar următoarea afirmație: **c**

- a. primele de export se folosesc pentru a rentabiliza activitatea unor firme exportatoare.
- b. sistemul draw-back este o măsură de stimulare a exporturilor, de natură bugetară.
- c. creditul furnizor se asigură și cel cumpărător se garantează.
- d. primele valutare sunt măsuri financiar-bancare de stimulare a exporturilor.
- e. creditele cumpărător sunt acordate de către o bancă din țara cumpărătorului.

142. Prețul de tranzacție al unui produs suspectat a face obiectul unei practici de dumping este de 850 USD/tonă; costurile de producție ale exportatorului vizat sunt de 860 USD /tonă; prețul practicat de exportator pe piața sa internă este de 945 USD /tonă; prețul practicat de exportator pe o piață terță reprezentativă pentru el este de 968 USD/tonă. Conform codului antidumping, marja maximă admisă de dumping va putea fi de: **c**

- a. 10 USD.
- b. 95 USD.
- c. 118 USD.
- d. 115 USD.
- e. 108 USD.

143. Printre caracteristicile mecanismului OMC de soluționare a diferendelor regăsim: **c**

- a. în proces sunt implicate direct guvernele și cele mai importante organizații non-guvernamentale.
- b. compensarea pierderilor suferite de anumiți parteneri este de regulă cerută și trebuie acordată.
- c. capacitatea de punere în aplicare a rezultatelor la care ajunge panelul de experți este asimetrică.
- d. costurile de administrare a procesului de soluționare a diferendelor sunt suportate din credite bancare.
- e. costurile de participare a delegațiilor țărilor în curs de dezvoltare sunt suportate din fondurile OMC.

144. Balanță de plăți program: **b**

- a. are în vedere fluxurile de încasări și plăți în valută, înregistrate într-o perioadă determinată, de obicei sub un an, în cadrul ei fiind cuprinse și previziunile cu privire la încasările sau plățile potențiale.
- b. este varianta de BPE alcătuită pe un interval de timp viitor, proiecțiile viitoare referindu-se în principal la contul curent și la investițiile nete în economie.
- c. înregistrează fluxurile ce au luat naștere într-o perioadă determinată, inclusiv fluxurile restante dar scadente (exigibile) în perioada curentă și care au fost plătite / încasate până la data întocmirii BPE.
- d. înregistrează toate operațiunile economice ale unei țări cu restul lumii.

145. Balanța de piață: **a**

- a. are în vedere fluxurile de încasări și plăți în valută, înregistrate într-o perioadă determinată, de obicei sub un an, în cadrul ei fiind cuprinse și previziunile cu privire la încasările sau plățile potențiale.
- b. este varianta de BPE alcătuită pe un interval de timp viitor, proiecțiile viitoare referindu-se în principal la contul curent și la investițiile nete în economie.
- c. înregistrează fluxurile ce au luat naștere într-o perioadă determinată, inclusiv fluxurile restante dar scadente (exigibile) în perioada curentă și care au fost plătite / încasate până la data întocmirii BPE.
- d. înregistrează toate operațiunile economice ale unei țări cu restul lumii, în ceea ce privește operațiunile de piață.
- e. are în vedere fluxurile de încasări și plăți în valută, înregistrate într-o perioadă determinată, de obicei sub un an, în cadrul ei fiind cuprinse și previziunile cu privire la încasările sau plățile potențiale doar pentru operațiunile de piață la termen.

146. Este adevărată doar următoarea afirmație: **b**

- a. fluxuri reale se împart în fluxuri de mărfuri și fluxuri financiare.
- b. contul de capital cuprinde numai transferurile și achizițiile de capital.
- c. activele de rezervă se referă la rezervele deținute de autoritatea națională în scopul echilibrării balanței de plăți sau în alte scopuri.
- d. Investiția de portofoliu are scopul de valorificare a capitalului pe o piață externă mai avantajoasă decât propria piață financiară și este o tranzacție care are ca obiect valori mobiliare de natura acțiunilor sau a obligațiilor, într-o valoare totală convenită de minim 10% din acțiunile sau activele unei întreprinderii.

147. Nu este adevărată următoarea afirmație: **c**

- a. Investiția de portofoliu are scopul de valorificare a capitalului pe o piață externă mai avantajoasă decât propria piață financiară și este o tranzacție care are ca obiect valori mobiliare de natura acțiunilor sau a obligațiilor, într-o valoare totală convenită de maxim 10% din acțiunile sau activele unei întreprinderii.
- b. contul de capital cuprinde transferurile și achizițiile de capital.
- c. fluxurile financiare și monetare sau mișcările de capital sunt înregistrate în cadrul unui cont distinct, numit cont de capital.
- d. fluxurile de servicii sunt contabilizate împreună și include importurile și exporturile de așa-numite servicii invizibile, adică serviciile legate de: transporturi, comunicații, asigurări, construcții în străinătate, consultații de tip know-how, asistență și consultanță informatică, servicii legate de afaceri, onorarii, salarii, drepturi de autor.

148. Soldul contului curent sau soldul tranzacțiilor curente: **a**

- a. permite efectuarea de aprecieri referitoare la măsura în care o țară trăiește conform posibilităților de care dispune.
- b. este un sold pentru a cărui interpretare trebuie să se țină seama că, în cazul fluxurilor de capital pe termen lung, există un decalaj temporar între momentul efectuării operațiunii, al realizării ei efective și momentul contrapartidei.
- c. grupează posturile contului tranzacțiilor curente, cu cel al contului de finanțat și cu investițiile directe, putându-se astfel observa mai ușor și mai exact impactul economic al investițiilor directe, deoarece comparațiile se fac excluzându-se investițiile de portofoliu.

149. Este corectă doar următoarea afirmație: **a**

- a. un sold deficitar (debitor) al contului curent al BPE arată că țara se află în imposibilitatea finanțării investițiilor de care are nevoie pe baza propriilor economii (economii interne sunt mai mici decât investițiile interne), deci țara respectivă va trebui să se îndatoreze față de străinătate, să stimuleze investițiile străine, să-și reducă creanțele față de exterior, să-și micșoreze rezervele.
- b. un sold excedentar al contului curent al BPE arată că țara se află în imposibilitatea finanțării investițiilor de care are nevoie pe baza propriilor economii (economii interne sunt mai mici decât investițiile interne), deci țara respectivă va trebui să se îndatoreze față de străinătate, să stimuleze investițiile străine, să-și reducă creanțele față de exterior, să-și micșoreze rezervele.
- c. un sold deficitar (debitor) al contului curent al BPE evidențiază faptul că țara respectivă își mărește activele în străinătate, ceea ce indică o tendință dinamică a economiei.

150. Este falsă doar următoarea afirmație: **c**

- a. un sold deficitar (debitor) al contului curent al BPE arată că țara se află în imposibilitatea finanțării investițiilor de care are nevoie pe baza propriilor economii (economii interne sunt mai mici decât investițiile interne), deci țara respectivă va trebui să se îndatoreze față de străinătate, să stimuleze investițiile străine, să-și reducă creanțele față de exterior, să-și micșoreze rezervele.
- b. un sold deficitar al tranzacțiilor curente și contului de capital evidențiază faptul că țara respectivă își mărește activele în străinătate, ceea ce indică o tendință dinamică a economiei.
- c. un sold deficitar (debitor) al contului curent al BPE semnalează o scădere a competitivității agenților economici naționali sau faptul că țara respectivă este finanțată prin capitaluri străine care vor trebui rambursate.

Răspunsuri - Comerț internațional și Politici comerciale

1 a	2 b	3 c	4 c	5 a	6 a	7 d	8 c	9 b	10 c
11 a	12 d	13 a	14 d	15 c	16 c	17 d	18 a	19 c	20 b
21 d	22 c	23 b	24 c	25 d	26 a	27 c	28 a	29 b	30 d
31 c	32 c	33 c	34 a	35 d	36 a	37 b	38 c	39 b	40 d
41 a	42 b	43 c	44 b	45 a	46 b	47 a	48 d	49 c	50 a
51 d	52 d	53 d	54 e	55 d	56 b	57 a	58 d	59 a	60 e
61 a	62 b	63 c	64 d	65 a	66 b	67 b	68 c	69 a	70 c
71 c	72 e	73 a	74 b	75 c	76 b	77 b	78 a	79 b	80 c
81 b	82 c	83 a	84 a	85 b	86 c	87 c	88 a	89 a	90 c
91 d	92 e	93 b	94 e	95 d	96 a	97 b	98 d	99 d	100 c
101 b	102 b	103 a	104 a	105 e	106 a	107 b	108 c	109 d	110 a
111 a	112 c	113 a	114 a	115 b	116 a	117 c	118 b	119 d	120 b
121 a	122 c	123 b	124 b	125 c	126 a	127 b	128 c	129 d	130 d
131 c	132 e	133 c	134 a	135 c	136 a	137 b	138 a	139 b	140 b
141 c	142 c	143 c	144 b	145 a	146 b	147 c	148 a	149 a	150 c

DISCIPLINA - TEHNICA OPERAȚIUNILOR DE COMERT EXTERIOR

- 1) Alegerea unui mod de transport presupune realizarea unei analize asupra:
 - a) rapidității;
 - b) costului;
 - c) siguranței;
 - d) procedurilor de vămuire.Alegeți răspunsul corect:
 $A=a+b$, $B=b+c+d$, $C=a+b+c$, $D=a+c+d$
- 2) Între factorii suplimentari de care trebuie ținut cont la alegerea unui mod de transport se numără:
 - a) termenul de livrare;
 - b) natura mărfii;
 - c) oportunitatea și pluralitatea mijloacelor de transport folosite;
 - d) toți cei de mai sus.
- 3) Prin ambalarea mărfii se înțelege:
 - a) introducerea mărfii într-un ambalaj interior, pentru cazuri specifice;
 - b) introducerea mărfii într-un ambalaj exterior;
 - c) dacă este cazul, introducerea mărfurilor într-un container;
 - d) toate cele de mai sus.
- 4) Mărfuri care se livrează în vrac sunt:
 - a) cărbunii;
 - b) conservele de carne;
 - c) fructele;
 - d) nici una.
- 5) Mărfuri care se livrează în vrac sunt:
 - a) cartofii;
 - b) cerealele;
 - c) textilele;
 - d) toate cele de mai sus.
- 6) Pentru mărfurile livrate în vrac se folosesc pentru transport:
 - a) cisterne;
 - b) vagoane metalice speciale;
 - c) nave speciale;
 - d) toate cele de mai sus.
- 7) Se pot livra neambalate următoarele:

- a) fructe;
 - b) tractoare;
 - c) încălțăminte;
 - d) nici una.
- 8) Se pot livra neambalate următoarele:
- a) autovehicule;
 - b) textile;
 - c) cereale;
 - d) nici una.
- 9) Se pot livra neambalate următoarele:
- a) cartofi;
 - b) piese de schimb;
 - c) instalații;
 - d) nici una.
- 10) Despre marcaj sunt adevărate următoarele:
- a) se scrie direct pe colet sau pe acesta se lipește o etichetă;
 - b) trebuie să fie rezistent la umiditate, lumină și căldură;
 - c) poate fi completat cu pictograme, pentru manipulare;
 - d) toate cele de mai sus.
- 11) Pentru marcaj sunt adevărate toate cele de mai sus, cu excepția:
- a) este primul mijloc de verificare făcută de destinatar cu referire la integritatea livrării;
 - b) trebuie să conțină în clar și în întregime numele destinatarului;
 - c) poate fi completat cu pictograme pentru manipulare;
 - d) trebuie să fie rezistent la umiditate, lumină și căldură.
- 12) Deficiențele de ambalare pot fi invocate de transportator pentru a-și declina responsabilitatea în caz de avarie:
- a) niciodată;
 - b) întotdeauna;
 - c) numai dacă avaria survine în timpul transportului;
 - d) doar dacă avaria survine după ajungerea la destinație.
- 13) Ambalajul trebuie să:
- a) fie adaptat la specificul mărfii;
 - b) fie adaptat la specificul transportului;
 - c) asigure protecția împotriva furtului și deteriorării mărfii;
 - d) toate cele de mai sus.
- 14) Mandatarul, ca auxiliar în transportul internațional:
- a) execută ordinele mandantului;
 - b) este responsabil pentru faptele mandantului;

- c) efectuează acte de comerț în nume și pe cont propriu;
- d) toate cele de mai sus.

15) Mandatarul, ca auxiliar în transportul internațional:

- a) este un intermediar, persoană fizică sau juridică;
- b) este un intermediar care acționează în baza prevederilor contractului de mandat;
- c) este retribuit de mandant;
- d) toate cele de mai sus.

16) Mandatarul, ca auxiliar în transportul internațional:

- a) efectuează acte de comerț în numele și pe contul mandantului;
- b) este retribuit de mandant pe bază de cote procentuale din valoarea operațiunilor încheiate și realizate;
- c) lucrează ca un agent comercial independent;
- d) a+b;
- e) a+c;
- f) a+b+c.

17) Comisionarul:

- a) are o obligație de rezultat;
- b) organizează transportul;
- c) alege intermediarii;
- d) lucrează în baza contractului de reprezentanță.

Alegeți răspunsul corect:

A=a+b+c+d, B=a+b+c, C=b+c+d, D=a+c+d

18) Comisionarul:

- a) este responsabil atât pentru faptele sale cât și pentru faptele persoanelor care îl substituie;
- b) acționează în baza unui contract de comision;
- c) lucrează în mod independent;
- d) toate cele de mai sus.

19) Comisionarul poate fi întâlnit în activități precum:

- a) vânzări-cumpărări de mărfuri;
- b) intermediari de plăți și credite;
- c) transporturi și asigurări;
- d) a+b+c;
- e) a+b;
- f) b+c;
- g) a+c.

20) În dreptul anglo-american, denumirea și funcția de factor corespund pentru:

- a) mandatar;
- b) mandant;
- c) comisionar;

- d) comitent.
- 21) Tranzitarul portuar este:
- a) mandatar;
 - b) mandant;
 - c) comisionar;
 - d) comitent.
- 22) Agentul de navlosire aerian este:
- a) mandatar;
 - b) mandant;
 - c) comisionar;
 - d) comitent.
- 23) Consignatarul navei este:
- a) mandatar;
 - b) mandant;
 - c) comisionar;
 - d) comitent.
- 24) Organizatorul de transport multimodal este:
- a) mandatar;
 - b) mandant;
 - c) comisionar;
 - d) comitent.
- 25) Navlositorul rutier este:
- a) mandatar;
 - b) mandant;
 - c) comisionar;
 - d) comitent.
- 26) În cazul facturării serviciilor efectuate de tranzitari la import, sume taxabile sunt:
- a) onorariul comisionarului vamal;
 - b) taxele vamale;
 - c) TVA;
 - d) navlul maritim.
- 27) În cazul facturării serviciilor efectuate de tranzitari la import, sume taxabile sunt:
- a) comisionul de tranzit;
 - b) taxele vamale;
 - c) TVA;
 - d) navlul maritim.
- 28) În cazul facturării serviciilor efectuate de tranzitari la import, nu sunt sume taxabile:
- a) pasajul portuar (cheltuieli angajate pe teritoriul național);

- b) comisionul de tranzit;
- c) telefon-telex;
- d) navlul maritim;

29) Riscurile care pot fi asigurate pe timpul transportului sunt cele inerente mărfii, pentru pagube rezultând din:

- a) naufragiu;
- b) coliziune;
- c) pierdere;
- d) furt;
- e) toate cele de mai sus.

30) Riscurile excluse, ce nu pot fi asigurate pe timpul transportului, sunt, în general:

- a) insuficiența ambalajului;
- b) insuficiența marcării;
- c) greșeala asiguratului;
- d) a+b;
- e) a+b+c.

31) Există următoarele tipuri de polițe:

- a) polița de călătorie;
- b) polița de abonament;
- c) polița de alimentare;
- d) polița pentru terți.

Alegeți răspunsul corect:

A=a+b+c+d, B=a+b+c, C=b+c+d, D=a+c+d

32) Asigurarea FAP:

- a) înseamnă franco avarie particulară;
- b) acoperă exclusiv avariile comune;
- c) este o asigurare restrânsă;
- d) toate cele de mai sus.

33) Asigurarea all risks acoperă toate riscurile, cu excepția:

- a) furtului parțial;
- b) riscului de război;
- c) daunelor suferite de încărcătură pe punte;
- d) furtului total.

34) Primul INCOTERMS a fost publicat în:

- a) 1928;
- b) 1936;
- c) 1953;
- d) 1976.

35) Versiunea actuală este INCOTERMS:

- a) 2002;
- b) 2000;
- c) 1990;
- d) 1980.

36) Termenii de comerț sunt grupați în:

- a) 5 categorii;
- b) 4 categorii;
- c) 3 categorii;
- d) alt număr de categorii.

37) Obligațiile vânzătorului și cumpărătorului sunt grupate în 10 puncte, care cuprind:

- a) obligații cu privire la licențe, autorizări și formalități;
- b) furnizarea mărfii conform contractului, pentru vânzător, respectiv plata prețului, pentru cumpărător;
- c) contracte de transport și asigurări;
- d) transferul riscurilor și repartizarea cheltuielilor.

Alegeți răspunsul corect:

A=a+b+c, B=a+b+d, C=a+b+c+d, D=a+c+d

38) Condițiile INCOTERMS sunt importante pentru:

- a) vânzător și cumpărător;
- b) vânzător și transportator;
- c) cumpărător și transportator;
- d) vânzător, cumpărător și transportator.

39) INCOTERMS reglează:

- a) punctul de transfer al proprietății și al riscurilor;
- b) punctul de transfer al cheltuielilor și al riscurilor;
- c) punctul de transfer al cheltuielilor și al proprietății;
- d) punctul de transfer al cheltuielilor, riscurilor și proprietății.

40) Transferul riscurilor și al cheltuielilor se realizează simultan în condițiile:

- a) FOB;
- b) CIF;
- c) FOB și CIF.

41) Care dintre următoarele condiții de livrare sunt valabile exclusiv pentru transportul maritim:

- a) FAS;
- b) DAF;
- c) EXW;
- d) DDP.

42) Care dintre următoarele condiții de livrare sunt valabile exclusiv pentru transportul maritim:

- a) FOB și CIF;
- b) FOB și CIP;
- c) DAF și FCA;
- d) DAF și EXW.

43) Minimul de obligație asumat din partea vânzătorului se întâlnește în condiția:

- a) FOB;
- b) CIF;
- c) EXW;
- d) DAF.

44) Balustrada navei este punct critic pentru transferul riscurilor în condițiile:

- a) FOB, FAS și DAF;
- b) FOB, CFR și CIF;
- c) CFR, FCA și CIF;
- d) toate cele de mai sus.

45) Condiția „livrată cu plata taxei vamale” este:

- a) DDP;
- b) DES;
- c) DDU;
- d) Nici una dintre cele de mai sus.

46) Termenul corespunzător pentru condiția „cost, asigurare și transport...(portul de destinație)” este:

- a) DEQ;
- b) CIF;
- c) DDU;
- d) DDP.

47) Termenul corespunzător pentru condiția „cost și transport...(portul de destinație)” este:

- a) CIP;
- b) CIF;
- c) CFR;
- d) nici una dintre cele de mai sus.

48) O societate franceză expediază robineți la un client situat la Fès (Maroc). Se cunosc următoarele date:

- preț CIF Casablanca : 18.440 EUR;
- descărcare : 570 EUR ;
- taxe vamale : 15% la prețul CIF ;
- taxe locale : 22% la prețul CIF după vămuire ;
- post-expediție până la Fès : 2.210 EUR.

Prețul DEQ este:

- a) 19.010 EUR;

- b) 21.777 EUR;
- c) 26.567 EUR;
- d) 29.262,20 EUR.

49) O societate franceză expediază robineți la un client situat la Fès (Maroc). Se cunosc următoarele date:

- preț CIF Casablanca : 18.440 EUR;
- descărcare : 570 EUR ;
- taxe vamale : 15% la prețul CIF ;
- taxe locale : 22% la prețul CIF după vămuire ;
- post-expediție până la Fès : 2.210 EUR.

Prețul DDP Fès este:

- a) 21.777 EUR;
- b) 26.567 EUR;
- c) 28.777 EUR;
- d) 29.262,20 EUR.

50) O societate franceză expediază robineți la un client situat la Fès (Maroc). Se cunosc următoarele date:

- preț CIF Casablanca : 18.440 EUR;
- descărcare : 570 EUR ;
- taxe vamale : 15% la prețul CIF ;
- taxe locale : 22% la prețul CIF după vămuire ;
- post-expediție până la Fès : 2.210 EUR.

Prețul DDU Fès este:

- a) 19.010 EUR;
- b) 21.777 EUR;
- c) 21.220 EUR;
- d) 28.777 EUR.

51) Regimurile naționale de control vamal împart mărfurile de export în:

- a) mărfuri liberalizate, nesupuse controlului vamal și mărfuri liberalizate, dar supravegheate;
- b) mărfuri liberalizate, nesupuse controlului vamal și mărfuri prohibite;
- c) mărfuri liberalizate, dar supravegheate și mărfuri prohibite;
- d) mărfuri liberalizate, nesupuse controlului vamal, mărfuri liberalizate, dar supravegheate și mărfuri prohibite.

52) Licențele de export:

- a) nu sunt necesare pentru toate mărfurile;
- b) sunt necesare numai pentru mărfurile contingentate;
- c) sunt eliberate, de regulă, de Camera de Comerț;
- d) toate cele de mai sus sunt adevărate.

53) Declarația în vamă se efectuează, de la 1 ianuarie 1988:

- a) pe Documentul Administrativ Unic (DAU);

- b) fie de către exportator sau importator, fie de către comisionarul vamal;
- c) are ca scop atribuirea pentru marfă a unui statut juridic precis, care privește două elemente: specia și originea;
- d) privește specia, originea și valoarea.

Alegeți răspunsul corect:

A=a+b+c, B=a+b+d, C=a+b+c+d, D=a+b

54) Valoarea în vamă:

- a) este baza de calcul a taxelor vamale;
- b) trebuie să apară pe declarație;
- c) permite determinarea ansamblului măsurilor de control al comerțului exterior eventual aplicabile;
- d) permite identificarea produsului în funcție de caracteristicile sale.

Alegeți răspunsul corect:

A=a+b+c, B=a+c+d, C=a+b+d, D=a+b+c+d

55) În afara declarației în vamă pe DAU, mai sunt necesare documente precum:

- a) factura comercială;
- b) documentele de transport;
- c) licențe și certificate de origine;
- d) certificate de circulație;
- e) certificate sanitare.

Alegeți răspunsul corect:

A=a+b+c, B=a+b+c+d, C=a+b+c+d+e, D=a+c+d+e

56) La sosirea mărfii în vamă, exportatorul anexează la declarația pe DAU și:

- a) factura;
- b) lista de ambalaj;
- c) declarația de export sau licența de export, dacă este necesară;
- d) a+b;
- e) a+b+c.

57) Declarația vamală de import se depune de regulă în termen de:

- a) 3 zile de la sosirea mărfii;
- b) 20 zile;
- c) 60 zile;
- d) alt termen.

58) Dacă autoritatea vamală acceptă declarația vamală la import și documentele comerciale însoțitoare, ea eliberează:

- a) autorizația de ridicare a mărfurilor (de liberă practică);
- b) bonul cu mențiunea liber la vamă;
- c) proces verbal de constatare;
- d) alt document.

59) Taxele vamale se calculează aplicând cota din tariful vamal la:

- a) valoarea declarată a mărfii;
- b) valoarea constatată de comisionarul vamal;
- c) valoarea constatată de biroul vamal;
- d) altă valoare.

60) Valoarea în vamă se calculează în funcție de:

- a) taxele compensatorii;
- b) taxele anti-dumping;
- c) condiția de livrare;
- d) toate cele de mai sus.

61) Procedurile simplificate de vămuire la export includ:

- a) vămuirea la domiciliu;
- b) procedura accelerată generalizată;
- c) procedura de urgență;
- d) a+b;
- e) a+b+c.

62) În cazul procedurii generale de vămuire la domiciliu (la export), exportatorul emite:

- a) o declarație prin care cere autorizația de ieșire a mărfii;
- b) o declarație complementară globală prin care se recapitulează declarațiile depuse în perioada respectivă;
- c) o declarație prealabilă de export;
- d) a și b;
- e) a, b și c.

63) În cazul procedurii accelerate, generalizate, la domiciliu, exportatorul trebuie să regularizeze vămuirea pe baza:

- a) unei declarații complementare, pe un formular DAU;
- b) unei declarații complementare globale;
- c) a sau b;
- d) și a și b.

64) Declarația prealabilă de export este emisă în cazul procedurii de vămuire:

- a) la domiciliu;
- b) accelerată, generalizată, la domiciliu;
- c) accelerată, generalizată, la birou;
- d) de urgență.

Alegeți răspunsul corect:

A=a+b, B=a+b+c, C=a+c+d, D=c+d

65) Factura consulară:

- a) este o factură vizată de consulatul țării importatorului;
- b) este o factură vizată de consulatul țării exportatorului;
- c) confirmă faptul că marfa importată este originară din țara exportatorului;
- d) a+c;

e) b+c.

66) Pentru produsele agricole primare, în scopul prevenirii pătrunderii, prin import, a unor boli ale plantelor, se cere:

- a) certificat fitosanitar;
- b) certificat sanitar-veterinar;
- c) ambele;
- d) nici unul.

67) Pentru animalele vii, se cere:

- a) certificat fitosanitar;
- b) certificat sanitar-veterinar;
- c) ambele;
- d) nici unul.

68) Procedurile simplificate de vămuire la import sunt:

- a) procedura de vămuire domiciliată;
- b) procedura de vămuire accelerată, generalizată, la domiciliu;
- c) procedura de vămuire accelerată, generalizată, la birou;
- d) procedura de vămuire de urgență.

Alegeți răspunsul corect:

A=a+b, B=b+c, C=a+b+c, D=a+b+c+d

69) Marile întreprinderi importatoare practică, de regulă:

- a) procedura de vămuire domiciliată;
- b) procedura de vămuire accelerată, generalizată, la domiciliu;
- c) procedura comună de vămuire;
- d) nici una dintre cele de mai sus.

70) În cazul procedurii de vămuire la import accelerată, generalizată, la domiciliu:

- a) are loc o regularizare cu depozitul, în termen de 24 ore, prin trimiterea către serviciul vamal a unei declarații de import pe formular DAU;
- b) regularizarea are loc în termen de 48 ore;
- c) regularizarea are loc o dată pe lună;
- d) nu are loc nici o regularizare.

71) Identificați procedura de vămuire care trebuie utilizată de întreprindere pentru a facilita gestiunea operațiilor de vămuire, în următoarea situație: o întreprindere franceză exportă în fiecare lună material de foraj în Emiratele Arabe Unite, după un plan de expediție ritmic. Intervalul dintre ieșirea bunului pe poarta fabricii și îmbarcarea în portul Marsilia este foarte scurt și toate operațiile trebuie realizate în timpul cel mai scurt:

- a) procedura simplificată la domiciliu;
- b) procedura de abonament;
- c) procedura simplificată la birou;
- d) procedura comună de vămuire, prin declarații de detaliu la fiecare export.

72) Identificați procedura de vămuire care trebuie utilizată de întreprindere pentru a facilita gestiunea operațiilor de vămuire, în următoarea situație: o întreprindere din Germania trimite regulat unei filiale ale sale eșantioane comerciale de valoare, prin poștă:

- a) procedura simplificată la domiciliu;
- b) procedura de abonament;
- c) procedura simplificată la birou;
- d) procedura comună de vămuire, prin declarații de detaliu la fiecare export.

73) Identificați procedura de vămuire care trebuie utilizată de întreprindere pentru a facilita gestiunea operațiilor de vămuire, în următoarea situație: o societate franceză importă materii prime din Coreea de Sud, încorporate apoi în fabricarea de produse farmaceutice. Cantitățile importate sunt de ordinul tonelor în fiecare lună și tranzitează prin Anvers înainte de intrarea lor în Franța:

- a) procedura simplificată la domiciliu;
- b) procedura de abonament;
- c) procedura simplificată la birou;
- d) procedura comună de vămuire, prin declarații de detaliu la fiecare export.

74) Identificați procedura de vămuire care trebuie utilizată de întreprindere pentru a facilita gestiunea operațiilor de vămuire, în următoarea situație: un transportator acționează pentru principalii săi clienți ca și comisionar vamal. El gestionează deci declarațiile vamale la import și la export și pune în aplicare diferite regimuri vamale:

- a) procedura simplificată la domiciliu;
- b) procedura de abonament;
- c) procedura simplificată la birou;
- d) procedura comună de vămuire, prin declarații de detaliu la fiecare export.

75) Identificați procedura de vămuire care trebuie utilizată de întreprindere pentru a facilita gestiunea operațiilor de vămuire, în următoarea situație: o întreprindere din Italia lucrează în mod curent cu clienții săi din Italia, Germania și Franța. Sporadic, realizează și unele exporturi în Elveția și SUA:

- a) procedura simplificată la domiciliu;
- b) procedura de abonament;
- c) procedura simplificată la birou;
- d) procedura comună de vămuire, prin declarații de detaliu la fiecare export.

76) Care dintre următoarele regimuri vamale nu există la import:

- a) antrepozit de stocare;
- b) zonă liberă;
- c) perfecționare activă;
- d) perfecționare pasivă.

77) Care dintre următoarele regimuri vamale nu există la import:

- a) transformare sub vamă;
- b) admisie temporară;
- c) zonă liberă;

- d) perfecționare pasivă.
- 78) Care dintre următoarele regimuri vamale nu există la export:
- a) antrepozit de stocare;
 - b) transformare sub vamă;
 - c) schimburi standard;
 - d) retururi.
- 79) Care dintre următoarele regimuri vamale nu există la export:
- a) perfecționare activă;
 - b) retururi;
 - c) perfecționare pasivă;
 - d) schimburi standard.
- 80) Care dintre următoarele regimuri vamale nu sunt regimuri de circulație:
- a) tranzit comunitar extern;
 - b) TIR;
 - c) carnet ATA,
 - d) tranzit comun.
- 81) Regimurile de antrepozitare la export permit:
- a) deducerea TVA;
 - b) obținerea de prime sau restituire legate de operațiile de export;
 - c) ambele;
 - d) nici una.
- 82) Antrepozitele pot fi:
- a) publice;
 - b) private;
 - c) mixte;
 - d) publice și private;
 - e) publice și mixte.
- 83) Antrepozitul public de tip A este administrat de:
- a) antrepozitar;
 - b) utilizator;
 - c) vamă;
 - d) altcineva.
- 84) Antrepozitul public de tip B este administrat de:
- a) antrepozitar;
 - b) utilizator;
 - c) vamă;
 - d) altcineva.
- 85) Antrepozitul public de tip C este administrat de:

- a) antrepozitar;
 - b) utilizator;
 - c) vamă;
 - d) altcineva.
- 86) Antrepozitele private sunt administrate de:
- a) utilizator;
 - b) antrepozitar;
 - c) vamă;
 - d) oricare dintre cei trei de mai sus.
- 87) Zona liberă este un regim de:
- a) antrepozitare;
 - b) utilizare;
 - c) transformare;
 - d) circulație.
- 88) Admisia temporară este un regim de:
- a) antrepozitare;
 - b) utilizare;
 - c) transformare;
 - d) circulație.
- 89) Transformarea sub vamă este un regim de:
- a) antrepozitare;
 - b) utilizare;
 - c) transformare;
 - d) circulație.
- 90) TIR este un regim de:
- a) antrepozitare;
 - b) utilizare;
 - c) transformare;
 - d) circulație.
- 91) Admisia temporară la import beneficiază de exonerare totală de taxe vamale:
- a) pentru materialele utilizate în scop promoțional, la târguri sau saloane;
 - b) pentru materialele pedagogice;
 - c) pentru toate importurile;
 - d) a și b.
- 92) La import, admisia temporară permite exonerarea totală de taxe vamale pentru:
- a) ambalaje;
 - b) bunuri importate pentru încercări și teste;
 - c) importuri necomerciale pe o durată mai mare de 6 luni;
 - d) a și b,

- e) b și c;
- f) a, b și c.

93) Pentru care dintre următoarele importuri nu se aplică exonerarea totală de la plata taxelor vamale:

- a) importuri cu caracter necomercial, pe o durată mai mică de 6 luni, cu titlu sistematic;
- b) importuri cu caracter necomercial, pe o durată mai mică de 6 luni, cu titlu ocazional;
- c) ambalaje;
- d) materiale promoționale la târguri internaționale.

94) Regimul de returnări la export presupune exportul temporar al unui bun și reimportul său cu:

- a) plata taxelor vamale;
- b) reducerea cu 3% a taxelor vamale;
- c) plata doar a 3% din taxele vamale;
- d) suspendarea taxelor vamale.

95) Carnetul ATA:

- a) permite mărfurilor exportate temporar în țări terțe, semnatare ale Convenției ATA, să fi exportate, să circule și să fie importate;
- b) permite simplificarea tuturor formalităților;
- c) este valabil 12 luni;
- d) toate cele de mai sus.

96) Principiul taxării diferențiate este aplicabil:

- a) perfecționării active în ramburs;
- b) perfecționării active suspensive;
- c) perfecționării pasive;
- d) nici un răspuns nu este corect.

97) Perfecționarea pasivă permite exportul mărfurilor care vor fi transformate în țări terțe, apoi reimportul produselor rezultate din transformare, cu taxarea exclusiv a:

- a) valorii declarate în vamă;
- b) valorii adăugate;
- c) valorii mărfurilor exportate;
- d) valorii mărfurilor importate.

98) În cazul cărui regim vamal de mai jos nu se achită nici un fel de taxe în timpul operației de import, fiind obligatoriu însă reexportul bunurilor rezultate în urma transformării, în totalitate, în afara Uniunii Europene?

- a) perfecționarea activă în ramburs;
- b) perfecționare activă suspensivă;
- c) perfecționare pasivă;
- d) regimul de schimburi standard.

99) În cazul în care o marfă cu defecte, exportată din Uniunea Europeană, trebuie schimbată cu o marfă identică, fără defecte, se aplică:

- a) perfecționarea activă în ramburs;
- b) perfecționare activă suspensivă;
- c) perfecționare pasivă;
- d) regimul de schimburi standard.

100) În cazul regimului de schimburi standard, dacă o marfă defectă exportată din Uniunea Europeană este reparată într-o țară terță, la revenirea pe teritoriul comunitar, se plătesc taxe vamale:

- a) ca în cazul unui import obișnuit;
- b) doar la valoarea adăugată bunului;
- c) nu se plătesc deloc taxe vamale;
- d) nu se plătesc taxe vamale, ci taxe de tranzit.

101) În cazul comerțului dintre Uniunea Europeană și Asociația Europeană a Liberului Schimb, este aplicabil:

- a) tranzitul comun;
- b) tranzitul în regim TIR;
- c) tranzitul comunitar;
- d) a sau b;
- e) a sau c.

102) Regimul TIR se aplică pentru:

- a) transporturi aeriene;
- b) transporturi maritime;
- c) transporturi rutiere;
- d) toate formele.

103) Regimul TIR presupune:

- a) un carnet TIR care permite asigurarea tuturor formalităților de control;
- b) o placă TIR care atestă agrementarea;
- c) constituirea de garanții;
- d) a și b;
- e) a, b și c;
- f) b și c.

104) Aplicarea unui anumit regim vamal:

- a) se acordă la cererea expresă a întreprinderii interesate;
- b) face obiectul unei autorizări scrise din partea administrației vamale;
- c) atrage sancțiuni și penalități suportate de întreprindere în cazul nerespectării condițiilor fixate;
- d) a, b și c;
- e) a și b;
- f) b și c.

105) Indicați în următoarea situație regimul vamal pe care îl veți folosi (presupunem că exportatorul este o întreprindere dintr-o țară membră UE): exportați material audio-vizual din Franța în Tunisia (țară non UE). Veți participa la un salon internațional la Tunis și trebuie să expediați la fața locului materialul demonstrativ (durata salonului este 6 zile);

- a) export temporar, pentru că Tunisia nu face parte din UE. Trebuie prevăzut returnul mărfii în Franța, cu exonerarea de la plata taxelor vamale; este vorba de o simplă folosire, utilizare a mărfii;
- b) perfecționarea pasivă, pentru că este o transformare în afara UE;
- c) un export definitiv;
- d) antrepozitarea importului.

106) Indicați în următoarea situație regimul vamal pe care îl veți folosi (presupunem că exportatorul este o întreprindere dintr-o țară membră UE): fabricați în Maroc covoare din lână pură. Lâna este cumpărată din Australia iar alte furnituri (materiale auxiliare – coloranți, aditivi) din Germania;

- a) perfecționarea pasivă pentru covoare, pentru că este o transformare în afara UE, apoi retur în țara exportatorului. Perfecționarea pasivă nu se aplică decât coloranților și aditivilor de origine comunitară;
- b) export definitiv;
- c) export temporar;
- d) perfecționare activă atât pentru covoare cât și pentru coloranți și aditivi.

107) Indicați în următoarea situație regimul vamal pe care îl veți folosi (presupunem că exportatorul este o întreprindere dintr-o țară membră UE): exportați gaz comprimat în recipienți de metal. După livrare, recipienții goliți (refolosibili) vă sunt returnați;

- a) export definitiv;
- b) export temporar;
- c) sunt aplicabile două regimuri: un export definitiv (pentru gaz) și un export temporar pentru recipienți;
- d) nici unul de mai sus.

108) Indicați în următoarea situație regimul vamal pe care îl veți folosi (presupunem că exportatorul este o întreprindere dintr-o țară membră UE): importați cafea boabe din Coasta de Fildeș. Boabele sunt măcinate, amestecate și ambalate înainte de expediție. Sacii de cafea sosesc cu vaporul la Marsilia și sunt stocați în Franța. Produsul este lotizat și iese din antrepozit pe măsura vânzării în Franța;

- a) antrepozitarea importului într-un antrepozit de tip public, permițând stocarea cu suspendarea taxelor vamale;
- b) export temporar;
- c) perfecționare pasivă suspensivă;
- d) perfecționare activă suspensivă.

109) Indicați în următoarea situație regimul vamal pe care îl veți folosi (presupunem că exportatorul este o întreprindere dintr-o țară membră UE): importați pietre semiprețioase

din India și Brazilia pentru un producător de bijuterii în Franța. Pietrele sunt tăiate și montate. Bijuteriile sunt apoi vândute la un distribuitor din Arabia Saudită.

- a) export temporar;
- b) perfecționare pasivă;
- c) perfecționare activă, dar nu suspensivă;
- d) perfecționare activă, pentru că este o transformare în UE a mărfii de origine terță, apoi reexportul produsului finit în afara UE. Este recomandat să se utilizeze perfecționarea activă suspensivă, pentru că se reexportă în totalitate producția.

110) Un material minier este importat din SUA în Franța, în valoare de 350.000 EUR CIF Le Havre (port din Franța). Acest import este realizat la 1 octombrie 2004, marfa fiind declarată în vamă la 2 octombrie 2004, la biroul vamal Le Havre. După utilizare, marfa se reexportă 3 luni mai târziu. Calculați mărimea taxelor de achitat în ipoteza unei eliberări definitive în consum. Se cunosc următoarele:

- taxa vamală 12%;
- TVA 19,6%;
- admisia temporară 3% din taxele datorate în mod normal pe lună de utilizare, exigibile la momentul reexportului;
- TVA achitată la momentul intrării în regim
 - a) taxe vamale: 42.000 EUR; TVA: 76.832 EUR;
 - b) taxe vamale: 42.000 EUR; TVA: 68.600 EUR;
 - c) taxe vamale: 42.000 EUR; TVA: 8.232 EUR;
 - d) alt răspuns.

111) Un material minier este importat din SUA în Franța, în valoare de 350.000 EUR CIF Le Havre (port din Franța). Acest import este realizat la 1 octombrie 2004, marfa fiind declarată în vamă la 2 octombrie 2004, la biroul vamal Le Havre. După utilizare, marfa se reexportă 3 luni mai târziu. Calculați suma exonerărilor parțiale dacă întreprinderea folosește regimul de admisie temporară. Se cunosc următoarele:

- taxa vamală 12%;
- TVA 19,6%;
- admisia temporară 3% din taxele datorate în mod normal pe lună de utilizare, exigibile la momentul reexportului;
- TVA achitată la momentul intrării în regim
 - a) 3.780 EUR;
 - b) 45.780 EUR;
 - c) 38.220 EUR;
 - d) 42.000 EUR.

112) Falimentul unui client debitor este un risc:

- a) comercial;
- b) economic;
- c) monetar;
- d) tehnologic.

113) Creșterea anormală a prețului unui factor de producție este un risc:

- a) comercial;
- b) economic;
- c) monetar;
- d) tehnologic.

114) Deprecierea valutei încasate este un risc:

- a) comercial;
- b) economic;
- c) monetar;
- d) tehnologic.

115) Adoptarea unui standard diferit de normele locale este un risc:

- a) comercial;
- b) economic;
- c) monetar;
- d) tehnologic.

116) În cazul unui export, sunt considerate riscuri politice următoarele:

- a) decizii guvernamentale de boicot;
- b) greve sau revolte locale;
- c) măsuri protecționiste și bariere tarifare;
- d) catastrofe naturale.

Alegeți răspunsul corect:

A=a+b+c, B=a+b, C=a+b+c+d, D=a+b+d

117) Măsurile protecționiste și barierele tarifare sunt riscuri de ordin:

- a) politic;
- b) comercial;
- c) financiar;
- d) juridic.

118) Insolvabilitatea cumpărătorului este un risc:

- a) politic;
- b) comercial;
- c) financiar;
- d) juridic.

119) Falimentul furnizorului extern este un risc:

- a) politic;
- b) comercial;
- c) financiar;
- d) juridic.

120) Pierderea eventualelor avansuri plătite la import este un risc:

- a) politic;
- b) comercial;

- c) financiar;
- d) juridic.

121) În cazul unei implantări în străinătate, imposibilitatea de repatriere a profiturilor locale este un risc:

- a) politic;
- b) comercial;
- c) financiar;
- d) juridic.

122) În cazul unei implantări în străinătate, subevaluarea concurenței locale este un risc:

- a) politic;
- b) comercial;
- c) financiar;
- d) juridic.

123) În cazul unei implantări în străinătate, obligația de reinvestire a profiturilor pe plan local este un risc:

- a) politic;
- b) comercial;
- c) financiar;
- d) juridic.

124) În cazul unei implantări în străinătate, parteneriatul local obligatoriu este un risc:

- a) politic;
- b) comercial;
- c) financiar;
- d) juridic.

125) Neplata redevențelor în cazul cesiunii drepturilor de proprietate este un risc:

- a) politic;
- b) comercial;
- c) financiar;
- d) juridic.

126) Se cunosc următoarele cursuri directe:

1 EUR = 1,0200-1,0210 USD;

1 USD = 1,8000-1,8014 SGD.

Cursul EUR/SGD va fi:

- a) 1 EUR = 1,8360-1,8392 SGD;
- b) 1 EUR = 1,8378-1,8392 SGD;
- c) 1 EUR = 1,8374-1,8392 SGD;
- d) 1 EUR = 1,8360-1,8378 SGD.

127) Despre piața la termen (forward market) sunt adevărate următoarele:

- a) este o piață valutară unde se schimbă devize la un curs determinat imediat dat pentru o livrare la o scadență viitoare predeterminată;
- b) exportatorul va efectua o vânzare la termen;
- c) importatorul va efectua o cumpărare la termen;
- d) toate cele de mai sus.

128) Dacă euro se apreciază în raport cu dolarul, sunt adevărate următoarele:

- a) euro este în report față de dolar;
- b) euro este în deport față de dolar;
- c) dolarul este în report față de euro;
- d) dolarul este în deport față de euro.

Alegeți răspunsul corect:

A=a+c; B=b+d; C=a+d; D=b+c

129) Dacă dolarul se depreciază în raport cu yenul, atunci:

- a) dolarul este în report față de yen;
- b) dolarul este în deport față de yen;
- c) yenul este în deport față de dolar;
- d) yenul este în report față de yen.

Alegeți răspunsul corect:

A=a+c; B=b+d; C=a+d; D=b+c.

130) Dacă euro se apreciază în raport cu dolarul, situația este favorabilă pentru:

- a) importator, dacă importurile sunt facturate în dolari;
- b) importator, dacă importurile sunt facturate în euro;
- c) importator, indiferent de moneda de facturare;
- d) exportator, indiferent de moneda de facturare.

131) Dacă dolarul este în deport față de euro, situația este favorabilă pentru:

- a) importator, dacă importurile sunt facturate în dolari;
- b) importator, dacă importurile sunt facturate în euro;
- c) importator, indiferent de moneda de facturare;
- d) exportator, indiferent de moneda de facturare.

132) Compensația multilaterală a plăților (netting):

- a) se practică de către firmele multinaționale;
- b) permite reducerea comisioanelor bancare, prin reducerea numărului și valorii transferurilor între filialele grupului;
- c) toate cele de mai sus;
- d) nici un răspuns nu este corect.

133) Între tehnicile interne de acoperire a riscului valutar intră:

- a) alegerea monedei de facturare;
- b) cumpărarea și vânzarea la termen;
- c) avansul în devize;
- d) opțiunea valutară.

134) Între tehnicile interne de acoperire a riscului valutar nu intră:

- a) alegerea monedei de facturare;
- b) indexarea valutară;
- c) opțiunea valutară;
- d) tehnica leads and lags.

135) Impunerea de către un exportator din Uniunea Europeană a euro ca monedă de facturare are ca dezavantaje:

- a) riscul valutar suportat de exportator;
- b) aprecierea euro poate duce la pierderi de competitivitate;
- c) gestiunea dificilă a conturilor clienților;
- d) toate cele de mai sus.

136) Clauza de indexare valutară:

- a) generează un risc valutar la client;
- b) este puțin comercială;
- c) poate fi prohibită prin reglementări din țara cumpărătorului;
- d) toate cele de mai sus.

137) Tehnica leads and lags:

- a) este o tehnică bancară de acoperire a riscului valutar;
- b) constă în a varia termenele de plată;
- c) scopul ei este de a profita de evoluția favorabilă a cursurilor;
- d) este o tehnică internă de acoperire a riscului valutar.

Alegeți răspunsul corect:

$A=a+b+c$, $B=b+c+d$, $C=b+c$, $D=b+d$

138) Prin tehnica leads and lags, dacă exportatorul anticipează o apreciere a devizei de facturare, va încerca să:

- a) întârzie încasarea creanței;
- b) anticipeze încasarea creanței;
- c) facă alte operații.

139) Prin tehnica leads and lags, dacă importatorul anticipează o apreciere a devizei de facturare, va încerca să:

- a) întârzie încasarea creanței;
- b) anticipeze încasarea creanței;
- c) facă alte operații.

140) Dintre tehnicile bancare de acoperire a riscului valutar fac parte:

- a) tehnica leads and lags;
- b) indexarea valutară;
- c) alegerea monedei de facturare;
- d) opțiunea valutară.

141) Dintre tehnicile bancare de acoperire a riscului valutar nu fac parte:

- a) cumpărarea și vânzarea la termen;
- b) tehnica leads and lags;
- c) opțiunea valutară;
- d) swapurile valutare.

142) Opțiunea valutară este:

- a) o tehnică internă de acoperire a riscului valutar;
- b) o tehnică bancară de acoperire a riscului valutar;
- c) un produs hibrid de acoperire a riscului valutar;
- d) nu este un mod de acoperire a riscului valutar.

143) Un importator francez trebuie să plătească 250.000 USD la 90 de zile; el se teme de o apreciere a dolarului american și dorește să utilizeze acoperirea la termen și deci să înghețe cursul de schimb de acum.

Banca ne comunică condițiile pieței din ziua când s-a făcut cumpărarea la termen:

- rata euribor: $2\frac{15}{16}\%$ - 3%
- rata dobânzii la eurodolari la 3 luni = 6% - $6\frac{1}{16}\%$
- cursul la vedere: 1 EUR = 1,0200 - 1,0210 USD
- banca încasează un comision de schimb de 0,1%.

Pentru 250.000 USD, importatorul francez va trebui să plătească suma de:

- e) 243.522 EUR;
- f) 245.869 EUR;
- g) 247.598 EUR;
- h) 242.865 EUR.

144) Un exportator din Uniunea Europeană deține o creanță de 50.000 USD asupra unui client coreean care trebuie să achite datoria la 90 de zile.

Banca ne comunică condițiile pieței din ziua când s-a făcut cumpărarea la termen:

- rata euribor: $2\frac{15}{16}\%$ - 3%
- rata dobânzii la eurodolari la 3 luni = 6% - $6\frac{1}{16}\%$
- cursul la vedere: 1 EUR = 1,0200 - 1,0210 USD
- banca încasează un comision de schimb de 0,1%.

Exportatorul va încasa (cursul de vânzare la termen):

- a) 48.440 EUR;
- b) 48.548 EUR;
- c) 48.686 EUR;
- d) 48.880 EUR.

145) Instrumentul care dă dreptul cumpărătorului să livreze o deviză la un curs și la o scadență convenită, lăsându-I posibilitatea să realizeze sau nu tranzacția valutară, prin plata unei prime, este:

- a) clauza valutară;
- b) opțiunea valutară;
- c) swap-ul valutar;
- d) nici unul dintre cele de mai sus.

146) O opțiune de cumpărare euro contra yen se numește:

- a) call EUR/put JPY;
- b) call JPY/put EUR;
- c) call EUR/JPY;
- d) put JPY/EUR.

147) Opțiunea at the money este cea pentru care:

- a) prețul de exercitare este egal cu cursul la vedere (cazul opțiunii americane) sau cu cursul la termen (cazul opțiunii europene);
- b) prețul de exercitare este inferior cursului la vedere în cazul unui call EUR/put DEV;
- c) prețul de exercitare este superior cursului la vedere în cazul unui call EUR/put DEV;
- d) nici un răspuns nu este corect.

148) Opțiunea in the money este cea pentru care:

- a) prețul de exercitare este egal cu cursul la vedere (cazul opțiunii americane) sau cu cursul la termen (cazul opțiunii europene);
- b) prețul de exercitare este inferior cursului la vedere în cazul unui call EUR/put DEV;
- c) prețul de exercitare este inferior cursului la vedere în cazul unui put EUR/call DEV;
- d) nici un răspuns nu este corect.

149) Opțiunile pot fi:

- a) at the money;
- b) in the money;
- c) out the money;
- d) of the money.

Alegeți răspunsul corect:

A=a+b+c, B=a+b+d, C=b+c+d, D=a+b+c+d

150) În cazul unei opțiuni valutare sunt posibile următoarele:

- a) abandonul opțiunii;
- b) exercitarea opțiunii;
- c) revânzarea opțiunii;
- d) a sau b;
- e) a sau b sau c;
- f) b sau c.

Răspunsuri - TOCE

1C	2d	3d	4a	5b	6d	7b	8a	9c	10d
11b	12c	13d	14a	15d	16f	17B	18d	19d	20c
21a	22a	23a	24c	25c	26a	27a	28d	29e	30e
31A	32d	33b	34b	35b	36b	37C	38d	39b	40a
41a	42a	43c	44b	45a	46b	47c	48a	49d	50c
51d	52d	53B	54A	55C	56e	57a	58a	59a	60c
61e	62d	63c	64D	65d	66a	67b	68A	69b	70a
71a	72b	73a	74c	75d	76c	77d	78b	79a	80c
81c	82d	83a	84b	85c	86a	87a	88b	89c	90d
91d	92d	93a	94d	95d	96c	97b	98b	99d	100b
101d	102c	103e	104d	105a	106a	107c	108a	109d	110a
111c	112a	113b	114c	115d	116C	117a	118b	119b	120b
121a	122b	123c	124d	125c	126a	127d	128C	129B	130a
131a	132c	133a	134c	135b	136d	137B	138a	139b	140d
141b	142b	143a	144b	145b	146a	147a	148b	149A	150e

TITULARI CURS:

- **Economia Integrării: prof. univ. dr. Anca DODESCU**
- **Relații Economice Internaționale: conf. univ. dr. Nicoleta BUGNAR**
- **Comerț Internațional și Politici Comerciale: lect. univ. drd. Adriana GIURGIU**
- **Tehnica operațiunilor de comerț exterior: lect. univ. dr. Dan BĂDULESCU**

Decan:

Prof. univ. dr. Anca DODESCU

Șef de catedră:

Conf. univ. dr. Nicoleta BUGNAR